

Τ.Ε.Ι. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ
Σχολή Τεχνολογίας Γεωπονίας
Τμήμα Υδατοκαλλιεργειών & Αλιευτικής
Διαχείρισης (ΥΔ.Α.Δ.)

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ **ΑΛΙΕΥΤΙΚΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ**

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Κ. ΜΟΥΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ 2012

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ	1
2. ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΑΛΙΕΥΤΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ	4
2.1. ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ	4
2.2. ΚΟΙΝΗ ΑΛΙΕΥΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ	6
2.3. ΆΛΛΑ ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΑΛΙΕΥΤΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ	7
2.3.1. Πολυετή Προγράμματα Προσανατολισμού	7
2.3.2. Διαχείριση της αλιευτικής ικανότητας	8
2.3.3. Πρόσβαση στα ύδατα και στους αλιευτικούς πόρους τρίτων κρατών	11
2.3.4. Δορυφορικά συστήματα παρακολούθησης σκαφών	12
2.3.5. Κοινό Αλιευτικό Μητρώο (ΚΑΜ)	13
2.3.6. Επιτροπή Αλιείας-Υδατοκαλλιέργειας και άλλα συμβουλευτικά όργανα	14
2.4. Η ΑΛΙΕΥΤΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΣΤΗ ΜΕΣΟΓΕΙΟ	16
2.5. ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΟΜΕΝΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ	17
3. Η ΑΛΙΕΥΤΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ	20
3.1. ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΗΣ ΑΛΙΕΥΤΙΚΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ	20
3.2. ΑΛΙΕΥΤΙΚΟΣ ΚΩΔΙΚΑΣ	21
3.3. ΑΔΕΙΕΣ ΑΛΙΕΙΑΣ	25
3.3.1. Προσωπική άδεια επαγγελματικής αλιείας	25
3.3.2. Άδειες αλιείας-σκάφους	26
3.3.2.I. Κορήνηση άδειας αλιείας-σκάφους	26
3.3.2.II. Έκδοση άδειας αλιείας σκάφους	27
3.3.2.III. Χρονική ισχύς άδειας αλιείας σκάφους	27
3.3.3. Άδειες υπερπόντιας αλιείας	27
3.4. Άδειες ερασιτεχνικής αλιείας	28
3.4.3. Αγώνες αθλητικής αλιείας	30
3.5. Διαχείριση αριθμού σκαφών-εργαλείων	30
3.5.1. Λεμβολόγιο αλιευτικών σκαφών - Κοινό Αλιευτικό Μητρώο (Κ.Α.Μ.)	30
3.5.2. Περιορισμοί έκδοσης αδειών αλιείας-σκάφους	31
3.5.3. Επιτρεπόμενος αριθμός διαφορετικών τύπων αλιευτικών εργαλείων	33
3.5.4. Επιτρεπόμενος αριθμός διαφορετικών τύπων αλιευτικών εργαλείων	33
3.6. Ασφαλιστικός φορέας επαγγελματιών αλιέων	34
3.7. ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΑ ΑΛΙΕΥΤΙΚΑ ΕΡΓΑΛΕΙΑ ΣΤΗΝ ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΑΛΙΕΙΑ	34
3.8. ΤΕΧΝΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΕΛΕΓΧΟΥ ΤΗΣ ΑΛΙΕΙΑΣ	35
3.8.1. Μέση αλιεία	35
3.8.2. Παράκτια αλιεία	35
3.8.3. Αλιεία εσωτερικών υδάτων	38
Η επισκόπηση των νομοθετημάτων για την αλιευτική δραστηριότητα στα εσωτερικά ύδατα (λίμνες και ποτάμια) περιγράφεται στο Παράρτημα 5.	38
3.8.3.I. Αλιεία σε φυσικές λίμνες και ποτάμια	38
3.8.3.II. Αλιεία σε τεχνητές λίμνες	40
3.8.4. Ερασιτεχνική αλιεία	40
3.8.4.I. Γενικά για ερασιτεχνική αλιεία	40
3.8.4.II. Υποβρύχια αλιεία	41
3.9. ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΟΝΟΜΑΣΙΑΣ ΕΙΔΩΝ ΑΛΙΕΥΤΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ	42
3.10. ΕΛΑΧΙΣΤΑ ΕΠΙΤΡΕΠΟΜΕΝΑ ΜΕΓΕΘΗ ΥΔΡΟΒΙΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ	42
3.11. ΕΛΕΓΧΟΣ-ΚΥΡΩΣΕΙΣ	43
3.12. ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΙΣ ΑΛΙΕΩΝ	46
4. ΙΔΡΥΣΗ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΜΟΝΑΔΩΝ ΥΔΑΤΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΩΝ	48
5. ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	58

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

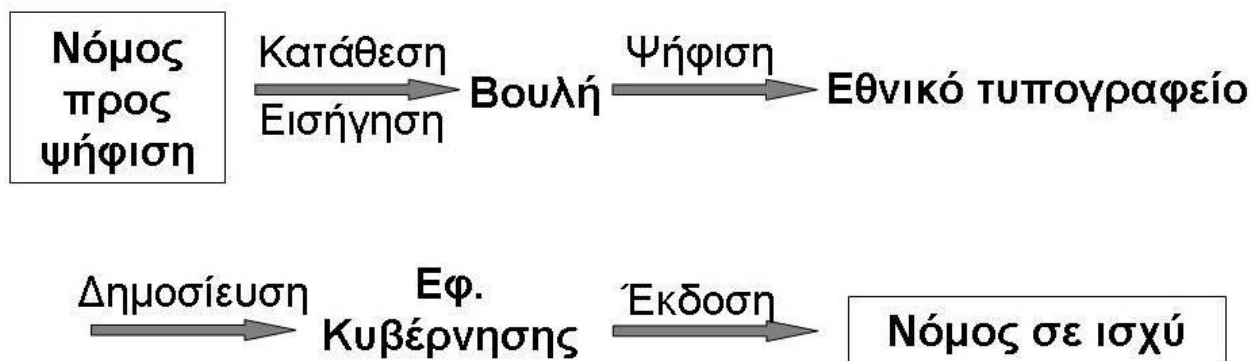

Η ελληνική αλιεία ως κλάδος της Εθνικής Οικονομίας παρουσιάζει ορισμένες ιδιαιτερότητες σε σύγκριση με άλλους τομείς της πρωτογενούς παραγωγής (π.χ. όπως η γεωργία). Αυτό οφείλεται στο ότι η δομή και οργάνωση της αλιείας στην Ελλάδα επηρεάζεται άμεσα από την ποικιλομορφία της μορφολογίας των ακτών και των βυθών, το μεγάλο μήκος της ακτογραμμής (Stergiou *et al.* 1997) και την κοινωνικο-οικονομική διάρθρωση των κοινωνιών των παρακτίων περιοχών της (Tzanatos *et al.* 2006). Παράλληλα, ο σημαντικός αριθμός διοικητικών αποφάσεων, που ελήφθησαν, κυρίως, στην δεκαετία του '50, η αλλαγή του διοικητικού φορέα (αρχικά στο Υπουργείο Βιομηχανίας και τώρα στο Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων-Υπ. Αγρ. Αν. & Τρ.) και η ύπαρξη διαφορετικών υπηρεσιών ελέγχου (αστυνομία, λιμενικές αρχές και δασονομία) που είναι αποκομμένες από την Κεντρική Υπηρεσία Αλιείας έχουν ως αποτέλεσμα να θεσπίζονται νέες διατάξεις που τροποποιούν/αντικαθιστούν/καταργούν άλλες προγενέστερες, χωρίς ωστόσο, να ενημερώνουν τα κείμενά τους, αλλά και χωρίς να κάνουν καθόλου αναφορά σε αυτές. Στις περιπτώσεις αυτές είναι δύσκολο, αν όχι αδύνατο, σε αυτούς που θέλουν να ενημερωθούν ή στους φορείς που τις εφαρμόζουν να γνωρίζουν τι ακριβώς ισχύει. Εξίσου σημαντικό είναι και το γεγονός ότι η αλιευτική νομοθεσία στο μεγαλύτερο μέρος της δε στηρίζεται σε επιστημονικές πρακτικές και

αποτελέσματα, παρά σε στατικά, αναχρονιστικά και μη τεχνικά μέτρα (Stergiou et al., 2004).

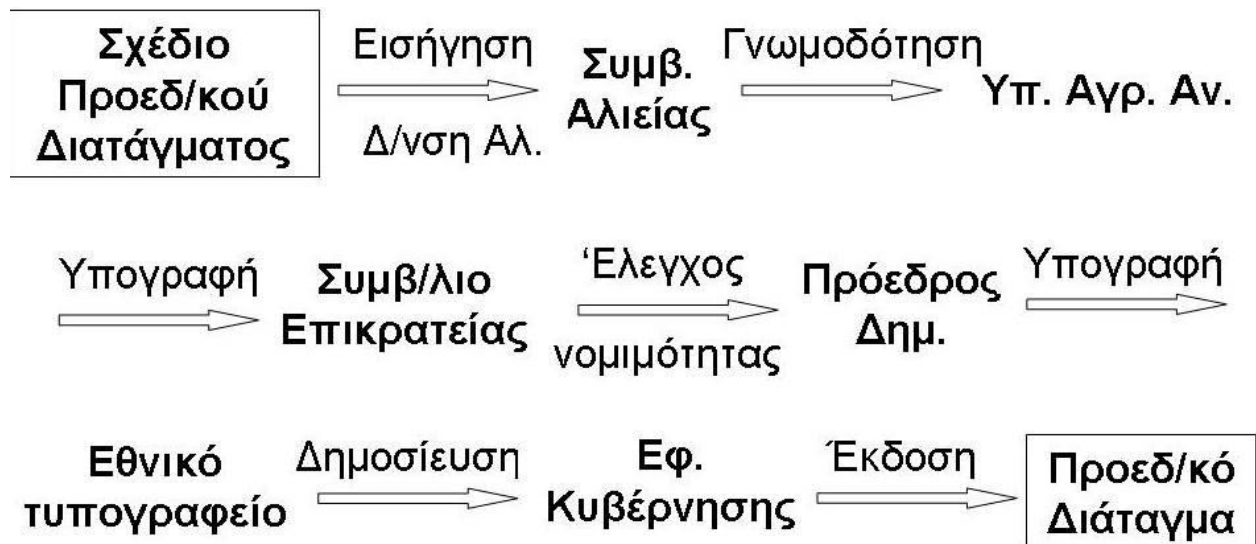
Γενικά, το πλέγμα της αλιευτικής νομοθεσίας, παρόμοια με άλλες ειδικότητες, στηρίζεται σε **Νόμους, Προεδρικά Διατάγματα** και **Υπουργικές Αποφάσεις**. Το σύστημα αυτό περιλαμβάνει περίπου 90 νομοθετικά κείμενα σε 80 γεωγραφικές περιοχές της Ελλάδας, με 35 ειδικές περιοριστικές διατάξεις για τα αλιευτικά εργαλεία που χρησιμοποιούνται στις Ελληνικές θάλασσες και 25 διαφορετικούς χρονικούς περιορισμούς (Karadantagakis, 2007).

Η έκδοση ενός νέου **Νόμου** ξεκινάει από τη μορφή ενός σχεδίου νόμου έπειτα από εισήγηση του αρμόδιου Υπουργού Αγρ. Αν. & Τρ.. Κατόπιν κατατίθεται στη Βουλή των Ελλήνων και μετά την ψήφισή του, το κείμενο του νόμου προωθείται στο Εθνικό Τυπογραφείο για δημοσίευση στο Φύλλο Εφημερίδας της Κυβέρνησης (ΦΕΚ), προκειμένου να νομιμοποιηθεί (Εικόνα 1).

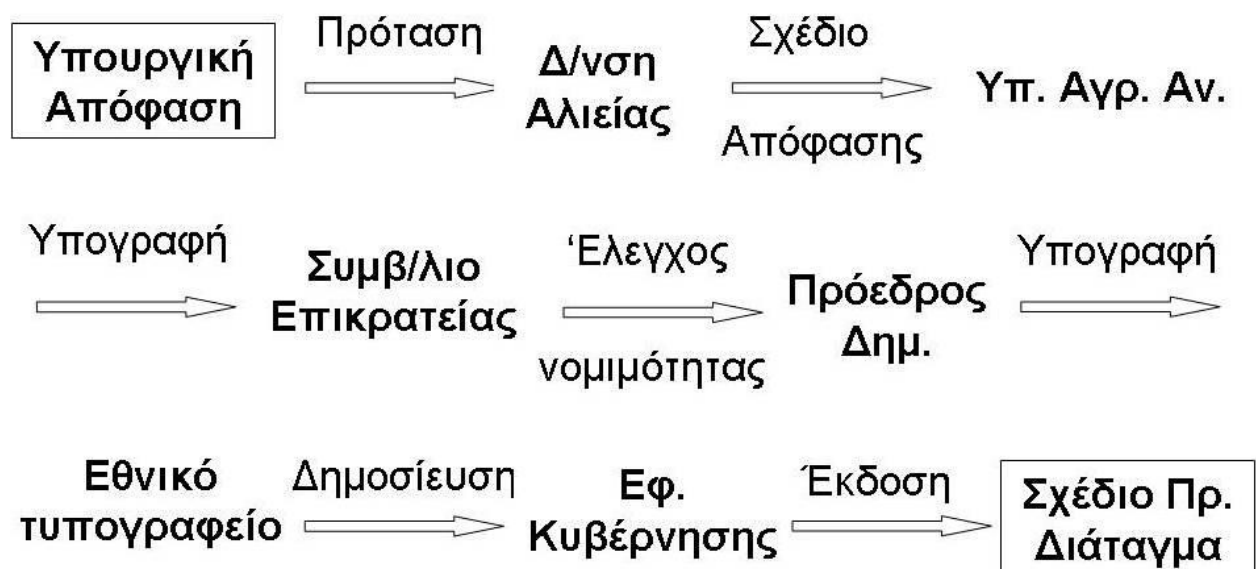
Εικόνα 1. Στάδια έκδοσης Νόμου της Ελληνικής νομοθεσίας.

Όσον αφορά το **Προεδρικό Διάταγμα (Π.Δ.)**, το υπό έκδοση Π.Δ. αρχικά μορφοποιείται ως σχέδιο Προεδρικού Διατάγματος με εισήγηση της Διεύθυνσης Αλιείας και κατατίθεται για έγκριση στο Συμβούλιο Αλιείας (Σ.Α.). Στη συνέχεια το τελικό κείμενο μαζί με τη θετική γνωμοδότηση του Σ.Α. και τη νομοτεχνική επεξεργασία του, τίθεται υπόψη του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης, ο οποίος και το υπογράφει. Ακόλουθα, προωθείται στο Συμβούλιο της Επικρατείας για έλεγχο της νομιμότητάς του, υπογράφεται από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και στη συνέχεια προωθείται στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης (ΦΕΚ) για δημοσίευση (Εικόνα 2).

Εικόνα 2. Στάδια έκδοσης Προεδρικού Διατάγματος.

Η **Υπουργική Απόφαση (Υπ. Απ.)**, όπως τονίζεται και από την ονομασία της, προέρχεται από το εκάστοτε αρμόδιο Υπουργείο. Το σχέδιο της απόφασης προωθείται από τη Διεύθυνση Αλιείας ύστερα από πρότασή της ή από πρόταση κάποιας Υπηρεσίας Αλιείας της χώρας (άρθρο 3, παράγραφος 2, εδάφιο 5 του Νόμου 1740/1987) στον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης. Έπειτα από τη θετική γνωμοδότηση του Σ.Α. και την υπογραφή από τον αρμόδιο υπουργό, δημοσιοποιείται στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης (ΦΕΚ) (εφόσον απαιτείται από τις ισχύουσες διατάξεις του Νόμου) (Εικόνα 3).

Εικόνα 3. Στάδια έκδοσης Υπουργικής Απόφασης.

2. ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΑΛΙΕΥΤΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

2.1. ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εκλέγεται από τους πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ) για να εκπροσωπήσει τα συμφέροντά τους. Το Κοινοβούλιο δημιουργήθηκε τη δεκαετία του 1950 και από το 1979 τα μέλη του εκλέγονται άμεσα (ευρωεκλογές) από τους πολίτες που εκπροσωπούν ανά πενταετία. Δικαίωμα εκλέγειν και εκλέγεσθαι έχει κάθε Ευρωπαίος πολίτης, σε οποιοδήποτε μέρος της ΕΕ και αν κατοικεί. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει τρεις τύπους εργασίας: Βρυξέλλες, Λουξεμβούργο και Στρασβούργο. Στο Λουξεμβούργο είναι εγκατεστημένες οι διοικητικές υπηρεσίες (η «Γενική Γραμματεία»). Οι συνεδριάσεις του Κοινοβουλίου, γνωστές ως «σύνοδοι ολομέλειας», πραγματοποιούνται στο Στρασβούργο και ενίοτε στις Βρυξέλλες. Τέλος, οι συνεδριάσεις των επιτροπών του Κοινοβουλίου πραγματοποιούνται στις Βρυξέλλες.

Οι κύριες αρμοδιότητες του Κοινοβουλίου είναι η:

(Α) Θέσπιση ευρωπαϊκών νόμων, από κοινού με το Συμβούλιο σε πολλούς τομείς πολιτικής.

(Β) Άσκηση δημοκρατικού ελέγχου επί όλων των θεσμικών οργάνων της Ένωσης, και ιδίως επί της Επιτροπής. Έχει την εξουσία να εγκρίνει ή να απορρίπτει το

διορισμό των Επιτρόπων, καθώς και να κάνει δεκτή πρόταση μομφής κατά της Επιτροπής συλλογικά.

Το Κοινοβούλιο μοιράζεται με το Συμβούλιο την εξουσία σχετικά με τον **προϋπολογισμό της Ένωσης** και συνεπώς μπορεί να επηρεάζει τις δαπάνες της. Μετά την ολοκλήρωση της διαδικασίας, εγκρίνει ή απορρίπτει τον προϋπολογισμό στο σύνολό του.

Στη διαδικασία λήψης αποφάσεων σε ευρωπαϊκό επίπεδο συμμετέχουν διάφορα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα: η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (ΕΚ) και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Γενικά, **η Ευρωπαϊκή Επιτροπή είναι εκείνη που προτείνει τη νέα νομοθεσία, αλλά η αρμοδιότητα για τη θέσπιση των νόμων εμπίπτει στο Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο**. Σε ορισμένες περιπτώσεις, το Συμβούλιο μπορεί να ενεργεί χωρίς τη σύμπραξη άλλων οργάνων. Στη διαδικασία θέσπισης νομοθεσίας συμμετέχουν και άλλα θεσμικά όργανα.

Οι κύριες μορφές νομοθεσίας της ΕΕ είναι οι οδηγίες και οι κανονισμοί.

Ο **κανονισμός**, ο οποίος εγκρίνεται από το Συμβούλιο μαζί με το Κοινοβούλιο ή μόνον από την Επιτροπή, είναι μια γενική και υποχρεωτική νομοθετική πράξη. Ο κανονισμός απευθύνεται σε όλους και εφαρμόζεται άμεσα, όπως ακριβώς οι εθνικοί νόμοι και χωρίς καμία άλλη παρέμβαση εκ μέρους των εθνικών αρχών.

Αντίθετα με τον κανονισμό, οι **οδηγίες**, που εκδίδονται από το Συμβούλιο μαζί με το Κοινοβούλιο ή μόνον από την Επιτροπή, απευθύνονται στα κράτη-μέλη. Ο κύριος στόχος της είναι η προσέγγιση των νομοθεσιών. **Η οδηγία δεσμεύει τα κράτη-μέλη ως προς το αποτέλεσμα που πρέπει να επιτευχθεί**, αφήνει όμως στις εθνικές αρχές την επιλογή του τύπου και των μέσων υλοποίησης των κοινοτικών στόχων σύμφωνα με τις διαδικασίες που ισχύουν στα επιμέρους κράτη-μέλη.

Η **απόφαση** εκδίδεται είτε από το Συμβούλιο είτε από αυτό μαζί με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είτε από την Επιτροπή. Η απόφαση είναι η νομοθετική πράξη με την οποία τα κοινοτικά θεσμικά όργανα αποφαινόμενα σχετικά με ατομικές περιπτώσεις. Μέσω μιας απόφασης, τα θεσμικά όργανα μπορούν να απαιτήσουν από ένα κράτος-μέλος ή από έναν υπήκοο της Ένωσης να δράσει ή να απέχει από δράση, να του αναθέσουν δικαιώματα ή να του επιβάλουν υποχρεώσεις. Η απόφαση είναι ατομική και οι αποδέκτες της πρέπει να καθοριστούν μεμονωμένα, γεγονός που τη διαχωρίζει από τον κανονισμό, δεσμευτική ως προς όλα τα μέρη της.

Οι κανόνες και οι διαδικασίες λήψης αποφάσεων στην Ένωση θεσπίζονται από τις συνθήκες. Κάθε πρόταση νέου ευρωπαϊκού νόμου βασίζεται σε συγκεκριμένο άρθρο της συνθήκης, που αναφέρεται ως η «νομική βάση» της πρότασης. Αυτό καθορίζει ποια

νομοθετική διαδικασία πρέπει να εφαρμοσθεί. **Οι τρεις κύριες διαδικασίες είναι «διαβούλευση», «σύμφωνη γνώμη» και «συναπόφαση».**

Εάν το Συμβούλιο και το Κοινοβούλιο δεν μπορέσουν να συμφωνήσουν όσον αφορά πρόταση νομοθετικής πράξης, η πρόταση δεν γίνεται νόμος. Η διαδικασία προβλέπει δύο διαδοχικές «αναγνώσεις» σε κάθε θεσμικό όργανο. Αν επιτευχθεί συμφωνία κατά τις αναγνώσεις αυτές, η πρόταση γίνεται νόμος. Διαφορετικά, υποβάλλεται σε επιτροπή συνδιαλλαγής, η οποία αποτελείται από ίσο αριθμό εκπροσώπων του Συμβουλίου και του Κοινοβουλίου. Μόλις επιτευχθεί συμφωνία σ' αυτή την επιτροπή συνδιαλλαγής, το εγκεκριμένο κείμενο διαβιβάζεται πάλι στο Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο, έτσι ώστε να αποκτήσει τελικά ισχύ νόμου. Η συνδιαλλαγή γίνεται όλο και πιο σπάνια. Πράγματι, οι περισσότεροι νόμοι που θεσπίζονται με τη διαδικασία της συναπόφασης εγκρίνονται είτε κατά την πρώτη είτε κατά τη δεύτερη ανάγνωση ως αποτέλεσμα της καλής συνεργασίας μεταξύ των τριών θεσμικών οργάνων.

2.2. ΚΟΙΝΗ ΑΛΙΕΥΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Η δημιουργία της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής (ΚΑΠ) το 1983 αποτελεί το σημείο αναφοράς για τον αλιευτικό τομέα. Ήδη από τις αρχές της δεκαετίας του 1970, οι διεθνείς οργανισμοί έχουν θέσει ως κυρίαρχο στόχο την προστασία των αποθεμάτων με την έγκριση κατάλληλων νομοθετικών ρυθμίσεων που αποσκοπούν στην ορθολογική διαχείρισή τους. Σε Ευρωπαϊκό επίπεδο οι πρώτες προσπάθειες θέσπισης κανόνων για την αλιεία ξεκινούν λίγο μετά την οικονομική ένωση των έξι πρώτων κρατών-μελών της για την διαρθρωτική πολιτική (Council Regulation 2140/70) και για την εμπορική πολιτική (Council Regulation 2142/70). Στα επόμενα χρόνια, ταυτόχρονα με την είσοδο νέων κρατών-μελών (ανάμεσά τους και η Ελλάδα), η ανάγκη θέσπισης ενός ολοκληρωμένου σχεδίου διαχείρισης των αλιευτικών αποθεμάτων γίνεται ολοένα και πιο επιτακτική. Για το λόγο αυτό, το 1983 η διευρυμένη Ευρωπαϊκή Ένωση (12 κρατών-μελών) να ψηφίσει τη δημιουργία της ΚΑΠ η οποία έκτοτε αναδιαρθρώνεται ανά δεκαετία. Τα μέτρα της αλιευτικής πολιτικής που θεσπίστηκαν τότε, έχουν αναθεωρηθεί σύμφωνα με τη μεταρρύθμιση της ΚΑΠ που έγινε το 2002, ώστε τα διαχειριστικά μέτρα να εναρμονιστούν με τις νέες τάσεις διαχείρισης των αλιευτικών αποθεμάτων (Πούλος 2008).

Η ΕΕ είναι αρμόδια να μεριμνά για την αποτελεσματική και ακριβοδίκαιη εφαρμογή των κανόνων της ΚΑΠ από τα κράτη-μέλη σε όλη την ΕΕ. Για το σκοπό αυτόν

είναι στη δικαιοδοσία της να διοργανώσει ελέγχους της αλιευτικής δραστηριότητας που ασκούν τα κράτη-μέλη. Ανά τριετία συντάσσει έκθεση αξιολόγησης με αντικείμενο τα οικεία προγράμματα επιθεώρησης, καθώς και την εφαρμογή των κανόνων της ΚΑΠ από τα κράτη-μέλη. Επίσης, οφείλει να διευκολύνει το συντονισμό και τη συνεργασία μεταξύ των κρατών-μελών. Εφόσον διαπιστώσει ότι ένα κράτος-μέλος υπερέβη τις αλιευτικές δυνατότητες που του χορηγήθηκαν, μπορεί να επιβάλει μειώσεις στις επόμενες αλιευτικές περιόδους. Η ενσωμάτωση των περιβαλλοντικών πτυχών στην Κοινή Αλιευτική Πολιτική και τα μέσα για την επίτευξή τους περιγράφονται στην ανακοίνωση COM(2002)186 για τη θέσπιση Σχεδίου Δράσης. Το σχέδιο αυτό πρόκειται να εφαρμοστεί σε όλους τους κοινοτικούς τύπους αλιείας συμπεριλαμβανομένων και της Μεσογείου.

Γενικά, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και τα κράτη-μέλη μπορούν να λάβουν επείγοντα μέτρα σε περιπτώσεις σοβαρής απειλής για το θαλάσσιο οικοσύστημα η διάρκεια των οποίων μπορεί να εκτείνεται σε 3 και 6 μήνες, αντίστοιχα. Η απόφαση των κρατών-μελών αφορά μόνο τα ύδατα στα οποία ασκούν την κυριαρχία τους. Τα κράτη-μέλη έχουν επίσης τη δυνατότητα, εντός των ορίων της ζώνης των 12 ναυτικών μιλίων, να λαμβάνουν μέτρα τα οποία δεν εισάγουν διακρίσεις για τη διατήρηση του θαλάσσιου οικοσυστήματος. Στην Ελλάδα, η οποία δεν έχει καθορίσει Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη, η αλιευτική δραστηριότητα εξασκείται εντός των εθνικών χωρικών υδάτων (6 ναυτικά μίλια). Στην περίπτωση που τα μέτρα επηρεάζουν σκάφη άλλων κρατών-μελών, πρέπει να διεξάγονται διαβουλεύσεις με την Επιτροπή, τα κράτη-μέλη και τα οικεία περιφερειακά γνωμοδοτικά συμβούλια. Τα κράτη-μέλη έχουν τη δυνατότητα να θεσπίσουν άλλα μέτρα για τα αλιευτικά σκάφη που φέρουν τη σημαία τους με σκοπό τη διατήρηση και τη διαχείριση των αποθεμάτων, υπό την προϋπόθεση ότι τηρούν τους στόχους της ΚΑΠ.

2.3. ΆΛΛΑ ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΑΛΙΕΥΤΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

2.3.1. Πολυετή Προγράμματα Προσανατολισμού

Ένα από τα βασικά εργαλεία εφαρμογής της Κ.Α.Π. αποτέλεσαν τα Πολυετή Προγράμματα Προσανατολισμού (ΠΠΠ). Ο στόχος των διαχειριστικών αυτών μέτρων ήταν η μείωση της αλιευτικής ικανότητας του ευρωπαϊκού αλιευτικού στόλου σε ιπποδύναμη και χωρητικότητα. Ένα από τα μέτρα με το οποίο θα επιτυγχάνονταν ο παραπάνω στόχος ήταν η απόσυρση των αλιευτικών σκαφών.

Οι βασικές στρατηγικές κάθε ΠΠΠ εγκρίνονται από το Συμβούλιο των Υπουργών Αλιείας της ΕΕ και στη συνέχεια η ΕΕ χρηματοδοτεί τα κράτη-μέλη για την επίτευξη των στόχων που έχουν οριστεί. Τα ΠΠΠ αποτελούνταν από τέσσερις ξεχωριστές σειρές προγραμμάτων κατά τη διάρκεια των ετών από το 1983 έως το 2002 (Κονδυλάκης 2012).

Τα μέτρα που θεσπίζονται από την Ευρωπαϊκή Νομοθεσία είναι υποχρεωτικά και εφαρμόζονται από τα κράτη-μέλη και τα οποία έχουν την υποχρέωση να την εισάγουν στην εθνική νομοθεσία σε επίπεδο κράτους. Ένας τέτοιος κανονισμός (ΕΚ) 1967/2006 (<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2006:409:0011:0085:EN:PDF>) αφορά στις τεχνικές προδιαγραφές ορισμένων αλιευτικών εργαλείων, τοπικούς περιορισμούς και τα ελάχιστα επιτρεπόμενα μεγέθη ορισμένων αλιεύομενων ειδών.

Παράλληλα, το Συμβούλιο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων λαμβάνει τα απαιτούμενα μέτρα για τη ρύθμιση της πρόσβασης στις ζώνες αλιείας και στους πόρους, καθώς και για τη βιώσιμη άσκηση των αλιευτικών δραστηριοτήτων. Σε αυτά μπορεί να περιλαμβάνονται μέτρα για κάθε απόθεμα ή για ομάδες αποθεμάτων, τα οποία αποβλέπουν στον περιορισμό της αλιευτικής πίεσης και των περιβαλλοντικών επιπτώσεων, μέσω:

- του περιορισμού των αλιευμάτων,
- του περιορισμού της αλιευτικής προσπάθειας,
- της θέσπισης τεχνικών μέτρων (αριθμός και τύπος αλιευτικών εργαλείων, πρόωθηση επιλεκτικών μεθόδων αλιείας και εργαλείων)
- της θέσπισης πολυετών σχεδίων διαχείρισης για τη διατήρηση των αποθεμάτων εντός ασφαλών βιολογικών ορίων (καθορισμός ζωνών ή/και χρονικών περιόδων απαγόρευσης/περιορισμών των αλιευτικών δραστηριοτήτων).

Τα μέτρα που θεσπίζονται από την Ευρωπαϊκή Νομοθεσία είναι υποχρεωτικά και εφαρμόζονται από τα κράτη-μέλη και τα οποία έχουν την υποχρέωση να την εισάγουν στην εθνική τους νομοθεσία. Ένας τέτοιος κανονισμός που θα αναλυθεί εκτεταμένα παρακάτω (ΕΚ 1967/2006) αφορά στις τεχνικές προδιαγραφές ορισμένων αλιευτικών εργαλείων, τοπικούς περιορισμούς και τα ελάχιστα επιτρεπόμενα μεγέθη ορισμένων αλιεύομενων ειδών.

2.3.2. Διαχείριση της αλιευτικής ικανότητας

Υπάρχει πληθώρα τύπων διαχειριστικών μέτρων, που βασίζονται σε δύο προσεγγίσεις (Jennings et al. 1998): τον έλεγχο της αλιευτικής παραγωγής (*production regulation*) και τον έλεγχο της αλιευτικής προσπάθειας (*effort regulation*). Η πρώτη

ομάδα των μέτρων βασίζεται περισσότερο σε περιορισμούς στον αριθμό των σκαφών ή της αλιευτικής ικανότητας (ισχύς της μηχανής και μέγεθος του σκάφους). Η δεύτερη ομάδα μέτρων, η οποία είναι γνωστή ως «τεχνικά» μέτρα, αναφέρεται σε τεχνικά χαρακτηριστικά των διάφορων τύπων αλιευτικών εργαλείων και τεχνικών.

Ένα από τα ακολουθούμενα μέτρα για τον έλεγχο της αλιευτικής προσπάθειας είναι ο περιορισμός της εισόδου και παραμονής στο επάγγελμα του αλιέα. Κάτι τέτοιο γίνεται εφικτό με τη βοήθεια της παύσης έκδοσης νέων επαγγελματικών αδειών για αλιευτικά σκάφη και την καθιέρωση κινήτρων οικονομικής φύσης για εγκατάλειψη του επαγγέλματος ή/και την καταστροφή του αλιευτικού σκάφους.

Σύμφωνα με απόφαση του Συμβουλίου Υπουργών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε.) έχει εφαρμοστεί μια ομάδα μέτρων (Ευρωπαϊκός Κανονισμός-ΕΚ αρ. 2371/2002 «για τη διατήρηση και βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στο πλαίσιο της ΚΑΠ») που βασίζεται τόσο στα βιολογικά χαρακτηριστικά των αλιευμάτων, όσο και στις κοινωνικο-οικονομικές παραμέτρους του συστήματος «αλιεία». Ειδικότερα, βασικό στοιχείο της ΚΑΠ είναι ο έλεγχος της αλιευτικής ισχύος, η εφαρμογή μέτρων που περιορίζουν την αλιεία και η εφαρμογή μιας ομάδας μέτρων κοινωνικού χαρακτήρα, που στοχεύουν στις αρνητικές επιπτώσεις της εφαρμογής της ΚΑΠ, όπως για παράδειγμα στην ανεργία των ψαράδων, κυρίως των περιοχών εκείνων που εξαρτώνται άμεσα από την αλιεία (Tzanatos et al. 2005). Τα κοινοτικά χρηματοδοτικά μέτρα για την εφαρμογή της κοινής αλιευτικής πολιτικής και του Δικαίου της Θάλασσας αποτυπώνονται στον Ευρωπαϊκό Κανονισμό 861/2006.

Ο περιορισμός της αλιευτικής προσπάθειας αποτέλεσε βασικό εργαλείο άσκησης της Κ.Α.Π.. Με τη λήξη των Π.Π.Π. και σε συνδυασμό με την παράλληλη αναθεώρηση της Κ.Α.Π. στο τέλος του 2002, κλείνει ένας κύκλος διαχείρισης στην Ε.Ε. και ξεκινάει το 2003 ένα νέο μοντέλο διαχείρισης που αντικαθιστά τα Π.Π.Π. και αφορά στο καθεστώς εισόδου-εξόδου των αλιευτικών σκαφών (Κονδυλάκης, 2012).

Στόχος της νέας αλιευτικής πολιτικής είναι η μείωση του αριθμού εισόδου των σκαφών στον ευρωπαϊκό χώρο σε συνδυασμό με τον αριθμό των σκαφών που αποσύρονται (αρ. 13 ΕΚ 2371/2002). Ο παραπάνω κανονισμός συμπληρώθηκε το 2003 με τα αρ. 6 και 7 του Ευρωπαϊκού Κανονισμού ΕΚ 1438/2003. Ειδικότερα, το στάδιο εφαρμογής του νέου πλαισίου διαχείρισης της αλιευτικής ικανότητας εκτείνεται χρονικά σε δύο μέρη:

(α) από την 1^η Ιανουαρίου 2003 έως 31η Δεκεμβρίου 2004 όπου έγινε μία μεταβατική προσαρμογή της αλιευτικής ικανότητας του στόλου της Ε.Ε. και

(β) από την 1^η Ιανουαρίου 2005 έως σήμερα όπου η αναλογία εισόδου-εξόδου παραμένει ως έχει όσον αφορά στις ανανεώσεις των σκαφών στις οποίες δεν εμπλέκονται κρατικές ενισχύσεις.

Σύμφωνα με το αρ. 13 (ΕΚ 2371/2002) η είσοδος νέου σκάφους στο στόλο, χωρίς κρατική επιχορήγηση αντισταθμίζεται από την απόσυρση τουλάχιστον ίσης χωρητικότητας σκάφους για τις περιπτώσεις: είτε (α) της ίδιας χωρητικότητας, για την είσοδο νέων σκαφών μέχρι 100 GT ή (β) της υπάρχουσας χωρητικότητας πολλαπλασιαζόμενης επί 1,35 για την είσοδο νέων σκαφών άνω των 100 GT. Μετά το διάστημα αυτό κάθε κράτος-μέλος οφείλει να φροντίζει ώστε η αλιευτική του ικανότητα όσον αφορά στη χωρητικότητα και στην ισχύ να είναι ίση ή μικρότερη από τα θεσπισμένα επίπεδα αναφοράς της 1ης Ιανουαρίου 2003.

Η μείωση αυτή έχει επιτευχθεί με την εφαρμογή και υλοποίηση διαρθρωτικών μέτρων του τομέα, όπως είναι η διάλυση του σκάφους, η πώλησή του σε τρίτη χώρα ή η αλλαγή δραστηριότητας των αλιευτικών σκαφών και η σύσταση μικτών εταιρειών, στα πλαίσια των ΕΚ (άρ. 4028/86 και 3699/93 όπως τροποποιήθηκε και αντικαταστάθηκε με τον ΕΚ άρ. 2468/98). Από τις 31 Δεκεμβρίου 2002 η είσοδος στο στόλο ενός νέου αλιευτικού σκάφους είναι δυνατή μόνον εφόσον έχει προηγηθεί η έξοδος ενός άλλου της ίδιας χωρητικότητας (άρ. 12 και 13 του ΕΚ αρ. 2371/2002 και του ΕΚ αρ. 639/30-3-2004). Οι μόνες αυξήσεις χωρητικότητας που επιτρέπονται χωρίς να πρέπει να συνδυάζονται με έξοδο, είναι οι περιπτώσεις εκσυγχρονισμού των σκαφών με σκοπό τη βελτίωση της ασφάλειας και της υγιεινής επί του σκάφους. Η συνολική αλιευτική ικανότητα του στόλου ενός κράτους δε μπορεί να υπερβαίνει τους περιορισμούς όπως προκύπτουν από την εφαρμογή του ΕΚ αρ. 1438/12-8-2003, για τη θέσπιση κανόνων εφαρμογής για την κοινοτική πολιτική που αφορά το στόλο. Η αλιευτική προσπάθεια (*fishing effort*) κατανέμεται μεταξύ των κρατών-μελών, διασφαλίζοντας σε καθένα από αυτά σχετική σταθερότητα των αλιευτικών δραστηριοτήτων για κάθε απόθεμα ή αλιευτική περιοχή. Ο έλεγχος, οι επιθεωρήσεις και η εφαρμογή, των κανόνων της ΚΑΠ εμπίπτουν στην αρμοδιότητα των κρατών-μελών, τα οποία, στη συνέχεια, είναι ελεύθερα να καταναείμουν τις προαναφερόμενες αλιευτικές δυνατότητες μεταξύ των αλιευτικών τους σκαφών.

Κάθε απόσυρση σκάφους με δημόσια ενίσχυση (που προέρχεται από κράτος μέλος ή/και απευθείας από την Κοινότητα) είναι οριστική και επομένως το σκάφος που έχει αποσυρθεί δεν είναι δυνατόν να επανέλθει ή να αντικατασταθεί. Η Επιτροπή διαβιβάζει κάθε χρόνο στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο, βασιζόμενη στις ετήσιες εκθέσεις των κρατών-μελών, σύνοψη των αποτελεσμάτων από τις αποσύρσεις των

σκαφών για κάθε κράτος-μέλος. Επίσης, η Επιτροπή διαχειρίζεται ένα κοινοτικό μητρώο του αλιευτικού στόλου (*Common Fleet Registry, CFR*) (βλέπε παρακάτω: ΚΑΜ), που περιέχει όλα τα στοιχεία σχετικά με τα χαρακτηριστικά και τις δραστηριότητες των σκαφών τα οποία απαιτούνται για την παρακολούθηση της ορθής εφαρμογής της ΚΑΠ (Πούλος 2008).

2.3.3. Πρόσβαση στα ύδατα και στους αλιευτικούς πόρους τρίτων κρατών

Τα κοινοτικά αλιευτικά σκάφη έχουν ελεύθερη πρόσβαση στα ύδατα και στους πόρους τους εξαιρουμένων των υδάτων που βρίσκονται **εντός της ζώνης των 12 παράκτιων μιλίων που τελεί υπό την κυριαρχία άλλων κρατών-μελών**. Η αλιευτική προσπάθεια κατανέμεται μεταξύ των κρατών-μελών, διασφαλίζοντας σε καθένα από αυτά σχετική σταθερότητα των αλιευτικών δραστηριοτήτων για κάθε απόθεμα ή αλιευτική περιοχή. Ο έλεγχος, οι επιθεωρήσεις και η εφαρμογή, των κανόνων της ΚΑΠ εμπίπτουν στην αρμοδιότητα των κρατών-μελών, τα οποία, στη συνέχεια, είναι ελεύθερα να καταναείμουν τις προαναφερόμενες αλιευτικές δυνατότητες μεταξύ των αλιευτικών τους σκαφών.

Το Συμβούλιο αποφασίζει, επίσης, για τις αλιευτικές δυνατότητες τρίτων χωρών που έχουν πρόσβαση στα κοινοτικά ύδατα (ΕΚ 3317/94). Αυτά μπορούν να ελέγχουν, πέρα από το στόλο τους στα χωρικά ύδατά τους και εκτός των κοινοτικών υδάτων, τα σκάφη που φέρουν τη σημαία τους σε όλα τα ύδατα της ΕΕ **εκτός από τη ζώνη των 12 ναυτικών μιλίων άλλου κράτους-μέλους**. Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, επιτρέπεται, επίσης, να ελέγχουν τα σκάφη και άλλων κρατών-μελών στο σύνολο των κοινοτικών υδάτων. Κάθε κράτος-μέλος θα μπορεί επίσης να επιθεωρεί τα αλιευτικά σκάφη της ΕΕ που φέρουν σημαία άλλου κράτους-μέλους στα διεθνή ύδατά τους.

Όσον αφορά τις σχέσεις των κρατών-μελών με τρίτες χώρες, μόνο τα κοινοτικά αλιευτικά σκάφη που έχουν έγκυρη **"άδεια αλιείας-αλιευτική συμφωνία"** μπορούν να ασκούν τις αλιευτικές δραστηριότητές τους στα ύδατα τρίτης χώρας, βάσει αλιευτικής συμφωνίας η οποία έχει συναφθεί μεταξύ της Κοινότητας και αυτής της τρίτης χώρας (ΕΚ 3317/94). Ο χαρακτήρας των συναπτόμενων αλιευτικών συμφωνιών ποικίλλει ανάλογα με τη χώρα εταίρο. Οι συμφωνίες με χώρες οι οποίες διαθέτουν τα μέσα εκμετάλλευσης των δικών τους αλιευτικών πόρων-κυρίως χώρες της Βόρειας Ευρώπης– λαμβάνουν συνήθως τη μορφή απλής ανταλλαγής ποσοστώσεων. Επίσης, η ΕΕ συνάπτει αλιευτικές συμφωνίες σύμπραξης με άλλες χώρες, κυρίως τις

αναπτυσσόμενες χώρες της Αφρικής και του Ειρηνικού, αλλά και τη Γροιλανδία, οι οποίες δεν εκμεταλλεύονται πλήρως τους αλιευτικούς τους πόρους, όπου προβλέπεται η καταβολή χρηματικής αντιστάθμισης για την πρόσβαση στις αλιευτικές τους ζώνες. Με τη μεταρρύθμιση της ΚΑΠ το 2002, τροποποιήθηκαν οι συμφωνίες που έχει συνάψει η ΕΕ με τις εν λόγω χώρες. Έτσι, ενώ παλαιότερα ρύθμιζαν απλώς την πρόσβαση στην αλιεία μέσω μιας χρηματικής αντιστάθμισης, τώρα έχουν μετατραπεί σε πραγματικές συμπράξεις.

Όσον αφορά τη χορήγηση αδειών αλιείας, το κράτος-μέλος της σημαίας δε χορηγεί την άδεια αλιείας-αλιευτική συμφωνία, εάν το αλιευτικό σκάφος δε διαθέτει νόμιμα άδεια αλιείας (ΕΚ 3690/93) ή εάν η άδεια αυτή έχει προσωρινά ή οριστικά αφαιρεθεί. Η ήδη χορηγηθείσα άδεια αλιείας-αλιευτική συμφωνία παύει να ισχύει όταν αφαιρείται οριστικά η άδεια αλιείας που έχει χορηγηθεί σε συγκεκριμένο σκάφος, ενώ αναστέλλεται όταν η άδεια αλιείας αφαιρεθεί προσωρινά. Ωστόσο, το κράτος-μέλος της σημαίας χορηγεί την άδεια αλιείας-αλιευτική συμφωνία, εάν το αλιευτικό σκάφος έχει λάβει άδεια αλιείας της τρίτης χώρας.

Τα μέτρα και οι περιορισμοί της ΚΑΠ επεκτείνονται και στη Μεσόγειο, όπου εκτός από τα μεσογειακά κράτη-μέλη αλιεύουν και τρίτες χώρες (Αίγυπτος, Αλγερία, Λίβανος, Μαρόκο, κ.α.). **Οι τρίτες χώρες δεν είναι υποχρεωμένες να εφαρμόσουν τα μέτρα και τους περιορισμούς** (π.χ. εποχικές και χωρικές απαγορεύσεις συγκεκριμένων τύπων αλιευτικών εργαλείων) που ισχύουν για τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με αποτέλεσμα να υπάρχουν συχνές αντιπαραθέσεις μεταξύ των επαγγελματιών αλιέων των κρατών-μελών.

2.3.4. Δορυφορικά συστήματα παρακολούθησης σκαφών

Όλα τα επαγγελματικά αλιευτικά σκάφη ολικού μήκους άνω των 15 m που ασκούν δραστηριότητες αποκλειστικά εντός των βασικών ακτογραμμών των κρατών-μελών, εκτός των σκαφών που χρησιμοποιούνται σε εκμεταλλεύσεις των υδατοκαλλιεργειών και υποχρεούνται στην τοποθέτηση και λειτουργία **συσκευής δορυφορικής καταγραφής στίγματος** (ΣΠΣ) μέσω δορυφόρου (*Vessel Monitoring System, VMS*) (ΕΚ 2244/18-12-2003). Τα κράτη-μέλη διαχειρίζονται τα **κέντρα παρακολούθησης αλιευτικών** (ΚΠΑ), τα οποία ελέγχουν τα σκάφη που φέρουν τη σημαία τους ή τη σημαία άλλου κράτους μέλους, καθώς και τα σκάφη τρίτων χωρών σε περίπτωση παρουσίας τους σε ύδατα που τελούν υπό την κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία τους. Τα κράτη-μέλη οφείλουν να διαβιβάζουν στην αρμόδια ευρωπαϊκή επιτροπή εξαμηνιαία έκθεση σχετικά με τη λειτουργία του συστήματος ελέγχου που εφαρμόζουν. Η μη

τήρηση της παραπάνω υποχρέωσης επιφέρει τις κυρώσεις του Αλιευτικού Κώδικα άρ. 11 του Ν. 420/1970 (όπως αντικαταστάθηκε με το άρ. 2 παρ. 2 του Ν. 2040/92).

2.3.5. Κοινό Αλιευτικό Μητρώο (ΚΑΜ)

Μέσω του ΚΑΜ γίνεται στα λιμεναρχεία της χώρας η καταγραφή των σκαφών της παράκτιας ζώνης και της ανοικτής θάλασσας. Κάθε σκάφος προσδιορίζεται μέσω ενός αποκλειστικού αριθμού αναγνώρισης (*Community Fleet Register*, CFR) που του χορηγείται οριστικά και δεν μπορεί να χορηγηθεί εκ νέου σε άλλο σκάφος (βλέπε άδειες αλιείας σκάφους κεφ. 3.3.2).

Σύμφωνα με τον ΕΚ 26/30-12-2004 (ο οποίος τροποποιήθηκε από τον ΕΚ αρ. 1799/2006 καθορίζονται τα ελάχιστα δεδομένα τα οποία πρέπει να εμφανίζονται στο ΚΑΜ που τηρεί ένα κράτος-μέλος για τα σκάφη που φέρουν τη σημαία του. Υπάρχουν δύο τύποι καταγραφών: **(α)** σκάφη που η χωρητικότητά τους είναι μεγαλύτερη από 10 GRT και **(β)** μικρότερα σκάφη. Σε μερικές περιπτώσεις το δεύτερο αρχείο συγκεντρώνει σκάφη που έχουν μικρότερη χωρητικότητα από 10 GRT, τα οποία μπορεί και να μην είναι αλιευτικά. Το ΚΑΜ αποτελεί ένα βασικό εργαλείο για την εφαρμογή της Κοινής Αλιευτικής πολιτικής και δημιουργήθηκε από την ανάγκη της κοινότητας να συλλέγει λεπτομερή στοιχεία για τον αλιευτικό της στόλο, με βασικό στόχο τη σύνταξη και τον έλεγχο των διαρθρωτικών μέτρων και της οικονομικής βοήθειας στον τομέα της αλιείας (Πούλος 2008).

Με τον ΕΚ 26/30-12-2004 (ο οποίος τροποποιήθηκε από τον ΕΚ αρ. 1799/2006 καθορίζονται τα ελάχιστα δεδομένα τα οποία πρέπει να εμφανίζονται στο ΚΑΜ που τηρεί ένα κράτος-μέλος για τα σκάφη που φέρουν τη σημαία του. Ο κανονισμός καθορίζει επίσης τις υποχρεώσεις των κρατών-μελών σχετικά με τη συλλογή, την επικύρωση και τη διαβίβαση των δεδομένων αυτών στην Επιτροπή, καθώς και τις υποχρεώσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σχετικά με τη διαχείριση του κοινοτικού μητρώου του αλιευτικού στόλου. Κάθε σκάφος προσδιορίζεται μέσω ενός αποκλειστικού αριθμού αναγνώρισης (*Community Fleet Register*, CFR) που του χορηγείται οριστικά και δεν μπορεί να χορηγηθεί εκ νέου σε άλλο σκάφος (βλέπε άδειες αλιείας σκάφους κεφ. 3.3.2).

2.3.6. Επιτροπή Αλιείας-Υδατοκαλλιέργειας και άλλα συμβουλευτικά όργανα

Αναγνωρίζοντας τη σπουδαιότητα του τομέα της αλιείας στην οικονομία των χωρών, η Ευρωπαϊκή Ένωση διαθέτει διακριτό χρηματοδοτικό πρόγραμμα για την αλιεία (**Χρηματοδοτικό Μέσο Προσανατολισμού της Αλιείας-ΧΜΠΑ**) (από τα τέσσερα συνολικά), με το οποίο παρέχει χρηματοδοτικές ενισχύσεις για την αντιμετώπιση των οικονομικών διαρθρωτικών προβλημάτων. Με τα προγράμματα αυτά οι αλιείς και οι εμπλεκόμενοι φορείς έχουν έναν ενεργό και υπεύθυνο ρόλο στην υπεράσπιση του περιβάλλοντος και των πόρων του.

Αξιοποιώντας το ΧΜΠΑ, παράλληλα και με εθνικές πρωτοβουλίες ο Αλιευτικός τομέας αποδίδει σημαντικές οικονομικές και κοινωνικές υπεραξίες στο ελληνικό κράτος:

(α) απασχολεί περισσότερους από 40.000 εργαζόμενους (οι 37.000 αφορούν επαγγελματίες αλιείς), που διαμένουν σε απομακρυσμένες νησιωτικές και ηπειρωτικές περιοχές, γεγονός που κατατάσσει την Ελλάδα ως την πιο εξαρτημένη από την αλιεία χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (έξι από τις δέκα πιο εξαρτημένες περιοχές-νομοί βρίσκονται στην Ελλάδα, πηγή: Megaresca, 2003).

(β) βρίσκεται στην 1η θέση της παγκόσμιας παραγωγής σε τσιπούρα και λαβράκι (48% για την τριετία 2005-2008) (πηγή: FEAP, Production and Price Reports of Member Associations)

(γ) προσφέρει το δεύτερο κατά σειρά εξαγωγίμο ελληνικό προϊόν (νωπά αλιεύματα, αξίας 405 εκ. €) (στοιχεία Πανελληνίου Συνδέσμου Εξαγωγέων, 2010), με πρώτο προϊόν τα φάρμακα που προορίζονται για λιανική πώληση (αξίας 555 εκ. €).

Ειδικότερα, για τον τομέα των υδατοκαλλιεργειών, η κοινοτική νομοθεσία για το ΧΜΠΑ περιλαμβάνει τρεις κύριες δραστηριότητες:

1. την εκτροφή θαλάσσιων ψαριών
2. την εκτροφή θαλάσσιων οστρακοειδών
3. την εκτροφή ψαριών στα εσωτερικά ύδατα

Αναφορικά με την οικονομική χρηματοδότηση, ενίσχυση μπορεί να χορηγηθεί για υλικές επενδύσεις:

(α) που συνδέονται με την παραγωγή και τη διαχείριση (π.χ. κατασκευή, επέκταση, εξοπλισμός και εκσυγχρονισμός των εγκαταστάσεων),

(β) που προορίζονται για τη βελτίωση των υγειονομικών όρων, τη βελτίωση της ποιότητας των προϊόντων ή τη μείωση των αρνητικών επιπτώσεων στο περιβάλλον έργα

που μειώνουν σημαντικά τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις της παραγωγής είναι δυνατό να λάβουν 10% επιπλέον πριμοδότηση και

(γ) που αφορούν έργα διευθέτησης ή βελτίωσης της κυκλοφορίας του ύδατος στο εσωτερικό των εγκαταστάσεων υδατοκαλλιέργειας ή στα βοηθητικά σκάφη.

Σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία, η ενίσχυση για έργα εντατικής ιχθυοκαλλιέργειας επιτρέπεται μόνο μετά την αξιολόγηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων (Μελέτες Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων).

Οι αποφάσεις για την αλιεία και τις υδατοκαλλιέργειες λαμβάνονται από το Συμβούλιο με ειδική πλειοψηφία, βάσει της πρότασης της Επιτροπής και έπειτα από διαβουλεύσεις με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Σε ορισμένες περιπτώσεις η απόφαση λαμβάνεται με τη σύμφωνη γνώμη της Επιτροπής Αλιείας και Υδατοκαλλιέργειας (ΕΚ 468/1999) και απαρτίζεται από αντιπροσώπους της Επιτροπής και των κρατών-μελών.

Παράλληλα, **για να ενισχυθεί η συμμετοχή του κλάδου της αλιείας έχουν ιδρυθεί περιφερειακά γνωμοδοτικά συμβούλια (γνωστά ως «RAC»)**, τα οποία καλύπτουν τις θαλάσσιες ζώνες και σε περιοχές που υπάγονται στη δικαιοδοσία τουλάχιστον δύο κρατών-μελών. Τα RAC απαρτίζονται από αντιπροσώπους του αλιευτικού κλάδου και άλλων ομάδων, όπως ομάδων προστασίας του περιβάλλοντος ή των καταναλωτών, καθώς και εμπειρογνομόνων.

Για θέματα σχετικά με τη διατήρηση και τη διαχείριση των υδρόβιων οργανισμών, ζητείται τακτικά η γνώμη της Επιστημονικής, Τεχνικής και Οικονομικής Επιτροπής Αλιείας, στην οποία συμμετέχουν επιστημονικοί εμπειρογνώμονες ανώτατου επιπέδου. Η Επιτροπή επικουρείται επίσης από τη Συμβουλευτική Επιτροπή Αλιείας και Υδατοκαλλιέργειας (ΕΚ αρ. 864/2004).

Η Ευρωπαϊκή νομοθεσία για τις υδατοκαλλιέργειες έχει ως σκοπό τη δημιουργία απασχόλησης, ιδίως στις περιοχές που εξαρτώνται από την αλιεία, την παροχή ασφαλών και καλής ποιότητας αλιευτικών προϊόντων, και το σεβασμό προς το περιβάλλον. Για την επίτευξη αυτών των στόχων η Επιτροπή προτείνει τα εξής μέτρα:

1. **Ασφαλής απασχόληση:** αύξηση της παραγωγής, εφαρμογή ολοκληρωμένης διαχείρισης παράκτιων ζωνών, τόνωση της αγοράς και βελτίωση της διαχείρισης.

2. **Βελτίωση της ασφάλειας των προϊόντων της υδατοκαλλιέργειας** και καλή μεταχείριση των οργανισμών: διασφάλιση υψηλού επιπέδου δημόσιας και ζωικής υγείας καθώς και καλή μεταχείριση των ζώων.

3. **Διασφάλιση περιβαλλοντικά υγιούς υδατοκαλλιέργειας:** μείωση του αντίκτυπου των αποβλήτων, αντιμετώπιση των προβλημάτων των ξενικών ειδών και

των γενετικά τροποποιημένων οργανισμών, πρόληψη της ρύπανσης και διεξαγωγή μελετών περιβαλλοντικών επιπτώσεων.

2.4. Η ΑΛΙΕΥΤΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΣΤΗ ΜΕΣΟΓΕΙΟ

Η σύγχρονη Μεσογειακή, αλλά και η Ελληνική, αλιεία περιλαμβάνει κυρίως δύο τύπους αλιείας: (α) την παράκτια αλιεία, που ασκείται με μικρά σκάφη (βιντζότρατες, διχτυάρικα, παραγαδιάρικα) κατά μήκος των μεσογειακών ακτών και (β) την αλιεία που ασκείται με μεγάλα και καλά εξοπλισμένα μηχανοκίνητα σκάφη (γρι-γρι για την αλιεία πελαγικών ειδών και μηχανότρατες για την αλιεία βενθοπελαγικών ειδών) στην ηπειρωτική υφαλοκρηπίδα (Stergiou et al. 2007). Στην Ελλάδα, η παράκτια αλιεία απασχολεί περισσότερο από το 70% των επαγγελματιών ψαράδων και συμβάλλει περισσότερο από 50% στην αξία της αλιευτικής παραγωγής (Moutopoulos and Stergiou 2012).

Το Μεσογειακό αλιεύμα κυριαρχείται από τα μικρά πελαγικά (γαύρο, σαρδέλα, φρίσσα, σαυρίδια) τα βενθοπελαγικά (γόπα, μπακαλιάρο, κουτσομούρα, μπαρμπούνι) και τα μεγάλα πελαγικά (ξιφία και τόνο) ψάρια (Fiorentini et al. 1997). Τα είδη αυτά αποτελούν περισσότερο από το 70% της αλιευτικής παραγωγής της Μεσογείου. Από άποψη αξίας της αλιευτικής παραγωγής, με εξαίρεση το γεγονός ότι ένα μεγάλο μέρος της αξίας τόσο στη Δυτική όσο και στην Ανατολική Μεσόγειο προέρχεται από τα μαλάκια, τα κυριότερα είδη ψαριών διαφέρουν ανάμεσα στις δυο περιοχές (Fiorentini et al. 1997, Moutopoulos and Stergiou 2012). Έτσι, τα κυριότερα είδη από άποψη αξίας παραγωγής το 1992 για τη Δ. Μεσόγειο ήταν με σειρά σπουδαιότητας: ο γαύρος, ο μπακαλιάρος, η κουτσομούρα, το μπαρμπούνι, ο τόνος, η σαρδέλα. Αντίθετα, στην Α. Μεσόγειο τα κυριότερα είδη από άποψη αξίας παραγωγής ήταν: η κουτσομούρα, το μπαρμπούνι, τα καρκινοειδή, ο μπακαλιάρος, το λαβράκι, η σουπιά, ο γαύρος, η τσιπούρα και η συναγρίδα.

Από τα παραπάνω γίνεται φανερή η πολυ-ειδική (*multi-species*) και πολυ-εργαλειακή (*multi-gear*) φύση της Μεσογειακής αλιείας, με αποτέλεσμα να υπάρχει πρόβλημα στην υιοθέτηση μέτρων που αφορούν αποκλειστικά ορισμένα μόνο είδη ψαριών (Stergiou et al. 2009). **Γενικά, η Ευρωπαϊκή Νομοθεσία έχει θεσπίσει κανονισμούς για την αλιεία των εμπορικών ειδών ψαριών που μπορούν να διακριθούν σε τρεις κατηγορίες με διαφορετικό βαθμό κοινοτικής παρέμβασης σε κάθε χώρα:**

1. Αλιεία που έχει ως στόχο τα άκρως μεταναστευτικά ψάρια. Η αλιεία αυτή αποτελεί αντικείμενο διαχείρισης σε κοινοτικό επίπεδο, κυρίως στο πλαίσιο των οικείων περιφερειακών οργανώσεων αλιείας, δηλαδή της Διεθνούς Επιτροπής για τη Διατήρηση του τόνου του Ατλαντικού (ICCAT) και της Γενικής Επιτροπής Αλιείας για τη Μεσόγειο (GFCM).

2. Αλιεία που έχει ως στόχο τα βενθοπελαγικά και μικρά πελαγικά αποθέματα ή αλιεία η οποία πραγματοποιείται σε διάφορες θαλάσσιες περιοχές της Μεσογείου (π.χ. Κόλπος των Λεόντων, Θάλασσα της Λιγουρίας, Τυρρηνικό Πέλαγος, Αδριατική Θάλασσα, Ιόνιο Πέλαγος, Αιγαίο Πέλαγος και Θάλασσα της Λεβαντίνης ,κ.τ.λ.) και αφορούν δύο ή περισσότερες χώρες.

3. Αλιεία με στόχο αποθέματα που συναντώνται κυρίως σε εθνικά ύδατα και αλιεύονται μόνο από ένα κράτος μέλος. Η αλιεία αυτή αποτελεί αντικείμενο διαχείρισης σε εθνικό επίπεδο υπό τον όρο ότι δεν υπάρχουν σημαντικά παρεμπόδιοντα (*by-catch*) αλιεύματα ιχθυαποθεμάτων που ανήκουν στην κατηγορία 1.

Η μείωση των **απορριπτόμενων** (*discards*) και των παρεμπόδιων (*by catch*) αλιευμάτων αποτελεί σημαντικό στόχο για το μέλλον της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής (COM 2007/136). Για τα **παρεμπόδιοντα αλιεύματα** προστατευόμενων ειδών, θα πρέπει να ληφθεί ειδική μέριμνα για τους πληθυσμούς της φώκιας, των θαλάσσιων χελωνών, των παράκτιων υδρόβιων πουλιών και των δελφινιών. Όσον αφορά την επίδραση στους οικοτόπους, υπάρχει ειδική ανάγκη για την προστασία βυθών με Φανερόγαμα (όπως είναι τα είδη *Posidonia* sp., *Zoostera* spp. και *Cymodocea* sp.), βυθών στους οποίους διαβιούν πίννες, λευκά κοράλλια βαθέων υδάτων και βιοκοινότητες σκληρών βυθών σε παράκτια ύδατα, από τις επιπτώσεις της χρήσης τρατών, τη βυθοκόρηση και παρόμοιες δραστηριότητες.

2.5. ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΟΜΕΝΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ

Τα θαλάσσια καταφύγια (*marine reserves*), γνωστά και ως θαλάσσιες προστατευόμενες περιοχές, ΘΠΠ (*marine protected areas*), είναι περιοχές όπου είτε απαγορεύεται πλήρως η αλιεία, είτε απαγορεύεται η χρήση δυναμικών εργαλείων (όπως η μηχανότρατα, το γρι-γρι και η βιντζότρατα), με σκοπό την αύξηση της βιομάζας του τοπικού αποθέματος αλλά και τον εμπλουτισμό των γύρω αλιευόμενων. Παρ' όλα αυτά, υπάρχουν μελέτες που δείχνουν ότι σε κάποιες περιπτώσεις πολύ-ειδικής αλιείας τα αποτελέσματα τέτοιων απαγορευμένων στην αλιεία περιοχών είναι περιορισμένα σε

σχέση με αλλαγές στα τεχνικά χαρακτηριστικά των εργαλείων και τον έλεγχο της αλιευτικής προσπάθειας (Hall 1998, Stergiou 2002).

Στις ελληνικές θάλασσες οι ισχύουσες αλιευτικές διατάξεις εμπίπτουν περισσότερο σε τεχνικά μέτρα αλιείας που αναφέρονται σε συγκεκριμένο αλιευτικό εργαλείο ή αλιευτική τεχνική, εκτός εκείνων που αναφέρονται στο ελάχιστο μέγεθος των αλιευόμενων ψαριών (ΕΚ 1967/2006). κανονισμοί που καλύπτουν το σύνολο της ελληνικής επικράτειας (Πίνακας 1) και συμπληρώνονται από εθνικές διατάξεις τοπικής εμβέλειας σύμφωνα με τα χαρακτηριστικά κάθε οικοσυστήματος.

Σύμφωνα με τον ΕΚ 1967/2006 **οι προστατευμένες περιοχές αφορούν «μια γεωγραφικά καθορισμένη θαλάσσια περιοχή στην οποία απαγορεύονται ή περιορίζονται σε προσωρινή ή μόνιμη βάση όλες ή ορισμένες αλιευτικές δραστηριότητες με στόχο τη βελτίωση της εκμετάλλευσης και διατήρησης των έμβιων υδρόβιων πόρων ή την προστασία θαλάσσιων οικοσυστημάτων».** Από το 1937 (Π.Δ. 230/17-9-36) η Ελλάδα άρχισε να αναγνωρίζει περιοχές με ειδικό οικολογικό ενδιαφέρον και να τις θέτει υπό καθεστώς διαβαθμισμένης προστασίας από τις ανθρωπογενείς δραστηριότητες (ρύπανση, αλιεία, οικοτουριστική ανάπτυξη). Εντούτοις, μέχρι σήμερα, οι θαλάσσιες προστατευόμενες περιοχές έχουν ως σκοπό την προστασία των θαλάσσιων θηλαστικών (φώκιες στο θαλάσσιο πάρκο Σκοπέλου-Αλοννήσου και χελώνες στο κόλπο του Λαγανά στη Ζάκυνθο), παρά των ιχθυαποθεμάτων.

Παρά τα ικανοποιητικά οι ΜΡΑ δεν είναι μια πανάκεια για όλα τα διαχειριστικά προβλήματα της αλιείας. Στις περισσότερες περιπτώσεις, οι ΘΠΠ πρέπει να λειτουργούν ως πρόσθετο διαχειριστικό εργαλείο που μειώνει τον κίνδυνο κατάρρευσης του αλιευτικού πεδίου (Polunin 2001) και όχι ως πανάκεια που θα αντικαθιστούσε αλλά συμβατικά μέτρα προστασίας. Κατά συνέπεια μια ΘΠΠ δεν μπορεί μόνο να παρέχει επαρκή προστασία για έναν πληθυσμό και δεν πρέπει επίσης να θεωρείται ανεξάρτητη από άλλα διαχειριστικά σχέδια.

3. Η ΑΛΙΕΥΤΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

3.1. ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΗΣ ΑΛΙΕΥΤΙΚΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Υπεύθυνος φορέας για την εθνική αλιευτική πολιτική είναι το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΥΠΑΝ) και στοχεύει στην ορθολογική διαχείριση και προστασία των διαθέσιμων βιολογικών πόρων, στην επέκταση των δραστηριοτήτων σε νέους τομείς, στην ευημερία των αλιέων, στη σταθερότητα της αγοράς και στην ανάπτυξη εμπορικών δικτύων.

Σύμφωνα με την υπάρχουσα νομοθεσία, το σύνολο των νομοθετημάτων (βλέπε Παράρτημα 1) που αφορούν τη διαχείριση και προστασία των αλιευτικών πόρων προτείνονται από το ΥΠΑΝ και η εφαρμογή των προτεινόμενων μέτρων εποπτεύεται από το Υπ. Εμπορικής Ναυτιλίας (Λιμεναρχεία) όσον αφορά τις θαλάσσιες περιοχές και από τις Αστυνομικές και Δασονομικές αρχές όσον αφορά τα εσωτερικά ύδατα της χώρας. Σε πρώτη φάση το σύνολο των νομοθετημάτων που αφορούν την αλιευτική νομοθεσία έχουν κωδικοποιηθεί στον Αλιευτικό Κώδικα (Νόμος 420/70). Ο Αλιευτικός Κώδικας είναι ένα σύνολο νομοθετημάτων, περισσότερα από τα οποία ήδη προϋπήρχαν (Βασιλικό Διάταγμα αρ. 666/1966) (Πίνακας 1). Ήταν το πρώτο ολοκληρωμένο εγχείρημα του διαχειριστικού συστήματος της αλιείας στη χώρα, με το οποίο

τροποποιήθηκαν και συμπληρώθηκαν προϋπάρχοντα νομοθετήματα, πολλά από τα οποία αλληλεπικαλύπτονται μεταξύ τους. Με το πέρασμα του χρόνου ο Αλιευτικός Κώδικας τροποποιήθηκε και εκσυγχρονίστηκε, κυρίως όσον αφορά στις ποινές που εφαρμόζονται και στη διαδικασία εφαρμογής τους σε εκείνους που παρανομούν (Νόμος 1740/87 και 2040/92), αλλά και εναρμονίστηκε με τις σύγχρονες τάσεις διαχείρισης σε Ευρωπαϊκό επίπεδο. Η ιστορική εξέλιξη της αλιευτικής νομοθεσίας στην Ελλάδα αποτυπώνεται στον Πίνακα 1 (από Ζουρίδης 1998 και Ανώνυμος 2008).

3.2. ΑΛΙΕΥΤΙΚΟΣ ΚΩΔΙΚΑΣ

Η Εθνική νομοθεσία για θέματα αλιείας τέθηκε σε ισχύ με το Νομικό Διάταγμα 420/1970 (ΦΕΚ 27/Α/1970), το οποίο ονομάζεται ως «Αλιευτικός Κώδικας». **Ο Αλιευτικός Κώδικας περιλαμβάνει τέσσερα κύρια μέρη και ένα παράρτημα.** Το πρώτο αναφέρεται στην αλιεία, το δεύτερο στη σπογγαλιεία, το τρίτο στην έρευνα και στη διεθνή συνεργασία και το τέταρτο στις τελικές και μεταβατικές διατάξεις. Το παράρτημα, τέλος, αναφέρεται στο Μεσογειακό Συμβούλιο Αλιείας.

Γενικά, ο Αλιευτικός Κώδικας και τα τρέχοντα εθνικά μέτρα διέπουν τον τρόπο χορήγησης αδειών αλιείας σε επαγγελματικά σκάφη, επιβάλλουν τοπικές και χρονικές απαγορεύσεις της αλιευτικής δραστηριότητας, καθορίζουν ελάχιστα μεγέθη αλιευόμενων ειδών, οι προδιαγραφές αλιευτικών εργαλείων και μεθόδων αλιείας και αποσκοπούν στην προστασία των αποθεμάτων αλλά και στην ορθολογική εκμετάλλευση.

Ο Αλιευτικός Κώδικας μαζί με τα τρέχοντα εθνικά μέτρα που εκδίδονται με προεδρικά διατάγματα, Υπουργικές Αποφάσεις και Νόμους, μετά και τη σύμφωνη γνώμη του Συμβουλίου Αλιείας, δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης (ΦΕΚ) και ορίζονται είτε για όλη την επικράτεια, είτε κατά περιφέρεια ανάλογα με τις τοπικές συνθήκες:

- περιοχές και χρονικές περίοδοι αλιείας
- αριθμός ορισμένων τύπων αλιευτικών σκαφών
- εργαλεία, εξοπλισμός, συσκευές και μέθοδοι άσκησης αλιείας
- είδη, μεγέθη, ποσότητες ψαριών και άλλων υδρόβιων οργανισμών που αλιεύονται καθώς και όροι ειδικής προστασίας ορισμένων υδρόβιων οργανισμών
- προϋποθέσεις για τη χορήγηση επαγγελματικών και ερασιτεχνικών αδειών αλιείας, ατομικών και σκαφών, καθώς και τον επιτρεπόμενο αριθμό αδειών αλιείας κατά περιοχή, χρονική περίοδο και αλιευτικό εργαλείο

- προϋποθέσεις για τη χορήγηση άδειας αλιείας γόνου ψαριών ή λοιπών υδρόβιων οργανισμών, την άδεια αλιείας με ειδικά ή νέα συστήματα, καθώς και την άδεια πειραματικής αλιείας
- προϋποθέσεις για εγκατάσταση και λειτουργία μονάδων υδατοκαλλιέργειας καθώς και λειτουργίας και εκμετάλλευσης των δημόσιων ιχθυοτρόφων υδάτων και
- κάθε άλλο μέτρο που αποσκοπεί στη ρύθμιση της αλιείας και στην προστασία της αλιευτικής παραγωγής και των υδροβιοτόπων.

Πίνακας 1. Ιστορική εξέλιξη της αλιευτικής νομοθεσίας στην Ελλάδα.

Εργαλείο	Κανονισμός	Έτος ισχύος	Χρονικός περιορισμός	Τεχνικά μέτρα
Γενική	N. 14/26-3-1834	1834		Αλιεία σαρδέλας στον Πατραϊκό
Μηχανότρατα	B.Δ. 9-1-1878	1878		Απαγόρευση της αλιείας σε απόσταση > 3 ν.μ. από την ξηρά
Γενικά		1910		Πρώτα μέτρα οργάνωσης και διοίκησης της αλιείας
Όλα τα σκάφη	B.Δ. 23-3-1920	1920	Όλο το χρόνο	Απαγόρευσης της αλιείας από το Ρίο έως την Κόρινθο
Μηχανότρατα	B.Δ. 7-10-1940	1940	1/6-1/10	Απαγόρευση της μηχανότρατας επί τετράμηνο
Βιντζότρατα	B.Δ. 28-12-1946	1946	1/6-1/9	Απαγόρευση της τράτας επί τετράμηνο
Γρι-γρι νύχτας	B.Δ. 23-3-53	1953	Όλο το χρόνο	Ελάχιστο μέγεθος, οπές (μάτια) στο σάκο με άνοιγμα μικρότερο από 14 mm (τεντωμένο)
Γρι-γρι ημέρας	B.Δ. 23-3-53	1953	Όλο το χρόνο	Ελάχιστο μέγεθος, οπές (μάτια) στο σάκο με άνοιγμα μικρότερο από 20 mm (τεντωμένο)
Γρι-γρι ημέρας-νύχτας	B.Δ. 23-3-53	1953	Όλο το χρόνο	Δεν λειτουργεί ως συρόμενο και δεν αλιεύει βενθικά είδη
Γρι-γρι ημέρας	B.Δ. 23-3-53	1953	1/7-31/8	Απαγόρευση αλιείας
Γρι-γρι νύχτας	B.Δ. 23-3-53	1953	15/12-28/2	Απαγόρευση αλιείας
Μηχανότρατα	B.Δ. 917/66	1966	Όλο το χρόνο	Ελάχιστο μέγεθος, οπές (μάτια) με άνοιγμα μικρότερο από 28 mm ρομβοειδή μάτια (τεντωμένο)
Μηχανότρατα	B.Δ. 917/66	1966	1/6-30/9	Απαγόρευση της αλιείας
Βιντζότρατα	B.Δ. 817/66 αρ. 2	1966	1/4-30/9	Το πετσάλι να έχει διαστάσεις 16 mm, ο σάκος 20 mm και οι γούλες 24 mm και τα ακραία τμήματα των πλευρών 600 mm
Βιντζότρατα	B.Δ. 817/66	1966	1/6-30/9	Απαγόρευση αλιείας
Βιντζότρατα	B.Δ. 817/66	1966	Όλο το χρόνο	Απαγορεύεται η αλιεία κατά τη διάρκεια της νύχτας
Βολκός	Π.Δ. 805/68	1968	Όλο το χρόνο	Ελάχιστο μέγεθος ματιών μεγαλύτερο από 40 mm (τεντωμένο) σε βαμβακερά δίχτυα και 36 mm σε νάιλον
Βολκός για αλιεία χελιών	Π.Δ. 805/68	1968	1/3-31/10	Ελάχιστο μέγεθος ματιών μεγαλύτερο από 20 mm (τεντωμένο)
Δίχτυ μικτό	Π.Δ. 88/87	1987	Όλο το χρόνο	Διαστάσεις 500 X 13 (μήκος X πλάτος) με άνοιγμα ματιού μεγαλύτερο από 44 mm.
Δίχτυα ζαργάνας (<i>Belone belone</i> και <i>Scombezox saurus</i>)	Π.Δ. 526/88	1988	1/9-28/2	Αλιεία την ημέρα με δίχτυ διαστάσεων ίσου με 300 X 30 m (μήκος X πλάτος) και με άνοιγμα μεγαλύτερο από 20 mm
Άδειες αλιευτικών σκαφών	Π.Δ. 261/91	1991	Όλο το χρόνο	Αδειοδότηση αλιευτικών σκαφών
Γρι-γρι νύχτας	Π.Δ. 25/5-2-1993	1993	2 ημ. πριν και μετά την πανσέληνο	Απαγόρευση αλιείας
Γρι-γρι (ημέρας και νύχτας)	EK 1626/94	1995	Όλο το χρόνο	Μήκος δίχτυων μεγαλύτερο από 800 m και ύψος μεγαλύτερο από 120 m
Βιντζότρατα	EK 1626/94	1995	Όλο το χρόνο	Γενική απαγόρευση της αλιείας
Δίχτυα	EK 1626/94	1995	Όλο το χρόνο	Μήκος μικρότερο από 5000 m και ύψος μέχρι 4 m
Παραγάδια	EK 1626/94	1995	Όλο το χρόνο	Λιγότερα από 7000 αγκίστρια (βυθού) και 60 km (επιφανείας)

(συνεχίζεται)

Πίνακας 1. (συνέχεια)

Εργαλείο	Κανονισμός	Έτος ισχύος	Χρονικός περιορισμός	Τεχνικά μέτρα
Μηχανότρατα	EK 2550/2000 (ΦΕΚ B20/16-1-2001)	2001	Όλο το χρόνο	Ελάχιστο μέγεθος, οπές (μάτια) με άνοιγμα μικρότερο από 40 mm ρομβοειδή μάτια (τεντωμένο)
Βιντζότρατα	EK 2550/2000 (ΦΕΚ B12/14-1-2002)	2002	1/4-30/9	700 m σχοινιά σύρσης σε κάθε πλευρά
Αλιεία δολωμάτων	ΦΕΚ A92/29-4-2002	2002	Όλο το χρόνο	Επιτρεπόμενα αλιευτικά εργαλεία για την επαγγελματική αλιεία δολωμάτων και επιτρεπόμενα δολώματα για τους ερασιτέχνες αλιείς
Αλιεία μεγάλων πελαγικών ψαριών	ΦΕΚ B412/1-3-2004	2004	Όλο το χρόνο	Άδεια αλιείας μεγάλων πελαγικών ψαριών από σκάφη με ελληνική σημαία
Συρόμενα εργαλεία (τράτες, δράγες)	EK 1967/2006	2006	Όλο το χρόνο	Πάνω από κοραλλιογενή ενδιατήματα και ασβεστοφυκικούς βυθούς και σε βάθη > 1000 m
Διχτυάρικα	EK 1967/2006	2006	Όλο το χρόνο	Αλιεία μεγάλων πελαγικών ειδών ψαριών
Συρόμενα εργαλεία (μηχανότρατες, γρίποι, βιντζότρατες)	EK 1967/2006	1/7/2008	Όλο το χρόνο	Ελάχιστο μέγεθος, οπές (μάτια) με άνοιγμα μικρότερο από 40 mm τετράγωνα μάτια (τεντωμένο) ή 50 mm τετράγωνα
Συρόμενα εργαλεία για αλιεία σαρδέλα-γαύρου (80%)	EK 1967/2006	2006	Όλο το χρόνο	Ελάχιστο μέγεθος, οπές (μάτια) με άνοιγμα μικρότερο από 20 mm τετράγωνα μάτια (τεντωμένο)
Γρι-γρι νύχτας	EK 1967/2006	2006	Όλο το χρόνο	Ελάχιστο μέγεθος, οπές (μάτια) στο σάκο με άνοιγμα μικρότερο από 14 mm (τεντωμένο)
Απλάδια δίχτυα	EK 1967/2006	2006	Όλο το χρόνο	Ελάχιστο μέγεθος ματιών 16 mm (τεντωμένο)
Απλάδια δίχτυα κεφαλάδων (20%)	EK 1967/2006	2006	Όλο το χρόνο	Ελάχιστο μέγεθος ματιών 100 mm (τεντωμένο)
Παραγάδια μπαλάδων (20%)	EK 1967/2006	2006	Όλο το χρόνο	Αγκίστρια συνολικού μήκους < 3,95 cm και πλάτους 1,65 cm
Ερασιτεχνική αλιεία	EK 1967/2006	2006	Όλο το χρόνο	Χρήση συρόμενων εργαλείων, κυκλωτικών διχτυών, δραγών, απλαδιών-μανωμένων, παραγάδια μεταναστευτικών ειδών
Δράγες	EK 1967/2006	2006	Όλο το χρόνο	Μέγιστο πλάτος δραγών 3 m, εκτός των δραγών σπογγαλείας
Κυκλωτικά δίχτυα (γρι-γρι, γρύποι)	EK 1967/2006	2006	Όλο το χρόνο	Μήκος διχτυών έως 800 m και ύψος έως 120 m (εκτός της αλιείας τόνου)
Απλά και μανωμένα δίχτυα	EK 1967/2006	2006	Όλο το χρόνο	Μέγιστο ύψος < 4 m (μανωμένο) και < 10 m (απλάδι), μέγιστο μήκος 6000 m ανά σκάφος (1/1/08: 4000 m+1000 m ανά αλιεία)
Απλά και μανωμένα δίχτυα	EK 1967/2006	2006	Όλο το χρόνο	Απλάδια δίχτυα μέγιστου μήκους 500 m έχουν μέγιστο ύψος < 30 m, για μέγιστο μήκος > 500 m, το ύψος να είναι < 10 m
Παραγάδια βυθού	EK 1967/2006	2006	Όλο το χρόνο	< 1000 αγκίστρια ανά άτομο (μέγιστο 5000 αγκίστρια ανά σκάφος)-για > 3 ημέρες αλ. Ταξίδι < 7000 αγκίστρια
Παγίδες	EK 1967/2006	2006	Όλο το χρόνο	< 250 ανά σκάφος

3.3. ΑΔΕΙΕΣ ΑΛΙΕΙΑΣ

Δύο είδη αδειών απαιτούνται για την εξάσκηση του αλιευτικού επαγγέλματος: (α) **προσωπική** (του αλιέα), και (β) **σκάφους**.

3.3.1. Προσωπική άδεια επαγγελματικής αλιείας

Η **προσωπική** άδεια αλιείας εκδίδεται από τα κατά τόπους λιμεναρχεία. Στην πραγματικότητα οι άδειες αυτές έχουν το ρόλο της ταυτότητας για τον επαγγελματία αλιέα. Απαραίτητη προϋπόθεση για την έκδοση της άδειας αυτής είναι η επαγγελματική ενασχόληση με την αλιεία (η αλιεία αποτελεί το επίκεντρο της επαγγελματικής τους δραστηριότητας) και η οποία επιβεβαιώνεται από τη συμμετοχή του ενδιαφερόμενου στον επαγγελματικό αλιευτικό ή γεωργικό σύλλογο της περιοχής. Η προϋπόθεση αυτή είναι πολύ ευρεία, με αποτέλεσμα ένας πολύ μεγάλος αριθμός προσωπικών αδειών να εκδίδονται σε άτομα τα οποία έχουν περιορισμένη σχέση με το επάγγελμα του ψαρά.

Στην περίπτωση άσκησης της αλιευτικής δραστηριότητας στα εσωτερικά ύδατα, είναι απαραίτητη μόνο η άδεια αλιείας-σκάφους και όχι η προσωπική άδεια του αλιέα.

Ειδικότερα, τα δικαιολογητικά που θα πρέπει να υποβληθούν για την έκδοση της προσωπικής άδειας αλιείας είναι (Β.Δ. 666/1966):

1. Αντίγραφο Ποινικού Μητρώου τύπου Β

2. Βεβαίωση του ενδιαφερόμενου από Αλιευτικό ή Αγροτικό Σύλλογο ότι έχει ως κύρια ασχολία την αλιεία ή την γεωργία. Εάν ασκεί παράλληλα και δεύτερο επάγγελμα, από αυτά που δεν αποκλείουν το χαρακτηρισμό του σαν επαγγελματία (Ν. 1361/83 περί συνδικαλιστικών οργανώσεων των αγροτών-αλιέων: παντοπώλες, κουρείς, καφεπώλες, άλλοι μικροεπαγγελματίες, εργάτες σε βιομηχανίες/οικοδομές/τουρισμό, άνεργοι ναυτικοί και οι συνταξιούχοι των προηγούμενων επαγγελμάτων) αυτό θα αναγράφεται λεπτομερώς, όπως και ο χρόνος απασχόλησής του κατά έτος. Επαγγελματίες ψαράδες δεν μπορούν να θεωρηθούν οι έμμισθοι υπάλληλοι (Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ., Ν.Π.Ι.Δ.), οι ελεύθεροι επαγγελματίες (π.χ. εργολάβοι διάφορων έργων, βιοτέχνες, γιατροί, δικηγόροι, επιχειρηματίες), καθώς και οι συνταξιούχοι των κατηγοριών αυτών.

3. Αντίγραφο εκκαθαριστικού σημειώματος της Εφορίας. Επειδή αποκλείονται από την έκδοση ατομικών επαγγελματικών αδειών αλιείας οι Δημόσιοι Υπάλληλοι, οι μόνιμοι έμμισθοι Υπάλληλοι ΝΠΔΔ και ΝΠΙΔ, καθώς και οι συνταξιούχοι

των κατηγοριών αυτών, τα Λιμεναρχεία ζητούν επικουρικά την προσκόμιση φορολογικής δήλωσης, προκειμένου να αποφευχθεί κάτι τέτοιο.

4. Δύο πρόσφατες φωτογραφίες

5. Εφόσον πρόκειται για άνεργο, ζητείται η προσκόμιση **κάρτας ανεργίας**.

6. **Υπεύθυνη Δήλωση** του Νόμου 1599/1986, όπου θα εγγράφεται ότι ο ενδιαφερόμενος υποβάλλει για πρώτη φορά αίτηση.

Επίσης, αν ο ενδιαφερόμενος έχει συνταξιοδοτηθεί από επάγγελμα το οποίο δεν αντίκειται στις παραπάνω διατάξεις ζητείται σύμφωνη γνώμη των ασφαλιστικών ταμείων τους. Θα πρέπει να διευκρινιστεί ότι είναι δυνατό να εφοδιασθεί με ατομική επαγγελματική άδεια αλιείας ακόμα και συνταξιούχος του ΙΚΑ με αναπηρική σύνταξη (σύμφωνα με σχετική εγκύκλιο του Υπουργείου Γεωργίας, που καθορίζονται οι προϋποθέσεις), οι περιστασιακά εργαζόμενοι στον τουρισμό, σε οικοδομές, μικροεπαγγελματίες, οι άνεργοι ναυτικοί και οι συνταξιούχοι των κατηγοριών που προαναφέρθηκαν.

3.3.2. Άδειες αλιείας-σκάφους

3.3.2.Ι. Χορήγηση άδειας αλιείας-σκάφους

Σύμφωνα με το Β.Δ. 666/66 «περί αδειών αλιευτικών σκαφών» για να εργαστεί οποιοδήποτε σκάφος ως αλιευτικό **απαιτείται να εφοδιαστεί με ειδική άδεια**, η οποία έχει τον τύπο του βιβλιαρίου με την επωνυμία «**άδεια αλιευτικού σκάφους**». **Η άδεια αυτή χρησιμοποιείται ως έγγραφο νόμιμης κυκλοφορίας του σκάφους**. Η άδεια αυτή είναι το μόνο αποδεικτικό στοιχείο του δικαιώματος χρησιμοποίησης για αλιεία του σκάφους για το οποίο εκδόθηκε και για τα αλιευτικά εργαλεία που επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται με αυτό. Άδεια αλιευτικού σκάφους επαγγελματικής αλιείας δίνεται μόνο στον αρχηγό της εκμετάλλευσης. Μπορεί δύο άτομα να έχουν την άδεια σκάφους μαζί, αλλά μόνο ο ένας θα είναι ο επαγγελματίας ψαράς που θα αλιεύει μόνος στο σκάφος (ο αρχηγός της εκμετάλλευσης). Ο άλλος μπορεί να επιβαίνει σε αυτό και να βοηθάει, αλλά θα πρέπει ο αρχηγός της εκμετάλλευσης να τον έχει ασφαλισμένο (Ο.Γ.Α., Ι.Κ.Α.).

Σχετικά με τη **χορήγηση επαγγελματικής άδειας αλιευτικού σκάφους για την αλιεία στη θάλασσα**, αρμόδιες είναι οι κατά τόπους Διευθύνσεις Αλιείας (ή τα Γραφεία Αλιείας) των Περιφερειακών Ενοτήτων της χώρας (σύμφωνα με το Π.Δ. 94/93), οι οποίες εκτός της προσκόμισης της επαγγελματικής ατομικής άδειας αλιείας ζητούν, εκτός της αίτησης (υπόδειγμα αίτηση για άδεια αλιείας) και άλλα επικουρικά δικαιολογητικά (**βλέπε Παράρτημα 2**), ώστε να διαπιστώσουν αν ο ενδιαφερόμενος

τηρεί τις προϋποθέσεις για τη χορήγηση με τη συγκεκριμένη άδεια και να έχει άδεια εκτέλεσης πλόων (**άδεια αξιοπλοΐας: βλέπε Παράρτημα 3**).

Στα **εσωτερικά ύδατα**, λόγω του ότι δεν απαιτείται προσωπική άδεια, η άδεια αλιείας του σκάφους χορηγείται σε όσους ασκούν κατά κύριο λόγο το επάγγελμα του αλιέα και συμμετέχουν ενεργά στην αλιευτική παραγωγή.

3.3.2.Π. Έκδοση άδειας αλιείας σκάφους

Για την έκδοση άδειας-αλιείας σκάφους τα Γραφεία Αλιείας ελέγχουν την εγκυρότητα των δικαιολογητικών και αν συντρέχουν οι απαιτούμενες προϋποθέσεις θα μεριμνήσει για την έκδοση της Νομαρχιακής Απόφασης (Ν.Α. αρ. 215606/21-9-88) για την έγκριση χορήγησης επαγγελματικής άδειας αλιείας σκάφους στο όνομά του, χορηγώντας ταυτόχρονα στο σκάφος και τον Αριθμό Μητρώου Αλιευτικού Σκάφους (Α.Μ.Α.Σ.), όπως καταχωρείται στο Κοινό Αλιευτικό Μητρώο (ΚΑΜ). Παράλληλα, όλα τα δικαιολογητικά αποστέλλονται στο ΥΠΑΝ, ώστε να έχουν τη σύμφωνη γνώμη του (αρ. 243892/26-4-93 εγκύκλιο του ΥΠΑΝ).

3.3.2.ΙΙΙ. Χρονική ισχύς άδειας αλιείας σκάφους

Η ισχύς της άδειας είναι τετραετής και τα επαγγελματικά σκάφη υπόκεινται σε περιοδικές και έκτατες επιθεωρήσεις. Όλες οι άδειες επαγγελματικών αλιευτικών σκαφών που έχουν λήξει είναι δυνατό να ανανεωθούν το τελευταίο τρίμηνο του έτους ισχύος από τα κατά τόπους Γραφεία Αλιείας των Περιφερειακών Ενοτήτων της χώρας, όπως προβλέπεται από το Βασιλικό Διάταγμα 666/1966. Εξαιρέση αποτελούν οι άδειες αλιείας των κεφαλοειδών, αλλά και οι άδειες των μεγάλων πελαγικών ψαριών το τόνου (*Thunnus alalunga*) και του ξιφιά (*Xiphias gladius*), που διενεργούνται από σκάφη με ελληνική σημαία, που ανανεώνονται κάθε χρόνο.

3.3.3. Άδειες υπερπόντιας αλιείας

Σύμφωνα με το άρθρο 14 του Β.Δ. 666/66 δίνεται η δυνατότητα στη Διεύθυνση Αλιείας της αρμόδιας Περιφερειακής Ενότητας να χορηγήσει-για σκάφη που πληρούν τις προϋποθέσεις-άδεια αλιείας στα διεθνή ύδατα για οποιοδήποτε αλιευτικό εργαλείο. Ειδικότερα, προβλέπεται ότι από τα Κεντρικά Λιμεναρχεία εκδίδονται άδειες υπερπόντιας αλιείας, μέσης και παράκτιας αλιείας. Από τα Λιμεναρχεία και υπολιμεναρχεία γίνεται η έκδοση αδειών μέσης και παράκτιας αλιείας.

Οι συμφωνίες που βρίσκονται σε ισχύ σήμερα (2009) μεταξύ της Ε.Ε. με τρίτες Χώρες αφορούν τα κράτη: Σενεγάλη, Μαρόκο, Γουινέα, Μαυριτανία, Ισημερινή

Γουινέα , Πράσινο Ακρωτήριο, Αγκόλα, Ακτή Ελεφαντοστού, καθώς και συμφωνίες της Κοινότητας με χώρες της Λατινικής Αμερικής, οι οποίες έως σήμερα δεν χρησιμοποιούνται από τους Έλληνες πλοιοκτήτες.

3.4. Άδειες ερασιτεχνικής αλιείας

Για να γίνει κάποιος ερασιτέχνης ψαράς, πρέπει να εφοδιαστεί με ατομική άδεια αλιείας (άρθρο 232 του Γενικού Κανονισμού Λιμένα) και εάν πρόκειται να χρησιμοποιεί σκάφος, θα πρέπει να εφοδιαστεί με άδεια αλιείας σκάφους ερασιτεχνικής αλιείας, να έχει άδεια εκτέλεσης πλόων (**άδεια αξιοπλοΐας: βλέπε Παράρτημα 3**) και να το εφοδιάζει με τον απαιτούμενο εξοπλισμό σύμφωνα με τις διατάξεις του άρ. 1 του Β.Δ. 666/66 (ΦΕΚ 160 Α').

Δεν είναι υποχρεωμένοι να εφοδιάζονται με ατομική άδεια αλιείας οι ερασιτέχνες ψαράδες που αλιεύουν από την ξηρά με πετονιά ή καλάμι και από θέσεις που ορίζονται από τη Λιμενική Αρχή. Επίσης, δε χορηγείται ερασιτεχνική άδεια αλιείας σκάφους σε λιμνοθάλασσες και λίμνες σύμφωνα με το Π.Δ. 373/85 (αρ. 1 παρ. 4). Τα παραπάνω γίνονται μόνο μετά από έγκριση του ΥΠΑΝ και τη σύμφωνη γνώμη της οικείας Διεύθυνσης Αλιείας (ή Γραφείο Αλιείας) της Περιφερειακής Ενότητας στην οποία ανήκει ο ενδιαφερόμενος ερασιτέχνης αλιέας και το σκάφος.

Αναφορικά με τη άσκηση υποβρύχιας δραστηριότητας στη θάλασσα με αναπνευστικές συσκευές ή άλλα υποθαλάσσια μέσα, χάριν αναψυχής, επιτρέπεται σε όλη την επικράτεια, ενώ απαγορεύεται: α) σε προσδιορισμένες από τις αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Πολιτισμού θαλάσσιες περιοχές εναλίων αρχαιολογικών χώρων σύμφωνα με τα οριζόμενα στα άρθρα 12 και 15 του ν. 3028/ 2002 (ΦΕΚ 153 Α') και β) σε συγκεκριμένα οικολογικά ευαίσθητα θαλάσσια οικοσυστήματα σύμφωνα με τους νόμους 1650/1986, 3044/2002 και την Κ.Υ.Α. 33318/3028/1998.

3.4.1. Ερασιτεχνική ατομική άδεια αλιείας

Η έκδοσή της γίνεται από τις κατά τόπους Λιμενικές Αρχές και τα απαιτούμενα δικαιολογητικά είναι:

- (α) Αίτηση στο Λιμεναρχείο
- (β) Το βιβλιάριο της άδειας. Αυτό κοστίζει 20 € και πωλείται στις κατά τόπους Λιμενικές Αρχές.
- (γ) Δύο πρόσφατες φωτογραφίες
- (δ) Αποδεικτικό είσπραξης 3 € υπέρ Μ.Τ.Ν. και

(ε) Αποδεικτικό εισπραξης 5 € υπέρ Ε.Κ.Ο.Ε.Μ.Ν.

Τα (δ) και (ε) εκδίδονται από τις κατά τόπους Λιμενικές Αρχές.

Όταν η αίτηση δεν υποβάλλεται αυτοπροσώπως, πρέπει να συνοδεύεται από επικυρωμένο φωτοαντίγραφο του δελτίου ταυτότητας ή των αντίστοιχων εγγράφων. (άρθρο 3 παρ.4 Ν. 2690/99, ΦΕΚ 45 Α΄) ή από εξουσιοδότηση.

Η ερασιτεχνική ατομική άδεια αλιείας ισχύει για 2 έτη από την έκδοσή της ή την ανανέωσή της και ανανεώνεται, χωρίς αίτηση, κάθε διετία μέχρι να συμπληρωθούν όλα τα φύλλα του βιβλιαρίου της άδειας. Η ανανέωση γίνεται χωρίς αίτηση με την προσκόμιση του βιβλιαρίου της άδειας στην αρμόδια Λιμενική Αρχή και επιπλέον:

(α) αποδεικτικού εισπραξης 3 € υπέρ Μ.Τ.Ν. και

(β) αποδεικτικού εισπραξης 5 € υπέρ Ε.Κ.Ο.Ε.Μ.Ν.

3.4.2. Άδεια αλιευτικού σκάφους ερασιτεχνικής αλιείας

Η έκδοσή της γίνεται από τις κατά τόπους Λιμενικές Αρχές και τα απαιτούμενα δικαιολογητικά είναι:

(α) Αίτηση στο Λιμεναρχείο

(β) Βιβλιάριο της άδειας, το οποίο κοστίζει 35 € και πωλείται στις κατά τόπους Λιμενικές Αρχές.

(γ) Δύο πρόσφατες φωτογραφίες

(δ) Αποδεικτικό εισπραξης 3 € υπέρ Μ.Τ.Ν. και

(ε) Αποδεικτικό εισπραξης 5 € υπέρ Ε.Κ.Ο.Ε.Μ.Ν.

(στ) Διπλότυπο της Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας (Δ.Ο.Υ.) ποσού - τέλους ανάλογου προς την ιπποδύναμη της μηχανής που είναι εγκαταστημένη στο σκάφος.

Τα (δ) και (ε) εκδίδονται από τις κατά τόπους Λιμενικές Αρχές.

Όταν η αίτηση δεν υποβάλλεται αυτοπροσώπως, πρέπει να συνοδεύεται από επικυρωμένο φωτοαντίγραφο του δελτίου ταυτότητας ή των αντίστοιχων εγγράφων. (άρθρο 3 παρ.4 Ν. 2690/99, ΦΕΚ 45 Α΄) ή από εξουσιοδότηση.

Το ύψος του τέλους, για την έκδοση (χορήγηση) της άδειας ανέρχεται στο ποσό των 29,34 € για σκάφη της θάλασσας, κωπήλατα ή μηχανοκίνητα, με ιπποδύναμη μηχανής μέχρι 10 HP. Το ποσό αυτό προσαυξάνεται κατά 1,47 € ανά ίππο μηχανής μεγαλύτερης των 10 HP. (Κ.Υ.Α των Υπ. Οικονομικών και Γεωργίας αρ. 251629/19-01-1994, ΦΕΚ 68 Β΄). Η άδεια αλιευτικού σκάφους για την ερασιτεχνική αλιεία ισχύει για 2 έτη από την έκδοσή της ή την ανανέωσή της και λήγει τη 31^η Δεκεμβρίου του δεύτερου έτους της ισχύος της και ανανεώνεται μέσα στο τελευταίο τρίμηνο (Οκτώβριος– Δεκέμβριος) πριν τη λήξη της (άρθρο 5 του Β.Δ. 666/66).

3.4.3. Αγώνες αθλητικής αλιείας

Επιτρέπεται (Π.Δ. 373/85) η διεξαγωγή αγώνων αλιείας μεταξύ ερασιτεχνών αλιέων. Η διενέργεια αθλητικής αλιείας εγκρίνεται από το Νομάρχη μετά από εισήγηση της αρμόδιας υπηρεσίας αλιείας. Στην απόφαση ορίζονται τα εξής:

- Ο συγκεκριμένος υδάτινος χώρος
- Η ημερομηνία και η ώρα διεξαγωγής
- Τα αλιευτικά εργαλεία
- Τα υδρόβια είδη αλιείας
- Ο τρόπος διάθεσης των αλιευμάτων
- Ο σκοπός για τον οποίο διατίθενται τα έσοδα από αυτήν
- Οι όροι συμμετοχής

3.5. Διαχείριση αριθμού σκαφών-εργαλείων

3.5.1. Λεμβολόγιο αλιευτικών σκαφών - Κοινό Αλιευτικό Μητρώο (Κ.Α.Μ.)

Για την έκδοση άδειας-αλιείας σκάφους το εκάστοτε Γραφείο Αλιείας ελέγχει την εγκυρότητα των παραπάνω δικαιολογητικών (την επαγγελματική δραστηριότητα και την προέλευση των ατομικών εισοδημάτων του ενδιαφερόμενου, όπου στην περίπτωση των εσωτερικών υδάτων απαιτείται και πιστοποιητικό τόπου κατοικίας) και αν συντρέχουν οι απαιτούμενες προϋποθέσεις θα μεριμνήσει για την έκδοση της Νομαρχιακής Απόφασης (Ν.Α. αρ. 215606/21-9-88) περί έγκρισης χορήγησης επαγγελματικής άδειας αλιείας σκάφους στο όνομά του, χορηγώντας ταυτόχρονα στο σκάφος και τον Αριθμό Μητρώου Αλιευτικού Σκάφους (ΑΜΑΣ) όπως καταχωρείται στο Κοινό Αλιευτικό Μητρώο (ΚΑΜ).

Η Υπηρεσία Αλιείας της Διεύθυνσης Γεωργικής Ανάπτυξης τηρεί το λεμβολόγιο των σκαφών και καταχωρεί στο σκάφος ένα Αριθμό Μητρώου Αλιευτικού Σκάφους (ΑΜΑΣ). Ο αριθμός μητρώου αλιευτικού σκάφους (ΑΜΑΣ) χορηγείται σε συγκεκριμένο σκάφος και δεν μπορεί να δοθεί σε άλλο, ανεξάρτητα εάν το σκάφος στο οποίο έχει δοθεί ΑΜΑΣ, εξακολουθεί να χαρακτηρίζεται επαγγελματικό ή δεν ισχύει η επαγγελματική άδεια αλιείας σκάφους. Στην τελευταία περίπτωση δεν ισχύει εκτός της επαγγελματικής άδειας και ο αριθμός μητρώου.

Η ισχύς της άδειας είναι τετραετής και τα επαγγελματικά σκάφη υπόκεινται σε περιοδικές και έκτατες επιθεωρήσεις. Άδεια αλιευτικού σκάφους επαγγελματικής αλιείας δίνεται μόνο στον αρχηγό της εκμετάλλευσης. Μπορεί δύο άτομα να έχουν την

άδεια σκάφους μαζί, αλλά μόνο ο ένας θα είναι ο επαγγελματίας ψαράς που θα αλιεύει μόνος στο σκάφος (ο αρχηγός της εκμετάλλευσης). Ο άλλος μπορεί να επιβαίνει σε αυτό και να βοηθάει, αλλά θα πρέπει ο αρχηγός της εκμετάλλευσης να τον έχει ασφαλισμένο (Ο.Γ.Α., Ι.Κ.Α.).

Όλες οι άδειες επαγγελματικών αλιευτικών σκαφών που έχουν λήξει είναι δυνατό να ανανεωθούν το τελευταίο τρίμηνο του έτους ισχύος από τα κατά τόπους Γραφεία Αλιείας των Περιφερειακών Ενοτήτων της χώρας, όπως προβλέπεται από το Βασιλικό Διάταγμα 666/1966. Εξαίρεση αποτελούν οι άδειες αλιείας των κεφαλοειδών, αλλά και οι άδειες των μεγάλων πελαγικών ψαριών το τόνου (*Thunnus alalunga*) και του ξιφία (*Xiphias gladius*), που διενεργούνται από σκάφη με ελληνική σημαία, που ανανεώνονται κάθε χρόνο.

3.5.2. Περιορισμοί έκδοσης αδειών αλιείας-σκάφους

Μέχρι το 1988 δεν υπήρχαν σοβαροί περιορισμοί στην έκδοση αδειών αλιείας, αλλά επιπλέον παρατηρήθηκε μια αύξηση του αριθμού των σκαφών της (ιδιαίτερα στα σκάφη της παράκτιας αλιείας) που οφείλεται σε δύο παράγοντες: (α) την ύπαρξη ευνοϊκών χρηματοδοτήσεων για την κατασκευή παράκτιων σκαφών από εθνικούς πόρους (Ν. 1262/82) και (β) την ενίσχυση των απαγορεύσεων για την ερασιτεχνική αλιεία (Π.Δ. 373/85), που είχε ως αποτέλεσμα πολλοί ερασιτέχνες να αποκτήσουν άδεια επαγγελματικής αλιείας για να διατηρήσουν τη δυνατότητα να ψαρεύουν (Papaconstantinou 2002). Σημαντικό ρόλο στη στήριξη των επαγγελματιών αλιέων διαδραμάτισε η χρηματοδότηση για την ανανέωση των αλιευτικών σκαφών. Η ανανέωση αυτή αφορά δύο βασικές δραστηριότητες, την αντικατάσταση υπαρχόντων σκαφών με νέα και την προμήθεια νέου εξοπλισμού. Σκοπός της ανανέωσης είναι αφενός η εξασφάλιση της ανταγωνιστικότητας των αλιευτικών σκαφών και αφετέρου η βελτίωση των συνθηκών ασφάλειας και υγιεινής των εργαζόμενων σε αυτά.

Τα μέτρα που περιορίζουν την αλιευτική ισχύ εισήχθησαν σταδιακά κατά την εξέλιξη της αλιευτικής νομοθεσίας στην Ελλάδα. Μεταξύ των μέτρων αυτών, άλλα στοχεύουν στον περιορισμό της αύξησης του αριθμού των αλιευτικών σκαφών, μέσω ενός συστήματος αδειών και μπορούν να χαρακτηρισθούν ως «**άμεσα**» μέτρα, ενώ άλλα μέτρα στοχεύουν στον καθορισμό ενός ανώτατου ορίου στην αλιευτική ισχύ κάθε σκάφους, εισάγοντας περιορισμούς στη μηχανική ισχύ και τη χωρητικότητα. Τα μέτρα αυτά χαρακτηρίζονται ως «**έμμεσα**». Εξαίρεση από τους παραπάνω κανονισμούς αποτελεί η βιντζότρατα, καθώς το εργαλείο αυτό έχει καταργηθεί σε όλες τις

μεσογειακές χώρες από το 2002 και έπειτα, ενώ στις ελληνικές θάλασσες διατηρείται σε δραστηριότητα μέχρι τις 31/5/2010 σύμφωνα με εθνικές διατάξεις (ΦΕΚ 60/24/1/2007 αρ. 162570). Αν και ο αριθμός τους έχει περιορισθεί, λόγω των αυστηρών περιορισμών στην έκδοση νέων αδειών και τον αποκλεισμό αυτού του αλιευτικού εργαλείου από όλες τις χρηματοδοτήσεις, παρόλα αυτά αρκετές βιντζότρατες διατηρούνται μέχρι σήμερα στην αλιεία ενισχύοντας την υποβάθμιση των αλιευμάτων (Stergiou et al. 1996, 2004, 2009). Ωστόσο, το πρόβλημα ενισχύεται περισσότερο καθώς οι περισσότερες βιντζότρατες είναι εφοδιασμένες με άδεια για δίχτυα και παραγάδια.

Αναφορικά με τη χορήγηση **επαγγελματικής άδειας αλιείας σκαφών της ανοικτής θάλασσας** έχει σταματήσει η χορήγηση νέων αδειών αλιείας-σκάφους στις μηχανότρατες και τα γρι-γρι, προκειμένου να επιτευχθεί μείωση της συνολικής χωρητικότητας και της ιπποδύναμης του αλιευτικού στόλου (ΕΚ 2371/11-12-87 και Υπουργικές εγκυκλίους 237607/26-1-88, 218199/16-12-88, 212438/20-3-89). Ωστόσο, χορηγούνται άδειες αλιείας-σκάφους για την αντικατάσταση (απόσυρση) του σκάφους, εκσυγχρονισμό ή την κατασκευή ελάχιστων νέων σκαφών, αντικατάσταση της μηχανής, και μεταβίβασης της κυριότητάς του.

Η απαγόρευση αυτή έχει ως στόχο την υιοθέτηση μέτρων:

(α) κοινωνικού χαρακτήρα (οι ιδιοκτήτες σκαφών δεν επιτρέπεται να πωλούν ή να μεταφέρουν την άδεια του σκάφους τους σε άτομα που δεν κατέχουν επαγγελματική άδεια-αλιεία) και

(β) μέτρων που αποβλέπουν στη διατήρηση της υπάρχουσας κατάστασης του στόλου (οι ιδιοκτήτες σκαφών δεν επιτρέπεται να αντικαταστήσουν τη μηχανή του σκάφους τους με μεγαλύτερη ισχύος μηχανή, ούτε επίσης να αντικαταστήσουν το σκάφος με άλλο μεγαλύτερης χωρητικότητας ή μηχανικής ισχύος).

Για το θέμα της αύξησης της ισχύος του αλιευτικού στόλου εξακολουθεί να ισχύει το Προεδρικό Διάταγμα 261/91, το οποίο προβλέπει τον περιορισμό της ισχύος των προωστήριων μηχανών των αλιευτικών σκαφών.

Αναφορικά με τον **εκσυγχρονισμό των σκαφών της παράκτιας αλιείας**, σε περιπτώσεις αντικατάστασης μηχανών επαγγελματικών αλιευτικών σκαφών, η ισχύς της τοποθετούμενης μηχανής δεν θα πρέπει να είναι μεγαλύτερη της ισχύος της παλαιάς μηχανής (Προεδρικό Διάταγμα 261/91), με εξαίρεση την περίπτωση κατά την οποία η αρχική μηχανή έχει ισχύ μικρότερη των 15 ίππων. Σε αυτή, μόνο, την περίπτωση είναι δυνατή η αύξηση της ισχύος της μηχανής μέχρι το ανώτατο επιτρεπτό όριο των 15 ίππων.

3.5.3. Επιτρεπόμενος αριθμός διαφορετικών τύπων αλιευτικών εργαλείων

Σύμφωνα με τον ΕΚ 1281/2005 με τον οποίο εκδόθηκαν οι επαγγελματικές άδειες σκαφών σε νέα έντυπα (**βλέπε Παράρτημα 4**), δεν αναγράφονται οι κατηγορίες αλιείας, αλλά μόνο ο χαρακτηρισμός των σκαφών ανάλογα με το αλιευτικό εργαλείο με το οποίο είναι εφοδιασμένο το κάθε σκάφος. Στα πλαίσια της υπάρχουσας νομοθεσίας, κάθε επαγγελματικό σκάφος πρέπει να είναι εφοδιασμένο με μόνο μία άδεια, το οποίο σημαίνει ότι κάθε σκάφος μπορεί να αλιεύει μόνο μ' ένα τύπο αλιευτικού εργαλείου (μηχανότρατα ή γρι-γρι). Στην άδεια αναγράφεται το κύριο και δευτερεύον αλιευτικό εργαλείο και με βάση το κύριο γίνεται και ο χαρακτηρισμός του σκάφους: αλιευτικό με δίχτυα τράτας βυθού, γρι-γρι (απουσιάζει ο όρος μέση Αλιεία) και αλιευτικό με δίχτυα ή παραγάδια. Στην κατηγορία αυτή μπορεί να χαρακτηριστεί ένα σκάφος ως σκάφος αλιείας Εκτός Ελληνικών Χωρικών Υδάτων – Διεθνή Ύδατα.

Η πλειονότητα των επαγγελματικών αλιευτικών σκαφών έχουν μόνο μία άδεια. Παρόλα αυτά μικρός αριθμός σκαφών είναι εφοδιασμένοι με περισσότερες από δύο άδειες, καθώς είχαν εφοδιασθεί πριν από τον ισχύον νόμο με πολλαπλές άδειες, είναι δυνατό να τις διατηρήσουν. Η συχνότερη περίπτωση που τα σκάφη είναι εφοδιασμένα με δύο ή και τρεις άδειες, είναι οι μηχανότρατες που έχουν συγχρόνως άδεια γρι-γρι και το αντίθετο, καθώς επίσης και οι μηχανότρατες, γρι-γρι και οι βιντζότρατες οι οποίες είναι εφοδιασμένες και με άδεια για δίχτυα-παραγάδια. Τα σκάφη που είναι εφοδιασμένα με άδεια για δίχτυα- παραγάδια μπορούν να χρησιμοποιούν και άλλα “παράκτια” αλιευτικά εργαλεία, όπως παγίδες, δίχτυα-παγίδες, καμάκια κλπ. Είναι κατανοητό ότι η ύπαρξη σκαφών με περισσότερες άδειες-αλιείας αποτελεί σημείο σύγκρουσης ανάμεσα στο ΥΠΑΝ και τους αλιείς που είναι εφοδιασμένοι μόνο με μία άδεια αλιείας.

3.5.4. Επιτρεπόμενος αριθμός διαφορετικών τύπων αλιευτικών εργαλείων

Σύμφωνα με το άρθρο 10 του Βασιλικού Διατάγματος 666/66 (ΦΕΚ Α' 160- Α.Κ. 470/1970) για την έκδοση άδειας μηχανότρατας, επιτρέπεται η έκδοση άδειας αλιείας **μόνο** για τη βενθική τράτα, ενώ απαγορεύεται η άσκηση της αλιείας με την πελαγική τράτα (Π.Δ. 917/1966). Το ελάχιστο μήκος του σκάφους θα πρέπει να είναι τουλάχιστον 14 m, το εξωτερικό πλάτος 5 m, το ύψος 2 m., η ολική χωρητικότητα 28 κόρους και η

ισχύς της μηχανής (τουλάχιστο δικύλινδρη) θα πρέπει να κυμαίνεται από 80 μέχρι 500 HP.

Αναφορικά με την έκδοση άδειας αλιείας με γρι-γρι, οι άδειες διαχωρίζονται στην αλιεία με γρι-γρι ημέρας και νύχτας. Ωστόσο, στο σύστημα αδειοδότησης της ελληνικής νομοθεσίας υπάρχει μόνο μια κατηγορία αδειών, αυτή της αλιείας με γρι-γρι. Γενικά, η ελληνική νομοθεσία (Β.Δ. 23-3-53) αναφέρει ότι τα επιτρεπόμενα τεχνικά χαρακτηριστικά των γρι-γρι (ημέρας και νύχτας) αφορούν το πρωτοκάικο σκάφος το οποίο θα πρέπει να έχει ελάχιστο μήκος τουλάχιστο μέχρι 11 m, εξωτερικό πλάτος μέχρι 4,5 m, ύψος μέχρι 1,10 m και η ισχύς της μηχανής να είναι από 40 HP έως 300 HP.

3.6. Ασφαλιστικός φορέας επαγγελματιών αλιέων

Από το Νόμο 3232/2004 και τον Ειδικό Κανονισμό λιμένα αρ. 188 προβλέπεται ότι όλοι οι εργαζόμενοι στα επαγγελματικά αλιευτικά σκάφη πρέπει να είναι ασφαλισμένοι και στην περίπτωση που ο κάτοχος επαγγελματικής άδειας αλιείας συλληφθεί να εργάζεται στο επαγγελματικό σκάφος χωρίς την προβλεπόμενη ασφάλεια, τότε αυτό συνιστά παράβαση με όλες τις προβλεπόμενες από το νόμο κυρώσεις.

Σύμφωνα με τον παραπάνω νόμο ο ασφαλιστικός φορέας του αλιέα και του αλιεργάτη είναι ο Οργανισμός Γεωργικών Ασφαλίσεων (Ο.Γ.Α.). Ο Ο.Γ.Α. δεν ασφαλίζει συνταξιούχους άλλων ταμείων, αλλά και άτομα μικρότερα των 19 ετών και μεγαλύτερα των 64 χρονών. Γίνεται λοιπόν φανερό ότι οι συνταξιούχοι (των κατηγοριών που επιτρέπεται) αφενός μπορούν να εφοδιάζονται με ατομική επαγγελματική άδεια αλιείας, αφετέρου κατά την εργασία τους στα επαγγελματικά σκάφη δεν είναι ασφαλισμένοι στον ΟΓΑ. Δεδομένου ότι δεν υπάρχει διάταξη που να απαγορεύει τη χορήγηση της άδειας σε άτομα που δεν έχουν τη δυνατότητα μελλοντικής ασφάλισής τους, τα Λιμεναρχεία εξακολουθούν να εκδίδουν ατομικές επαγγελματικές άδειες αλιείας, με αποτέλεσμα να υπάρχει αδιέξοδο στο οποίο περιέρχεται τόσο ο ενδιαφερόμενος όσο και το λιμενικό όργανο που θα διενεργήσει τον έλεγχο.

3.7. ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΑ ΑΛΙΕΥΤΙΚΑ ΕΡΓΑΛΕΙΑ ΣΤΗΝ ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΑΛΙΕΙΑ

Αυτόνομες καταδυτικές συσκευές (εκτός από αυτές που χρησιμοποιούνται για την αλιεία σφουγγαριών, κοραλλιών και οστράκων) (Π.Δ. 324/94, 86/98).

Γρίπος (Β.Δ. 11/7/49)

Λεντίσια (Β.Δ. 11/10/57)

Γριγράκι (Π.Δ. 542/85)

Δίχτυα με μονόκλωνες ίνες (Π.Δ. 1094/77)

Εκρηκτικές ύλες

Πελαγική τράτα (Β.Δ. 917/66)

Η χρήση υπόγειου φωτισμού (Π.Δ. 1095/77)

Δράγες (Π.Δ. 40/93)

3.8. ΤΕΧΝΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΕΛΕΓΧΟΥ ΤΗΣ ΑΛΙΕΙΑΣ

Τα υπάρχοντα τεχνικά μέτρα ελέγχου της αλιείας διαχωρίζονται σε μέτρα που καλύπτουν το σύνολο της χώρας και σε μέτρα τοπικής εμβέλειας. Σχεδόν όλα τα μέτρα αναφέρονται σε συγκεκριμένο αλιευτικό εργαλείο ή αλιευτική τεχνική σε συγκεκριμένες εποχές ή περιοχές, εκτός εκείνων που αναφέρονται στο ελάχιστο μήκος των αλιευόμενων ψαριών, που αφορά όλα τα αλιευτικά εργαλεία. Στον Πίνακα 2 παρουσιάζονται επιγραμματικά τα κυριότερα τεχνικά μέτρα και κανονισμοί για κάθε τύπο αλιευτικού εργαλείου στις Ελληνικές θάλασσες.

3.8.1. Μέση αλιεία

Η μέση αλιεία (μηχανότρατα και γρι-γρι) είναι αντικείμενο μεγαλύτερων περιορισμών και απαγορεύσεων, σε σχέση με την παράκτια αλιεία (βλέπε κεφ. 3.5). Με την έκδοση Π.Δ. απαγορεύεται η αλιεία με μηχανότρατα σε συγκεκριμένους κόλπους και θαλάσσιες περιοχές είτε περιοδικά είτε σε ολόκληρο το έτος (**βλέπε: Παράρτημα 1**).

3.8.2. Παράκτια αλιεία

Για την παράκτια αλιεία η βασική ισχύουσα νομοθεσία αναφέρεται στον Ευρωπαϊκό Κανονισμό 1967/2006. Υπάρχουν, όμως, και ορισμένες σχετικά μικρότερης σπουδαιότητας απαγορεύσεις, όπως η χρήση νάιλον διχτύων, η χρήση θορύβου για τη συγκέντρωση των ψαριών, ή ορισμένες απαγορεύσεις τοπικού χαρακτήρα που σχετίζονται με την απαγόρευση της αλιείας στις λιμνοθάλασσες, στις εξόδους των ιχθυοτροφείων, λιμανιών και πλησίον ιχθυοτροφικών μονάδων και γενικά σε περιοχές που εμφανίζουν οικολογική ευαισθησία (θαλάσσιες Προστατευόμενες Περιοχές). Επίσης, τεχνικά μέτρα που σχετίζονται με την παράκτια αλιεία έχουν καθιερωθεί μόνο για εξειδικευμένες αλιευτικές τεχνικές π.χ. αλιεία της βιντζότρατα και αλιεία τόνου ή ξιφία με παραγάδια βυθού (αφροπαραγάδα).

Πίνακας 2. Ισχύοντα τεχνικά μέτρα και κανονισμοί για κάθε τύπο αλιευτικού εργαλείου στις Ελληνικές θάλασσες (ΕΚ 1967/2006).

Αλιευτικό εργαλείο	Περιορισμοί	Μέτρα
Μηχανότρατα	Κλειστές εποχές	1 Ιουνίου-30 Σεπτεμβρίου
	Ελάχιστο μέγεθος ματιού διχτυού εσωτερικού σάκου	20 mm (από κόμπο σε κόμπο) ⁽¹⁾
	Ελάχιστη απόσταση από την ακτή	3 ν.μ. (όχι μικρότερο του 1,5 ν.μ.) ⁽²⁾
	Ελάχιστο βάθος αλιείας	50 m ⁽²⁾
Γρι-γρι ημέρας	Κλειστές εποχές	1 Ιουλίου-31 Αυγούστου
	Ελάχιστο μέγεθος ματιού διχτυού εσωτερικού σάκου	20 mm (από κόμπο σε κόμπο)
	Διαστάσεις διχτυών (Μήκος X Ύψος)	800 m X 120 m
	Ελάχιστη απόσταση από την ακτή	300 m (όχι μικρότερο από 100 m) ^(2,3) , 1000 m από μονάδες ιχθ/ργειών και 500 m από τα διβάρια λ/θ
	Ελάχιστο βάθος αλιείας	50 m ⁽²⁾
Γρι-γρι νύχτας	Κλειστές εποχές	15 Δεκεμβρίου-28 Φεβρουαρίου 2 ημέρες πριν και μετά την πανσέληνο
	Ελάχιστο μέγεθος ματιού διχτυού εσωτερικού σάκου	7 mm (από κόμπο σε κόμπο)
	Διαστάσεις διχτυών (Μήκος X Ύψος)	800 m X 120 m
	Ελάχιστη απόσταση από την ακτή	300 m (όχι μικρότερο από 100 m) ^(2,3) , 1000 m από μονάδες ιχθ/ργειών και 500 m από τα διβάρια λ/θ
	Ελάχιστο βάθος αλιείας	30 m
Βιντζότρατα (ισχύς μέχρι 31/5/2010)	Κλειστές εποχές	1 Απριλίου-30 Σεπτεμβρίου
	Ελάχιστο μέγεθος ματιού διχτυού εσωτερικού σάκου	8 mm (από κόμπο σε κόμπο)
	Ελάχιστη απόσταση από την ακτή για το σκάφος	70 m (το σκάφος θα πρέπει να είναι ακίνητο)
	Χρονικός περιορισμός	Απαγορεύεται η αλιεία κατά τη διάρκεια της νύχτας
Δίχτυα	Διαστάσεις διχτυού (Μήκος X Ύψος)	6000 m X 4 m (500 m X 30 m) ⁽⁴⁾
	Ελάχιστο μέγεθος ματιού διχτυού	16 mm (από κόμπο σε κόμπο)
	Τύπος ίνας	Μονόκλωνο με διαστάσεις της ίνας 0.5 mm
	Απαγορεύεται η χρήση διχτυών για την αλιεία πελαγικών ειδών/ταξα ψαριών: <i>Thunnus alalunga</i> , <i>Thunnus thynnus</i> , <i>Xiphias gladius</i> , <i>Brama brama</i> , <i>Hexanchus griseus</i> , <i>Cetorhinus maximus</i> , <i>Alopiidae</i> , <i>Carcharhinidae</i> , <i>Sphyrnidae</i> , <i>Isuridae</i> και <i>Lamnidae</i>	
Μικτά δίχτυα	Μέγιστο Μήκος X μέγιστο Ύψος	2500 m X 10 m (500 m X 30 m) ⁽⁴⁾
Παγίδες με δίχτυα	Κλειστές εποχές	Μόνο για το είδος <i>Belone belone</i> από 1 Σεπτεμβρίου-28 Φεβρουαρίου, για τα χέλια από 1 Μαρτίου-31 Οκτωβρίου
	Ελάχιστο μέγεθος ματιού διχτυού	20 mm (βαμβακερά) και 18 mm (nylon) (από κόμπο σε κόμπο), για τα χέλια 10 mm (από κόμπο σε κόμπο)
Παραγάδια βυθού (για <i>Pagellus</i>)	Διαστάσεις αγκιστριών (Μήκος X Πλάτος)	3,95 cm X 1,65 cm
Παραγάδια βυθού	Αριθμός αγκιστριών	1000 αγκίστρια για κάθε αλιεία (μέγιστος αριθμός 5000 αγκίστρια ανά σκάφος)
Παραγάδια αφρού	Αριθμός αγκιστριών	7000 αγκίστρια ανά σκάφος
	Μέγιστο μήκος	70 km
	Αν το 70% του αλιεύματος είναι <i>Thunnus thynnus</i>	2000 αγκίστρια ανά σκάφος
	Αν το 70% του αλιεύματος είναι <i>Xiphias gladius</i>	3500 αγκίστρια ανά σκάφος
	Αν το 70% του αλιεύματος είναι <i>Thunnus alalunga</i>	5000 αγκίστρια ανά σκάφος
Παγίδες	Αριθμός παγίδων	250 παγίδες ανά σκάφος

Γενικές διατάξεις
1. Απαγορεύεται η αλιεία με δίχτυα τράτας, δράγες, γρι-γρι, γρίπους συρόμενους από σκάφος, πεζότρατες ή παρόμοια δίχτυα πάνω από βυθούς με θαλάσσια βλάστηση από, ιδίως, <i>Posidonia oceanica</i> ή άλλα θαλάσσια
2. Απαγορεύεται η αλιεία με δίχτυα τράτας, δράγες, πεζότρατες ή παρόμοια δίχτυα πάνω από κοραλλιογενή ενδιαιτήματα και ασβεστοφυκικούς βυθούς.
3. Απαγορεύεται η χρήση συρόμενων δραγών και δικτύων τράτας σε βάθη μεγαλύτερα των 1000 m

1 από την 1η Ιουλίου 2008 τα δίχτυα αντικαθίστανται από δίχτυα με τετράγωνα μάτια 20 mm στο σάκο ή, κατόπιν αιτιολογημένου αιτήματος του πλοιοκτήτη, από δίχτυα με ρομβοειδή μάτια 25 mm.

2 Στην περίπτωση που το βάθος αυτό συναντάται σε μικρότερη απόσταση από το αναφερόμενο για κάθε τύπο αλιευτικού εργαλείου βάθος.

3 Τα γρι-γρι δεν αλιεύουν σε βάθη μικρότερα από το 70% του συνολικού κατακόρυφου ύψους τους.

Εξαιρέσεις από τον παραπάνω κανονισμό:

Για τα παραπάνω αλιευτικά εργαλεία:

(α) των οποίων το ελάχιστο μέγεθος ματιών είναι μικρότερο από εκείνο που έχει θεσπιστεί και (β) τα οποία χρησιμοποιούνται σε μικρότερη απόσταση από την ακτή από εκείνη που έχει θεσπιστεί και η χρήση τους είναι σύμφωνη με την εθνική νομοθεσία που ίσχυε την 1^η Ιανουαρίου 1994, **μπορούν** να χρησιμοποιηθούν μέχρι τις 31 Μαΐου 2010 ακόμη και αν δεν πληρούν τις απαιτήσεις του κανονισμού.

Κατόπιν αιτήματος κράτους-μέλους, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή επιτρέπει παρέκκλιση αν αυτή δικαιολογείται από ιδιαίτερους γεωγραφικούς περιορισμούς, όπως το περιορισμένο μέγεθος των παράκτιων πλατωμάτων σε όλο το μήκος των ακτών ενός κράτους-μέλους. Επίσης, επιτρέπεται η χρήση δικτύων τράτας, αν η αλιεία δεν έχει σημαντική επίπτωση στο θαλάσσιο περιβάλλον και αφορά περιορισμένο αριθμό σκαφών με τον όρο ότι οι τύποι αυτοί αλιείας δεν μπορούν να πραγματοποιηθούν με άλλο εργαλείο και υπόκεινται σε σχέδιο διαχείρισης. Τα παραπάνω ισχύουν μόνο για αλιευτικές δραστηριότητες τις οποίες έχει ήδη επιτρέψει ένα κράτος-μέλος και σε σκάφη με ιστορικό άνω των 5 ετών στην αλιεία και δε συνεπάγεται οποιαδήποτε περαιτέρω αύξηση της υπάρχουσας αλιευτικής προσπάθειας.

3.8.3. Αλιεία εσωτερικών υδάτων

Η επισκόπηση των νομοθετημάτων για την αλιευτική δραστηριότητα στα εσωτερικά ύδατα (λίμνες και ποτάμια) περιγράφεται στο **Παράρτημα 5**.

3.8.3.1. Αλιεία σε φυσικές λίμνες και ποτάμια

Επιτρεπόμενα εργαλεία-Περιορισμοί

Συρόμενα από ξηρά ή λέμβο (γρίπος, γριπάκι, φανός, στουργί) που έχουν μήκος δικτύου όχι μεγαλύτερο των 100 m, μήκος σχοινιού έλξης όχι μεγαλύτερο των 200 m και τετραγωνικές οπές δικτύου πλευράς τουλάχιστον 30 mm (Π.Α.40/74). Σύμφωνα με το Π.Α. 235/79 **τα επιτρεπόμενα εργαλεία** είναι:

1. **Δίχτυα απλά και μανωμένα με άνοιγμα ματιών δικτύου** (η πλευρά του τετραγώνου: από κόμπο σε κόμπο) **τουλάχιστον 20 mm**. Η αλιεία με τα δίχτυα αυτά επιτρέπεται στους ποταμούς Έβρο, Νέστο, Στρυμόνα, Αλιάκμονα, Αχελώο, Βοϊδομάτη, Αξιό, Λουδία, Πηνειό, και Αλφειό, στους δε υπόλοιπους ποταμούς

απαγορεύεται (Π.Δ. 235/79). Εξαιρέση τα δίχτυα που χρησιμοποιούνται στην αλιεία κυπρίνων των οποίων τα μάτια πρέπει να έχουν άνοιγμα τουλάχιστον 50 mm και 15 mm, αντίστοιχα (από κόμπο σε κόμπο) (Π.Δ. 40/74).

3. **Βολκοί που έχουν διαστάσεις ματιών των δικτύων τουλάχιστον 30 mm, εκτός αυτών που χρησιμοποιούνται στην αλιεία χελιών των οποίων τα μάτια μπορεί να έχουν διαστάσεις τουλάχιστον 10 mm από κόμπο σε κόμπο** (Β.Δ. 249/72). Στα ποτάμια οι βολκοί έχουν άνοιγμα ματιών τουλάχιστον 20 mm από κόμπο σε κόμπο. Οι βολκοί δεν επιτρέπεται να τοποθετούνται εντός των ποταμών σε απόσταση, μεταξύ τους, μικρότερη των 50 m. Εξαιρέση αποτελεί η αλιεία εντός του Έβρου ποταμού, όπου οι βολκοί μπορεί να έχουν άνοιγμα ματιών δικτύου τουλάχιστον 16 mm από κόμπο σε κόμπο και να τοποθετούνται σε οποιαδήποτε απόσταση μεταξύ τους (Π.Δ. 235/79).

4. **Πολυάγκιστρα** (παραγάδια) (Β.Δ. 249/72). Επιτρέπονται στις λίμνες, αλλά απαγορεύονται στα ποτάμια, στα οποία επιτρέπονται μόνο τα αγκιστρωτά εργαλεία (πετονιές) (Π.Δ. 235/79).

5. **Πεζόβολα** (Β.Δ. 249/72). Η χρήση τους επιτρέπεται μόνο εφόσον χρησιμοποιείται από την ξηρά (Π.Δ. 658/81). Στη λίμνη Κερκίνη απαγορεύεται η αλιεία με πεζόβολο (Π.Δ. 99/03).

6. **Κοφινέλλα** (Β.Δ. 249/72).

7. Η χρήση **καμακιού** επιτρέπεται από 1η Σεπτεμβρίου κάθε έτους μέχρι την τελευταία ημέρα Φεβρουαρίου του επόμενου έτους (Β.Δ. 249/72). Στη λίμνη Κερκίνη απαγορεύεται η αλιεία με καμάκι (Π.Δ. 99/03).

8. Για την **αλιεία αθερίνας**, δίχτυα απλά, μήκους μέχρι 200 m ανά επαγγελματικό σκάφος και με ελάχιστο άνοιγμα ματιού 8 mm, από κόμπο σε κόμπο. Στη λίμνη Τριχωνίδα ισχύουν επιπλέον ειδικές ρυθμίσεις. Απαγορεύεται η χρήση των δικτύων αυτών ως συρόμενων, καθώς και αντικατάσταση/τροποποίησή τους/χρήση άλλου τρόπου αλιείας (Π.Δ. 99/03).

B. Απαγορευμένα εργαλεία

1. **Απαγορεύεται σε όλες τις λίμνες και τα ποτάμια η αλιεία με μονόκλιωνα δίκτυα από μεσηνέζα** (μονοφίλαμεντ ή κρυσταλλιζέ) (Π. Α. 1094/77).

2. **Απαγορεύεται η μηχανική έλξη παντός αλιευτικού εργαλείου εντός των λιμνών.** Κατ' εξαιρέση επιτρέπεται η αλιεία με μηχανικό αλιευτικό συγκρότημα κυκλικών δικτύων (γρι-γρι) εντός του Ελληνικού τμήματος της λίμνης Μεγάλης Πρέσπας (Β.Δ. 142/71).

3. **Απαγορεύεται η ρίψη ή τοποθέτηση εντός των λιμνών της χώρας, κλαδιών δένδρων ή άλλων αντικειμένων κάθε μορφής.** Κατ' εξαίρεση με απόφαση του οικείου Νομάρχη, μπορεί να επιτραπεί η τοποθέτηση αντικειμένων σε ορισμένες θέσεις των λιμνών για την αναπαραγωγή των ψαριών (Π.Δ. 658/81).

4. **Στις παραμεθόριες λίμνες της χώρας, η τοποθέτηση αλιευτικών εργαλείων επιτρέπεται μόνο κάθετα στη συνοριακή γραμμή και σε όλο το μήκος της.** Η ελάχιστη απόσταση μεταξύ των εργαλείων ορίζεται στα 50 m (Π.Δ. 99/03).

Επίσης, **στην αλιεία στα ποτάμια, απαγορεύεται η χρήση οποιουδήποτε αλιευτικού εργαλείου, εφόσον φράσσεται το ήμισυ του πλάτους των ποταμών ή παροχεύεται η κοίτη τους ολοκληρωτικά ή εν μέρει** (Π.Δ. 235/79).

Γενικά, **απαγορεύεται απολύτως επί ένα έως δύο μήνες κάθε έτους η διενέργεια αλιείας με κάθε μέσο και εργαλείο εντός των λιμνών και των ποταμών για την προστασία της αναπαραγωγής των ψαριών.** Η απαγορευτική περίοδος περιλαμβάνεται στο χρονικό διάστημα από 1 Απριλίου έως 15 Ιουνίου κάθε έτους και καθορίζεται με απόφαση Νομάρχη, μετά από πρόταση των Γραφείων Αλιείας ανάλογα με τις ειδικές συνθήκες κάθε οικοσυστήματος (Β.Δ. 142/71 και Π.Α.332/83 και Ν. 2503/97).

3.8.3.Π. Αλιεία σε τεχνητές λίμνες

Για την προστασία των έργων στις τεχνητές λίμνες, μπορεί με απόφαση του οικείου Νομάρχη να τίθενται και άλλοι περιορισμοί κατά τη διενέργεια της αλιείας (Β.Δ. 142/71). Σε κάθε περίπτωση απαιτείται η σύμφωνη γνώμη του φορέα διαχείρισης (π.χ. Δ.Ε.Η.).

3.8.4. Ερασιτεχνική αλιεία

3.8.4.Ι. Γενικά για ερασιτεχνική αλιεία

Η ερασιτεχνική αλιεία, καθώς και οι τρόποι με τους οποίους επιτρέπεται να εξασκείται, προβλέπεται στο Προεδρικό Διάταγμα 373/85 (ΦΕΚ 131 Α'/22-07-85). Σύμφωνα με αυτό, ερασιτεχνική-αθλητική αλιεία είναι η αλιεία που ως μοναδικό σκοπό έχει την ψυχαγωγία ή την άθληση και όχι την απόκτηση εισοδήματος αυτού που την εξασκεί και για αυτό οι ερασιτέχνες ψαράδες απαγορεύεται να πωλούν τα αλιεύματά τους. Παράλληλα, έχει ψηφιστεί και ο νέος Γενικός Κανονισμός Λιμένων (Γ.Κ.Λ.), στις διατάξεις του οποίου υπάρχουν συχνές αναφορές και για την ερασιτεχνική αλιεία.

Η ερασιτεχνική αλιεία στη θάλασσα επιτρέπεται να γίνεται μόνο με παραγάδια, με παγίδες (κοφινέλα), με καμάκι χεριού (πυροφάνι).

Επιτρέπεται, ακόμη, να διενεργείται με τη βοήθεια ενός λαμπτήρα με διάχυτο φως (λουξ) χωρίς καταυγαστήρα (έντασης μέχρι πεντακόσια κεριά), με απόχη και με διάφορα αγκιστρωτά εργαλεία (π.χ. καθετή, συρτή, τσαπαρί, κτλ).

Απαγορεύεται η χρήση αναπνευστικής συσκευής (μπουκάλες), το νυχτερινό ψαροτούφεκο, η χρήση φακού, η χρησιμοποίηση εκρηκτικής ύλης ή ηλεκτρικής εκκένωσης για την εκτόξευση του καμακιού, καθώς και η χρήση μηχανοκίνητης βάρκας.

Η αλιεία με ψαροντούφεκο επιτρέπεται σε άτομα, τα οποία έχουν συμπληρώσει το 16^ο έτος της ηλικίας τους, γίνεται κατά τη διάρκεια της ημέρας, από την ανατολή μέχρι τη δύση του ήλιου. Κατά τη διάρκεια της κατάδυσης ο ερασιτέχνης είναι υποχρεωμένος να φέρει ένα σημαντήρα κίτρινου χρώματος με σημαία που θα πρέπει να είναι ορατή από απόσταση τουλάχιστον 300 m. Παράλληλα, **απαγορεύεται** η αλιεία με ψαροντούφεκο με τη χρήση συσκευών παροχής αέρα, υποβρυχίου φωτός, δίχτυα.

Εάν ο ερασιτέχνης συνοδεύεται από σκάφος, η σημαία πρέπει να φέρεται σε ορατό σημείο πάνω στο σκάφος αυτό, επίσης πρέπει να κινείται σε ακτίνα πενήντα μέτρων από τον σημαντήρα ή το σκάφος. **Κάθε ερασιτέχνης ψαράς επιτρέπεται να ψαρεύει συνολικά μέχρι πέντε (5) κιλά ψάρια ή κεφαλόποδα ανά 24ωρο. Σε περίπτωση που ψαρεύει με παραγάδια επιτρέπεται μέχρι δέκα (10) κιλά.** Εξαιρείται η περίπτωση που μόνο ένα άτομο ψαριού έχει μεγαλύτερο βάρος. Ακόμα επιτρέπεται μόνο ένα άτομο του γένους των ροφοειδών (*Epinephelus* spp). **Απαγορεύεται ακόμα να αφαιρούν αλιεύματα από αλιευτικά εργαλεία άλλων ψαράδων**, να έχουν οπλισμένα τα ψαροτούφεκα όταν βρίσκονται έξω από το νερό και να αλιεύουν ψάρια βάρους μικρότερου από 150 g.

3.8.4.II. Υποβρύχια αλιεία

Η άσκηση υποβρύχιας δραστηριότητας με αναπνευστικές συσκευές ή άλλα υποθαλάσσια μέσα **επιτρέπεται** για λόγους αναψυχής, ενώ απαγορεύεται σε θαλάσσιες περιοχές όπως αυτές προσδιορίζονται στο άρθρο 11 παρ. 1 του Ν. 3409/05. Γενικά, οι καταδύσεις αναψυχής με αυτόνομες καταδυτικές συσκευές **επιτρέπονται** χωρίς άδεια και χωρίς προηγούμενη ενημέρωση της Λιμενικής Αρχής σε όλες τις θαλάσσιες περιοχές της ελληνικής Επικράτειας με εξαίρεση τις αναφερόμενες περιοχές στο άρθρο 11 παρ. 1 του Ν. 3409/05.

Αντίθετα, **απαγορεύεται η υποβρύχια δραστηριότητα** σε περιοχές που έχουν ανακηρυχτεί **ενάλιοι αρχαιολογικοί χώροι** από το Υπουργείο Πολιτισμού. Στους χώρους αυτούς καθώς και όσες θαλάσσιες περιοχές οριοθετηθούν με Κ.Υ.Α. ως προστατευόμενες, απαγορεύεται η άσκηση κάθε υποβρύχιας δραστηριότητας με

αναπνευστικές συσκευές ή άλλα υποθαλάσσια μέσα για λόγους αναψυχής. Επίσης, οι δραστηριότητες αυτές **απαγορεύονται** σε τμήματα του θαλάσσιου χώρου του Εθνικού Θαλάσσιου Πάρκου Αλοννήσου Βορείων Σποράδων και του Εθνικού Θαλάσσιου Πάρκου Ζακύνθου.

Παράλληλα, **απαγορεύεται η άσκηση της υποβρύχιας ερασιτεχνικής αλιείας, σε απόσταση μικρότερη των 200 m από λουόμενους**, λιμενικά έργα, αγκυροβολημένα πλοία, κ.τ.λ. και μικρότερη των 50 m από την εξωτερική σήμανση των υδατοκαλλιεργειών.

3.9. ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΟΝΟΜΑΣΙΑΣ ΕΙΔΩΝ ΑΛΙΕΥΤΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

Για τον καθορισμό των εμπορικών ονομασιών των ειδών (βλέπε Παράρτημα 6) που αλιεύονται στις θάλασσες και τα εσωτερικά ύδατα της Ελλάδας, έχει ψηφιστεί σχετικός κανονισμός (ΦΕΚ 1035 Β/25-7-2003) ο οποίος συνοπτικά:

- (α) παραθέτει την επίσημη κοινή ονομασία κάθε είδους,
- (β) τη μέθοδο αλιείας των ειδών και
- (γ) την περιοχή αλιείας τους

Ο νόμος αυτός αποσκοπεί στην ενημέρωση του καταναλωτή για τα παρεχόμενα αλιευτικά προϊόντα και στη διαδικασία προσαρμογής του αλιευτικού τομέα με τις ανάγκες της ελληνικής και ευρωπαϊκής αγοράς.

3.10. ΕΛΑΧΙΣΤΑ ΕΠΙΤΡΕΠΟΜΕΝΑ ΜΕΓΕΘΗ ΥΔΡΟΒΙΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ

Όσον αφορά το ελάχιστο εμπορεύσιμο μήκος των ειδών ψαριών, οι επιτρεπόμενες διαστάσεις αναφέρονται στο παράρτημα του ΕΚ 1967/06 (βλέπε παράρτημα 7). Για τα υπόλοιπα είδη που δεν αναφέρονται στον παραπάνω κανονισμό και με εξαίρεση τη γόπα (*Boops boops*) για την οποία το ελάχιστο επιτρεπόμενο μέγεθος έχει ορισθεί στα 10 cm (Β.Δ. 666/66), **απαγορεύεται η αλιεία και η πώληση κάθε είδους ψαριών που έχουν μήκος μικρότερο των 8 cm (ολικό μήκος)**. Επίσης, για τα στρείδια, μύδια, αχιβάδες, χτένια το ελάχιστο εμπορεύσιμο μέγεθος θα πρέπει να είναι μεγαλύτερο από 7, 5, 2,5 και 6 cm, αντίστοιχα. Όσον αφορά το βάρος των **κεφαλοειδών** και των **δεκαπόδων**, **απαγορεύεται η αλιεία και η πώληση:**

1. **Αστακών** με βάρος μικρότερο των 320 g.

2. **Χταποδιών** με βάρος μικρότερο των 500 g.

Παράλληλα, **απαγορεύεται η αλιεία** και η πώληση των παρακάτω υδρόβιων οργανισμών στις χρονικές περιόδους:

1. **Αστακού** κατά χρονικό διάστημα από 26/8 έως 31/10 κάθε έτους

2. **Ξιφία** από 1/10 έως 31/1 του επόμενου έτους

3. **Στρείδια** από 15/4 έως και 25/10 κάθε έτους

4. **Χτένια** από 15/4 έως 31/1 του επόμενου έτους,

Επίσης, **απαγορεύεται η συλλογή, μεταφορά, επεξεργασία και εμπορία κοραλλιών καθ όλη τη διάρκεια του χρόνου χωρίς ειδική άδεια**. Τέλος, στο ΦΕΚ 92/29-4-02 παρουσιάζεται ο νόμος για την αλιεία των επιτρεπόμενων αλιευτικών εργαλείων για την επαγγελματική αλιεία δολωμάτων και τα επιτρεπόμενα δολώματα για τους επαγγελματίες και ερασιτέχνες αλιείς.

Στα εσωτερικά νερά είναι δυνατή, έπειτα από απόφαση του ΥΠΑΝ, η χορήγηση αδειών για την αλιεία μη εμπορεύσιμων ή επιβλαβών για το οικοσύστημα υδρόβιων οργανισμών με σκοπό την προστασία των υδάτινων πόρων. Για την έκδοση της παραπάνω άδειας υποβάλλεται εισήγηση του Γραφείου Αλιείας με λεπτομερή στοιχεία για το σκοπό της αλιείας, τα αλιευόμενα είδη, τα μεγέθη, τις ποσότητες, τις μεθόδους, το χρόνο και την περιοχή αλιείας.

3.11. ΕΛΕΓΧΟΣ-ΚΥΡΩΣΕΙΣ

Στους παραβάτες των διατάξεων των Διαταγμάτων της αλιευτικής νομοθεσίας επιβάλλονται οι κυρώσεις του άρθρου 11 του Αλιευτικού Κώδικα 420/70 και του Ν. 1740/87.

Οι ποινές επιβάλλονται με αποφάσεις των προϊσταμένων των οικείων (αρ. 9, παρ. 2, Ν. 2040/92):

Α) **Κεντρικών Λιμεναρχείων** και υπολιμεναρχείων, αν πρόκειται για παραβάσεις σε θαλάσσιες περιοχές και λιμνοθάλασσες.

Β) **Δασικών υπηρεσιών**, αν πρόκειται για παραβάσεις σε ορεινά ρέοντα ρέματα.

Γ) **Αστυνομικών αρχών**, αν πρόκειται για παραβάσεις σε εσωτερικά ύδατα (λίμνες, ποτάμια και άλλα υδάτινα συστήματα).

Οι κυρώσεις που επιβάλλονται στους παραβάτες της αλιευτικής νομοθεσίας είναι δύο ειδών:

1. **Διοικητικά πρόστιμα**, τα οποία επιβάλλονται με απόφαση των Λιμενικών Αρχών και αφορούν χρηματικά πρόστιμα, τα οποία διαβαθμίζονται ανάλογα με την περίπτωση της παράβασης.
2. **Ποινικές κυρώσεις**, οι οποίες επιβάλλονται με απόφαση των δικαστικών αρχών στους παράνομους ψαράδες. Αφορούν ποινές φυλάκισης ή/και σε ορισμένες περιπτώσεις χρηματικές ποινές.

Οι γενικές κατηγορίες παραβάσεων κατά την άσκηση της επαγγελματικής και ερασιτεχνικής αλιείας είναι:

A. Παραβάσεις των διατάξεων που καθορίζουν το ελάχιστο επιτρεπόμενο αλιευόμενο μέγεθος (διαστάσεις, βάρος, κλπ) ψαριών και άλλων υδρόβιων οργανισμών:

1. **Πρόστιμο** από 587 € μέχρι 2935 €
2. **Αφαίρεση της ατομικής άδειας αλιείας** του κυβερνήτη, καθώς και της άδειας αλιείας του σκάφους με το οποίο πραγματοποιήθηκε η παράβαση από 30 ημέρες μέχρι 1 χρόνο.

B. Παραβάσεις των διατάξεων που καθορίζουν τους τύπους και τις προδιαγραφές των σκαφών (αλλαγή μηχανής, διαστάσεων σκάφους, κτλ) και γενικά των πλωτών μέσων με τα οποία ασκείται η αλιεία:

1. **Πρόστιμο** από 294 € μέχρι 1468 €
2. **Προσωρινή αφαίρεση της άδειας αλιείας** του σκάφους που δεν τηρεί τους τύπους και τις προδιαγραφές όπως αυτές καθορίζονται από τις εκάστοτε νομοθετικές διατάξεις.

Γ. Παραβάσεις που αφορούν διατάξεις σχετικών με περιοχές αλιείας, χρονικούς περιορισμούς και παράνομα αλιευτικά εργαλεία:

1. **Πρόστιμο** από 294 € μέχρι 1468 €
2. **Αφαίρεση της ατομικής άδειας αλιείας** του κυβερνήτη καθώς και της άδειας αλιείας του σκάφους, με το οποίο πραγματοποιήθηκε η παράβαση, από 10 ημέρες μέχρι και δύο μήνες, με εξαίρεση τα σκάφη μηχανότρατες, γρι-γρι και τράτες, για τα οποία το πρόστιμο ορίζεται από 800 € μέχρι 3000 €.

Στην περίπτωση που διαπιστωθεί **νέα παράβαση (υποτροπή)** μέσα σε μια διετία, ο χρόνος αφαίρεσης της άδειας αλιείας του σκάφους με το οποίο πραγματοποιήθηκε η παράβαση και τα όρια των παραπάνω προστίμων διπλασιάζονται. Επίσης ο χρόνος αφαίρεσης της ατομικής άδειας αλιείας του κυβερνήτη, εφόσον πρόκειται για το ίδιο πρόσωπο, διπλασιάζεται. Η αφαίρεση της άδειας αλιείας σκάφους ή άλλου πλωτού μέσου γίνεται με απόφαση νομάρχη.

Εκτός των παραπάνω διοικητικών ποινών εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις επιβάλλονται και οι **ποινές κατάσχεσης**:

- Κατάσχεση και εκποίηση του προϊόντος που αλιεύθηκε
- Κατάσχεση και καταστροφή των μη επιτρεπόμενων εργαλείων και συσκευών που βρίσκονται μέσα στο σκάφος ανεξάρτητα αν χρησιμοποιήθηκαν ή όχι
- Κατάσχεση και εκποίηση των αλιευτικών εργαλείων ανεξάρτητα αν χρησιμοποιήθηκαν ή μη, εφόσον δεν επιτρέπεται η χρήση τους στο συγκεκριμένο χώρο ή δεν προβλέπεται στην άδεια του σκάφους ή είναι περισσότερα από τα επιτρεπόμενα.

Τα αλιευτικά εργαλεία που έχουν κατασχεθεί, δημεύονται με απόφαση Νομάρχη μετά την έκδοση αμετάκλητης Δικαστικής Απόφασης και η εκποίησή τους γίνεται από τον ΟΔΔΥ ή καταστρέφονται ή διατίθενται υπέρ φιλανθρωπικών σκοπών ή κάποιας Δημόσιας Υπηρεσίας.

Εξαίρεση αποτελεί η περίπτωση στην οποία υπάρχει παράνομη αλιευτική δραστηριότητα σε μισθωμένες υδάτινες εκτάσεις (π.χ. ιχθυοτροφεία, λιμνοθάλασσες, μονάδες υδατοκαλλιέργειας, κτλ), οι οποίες ανήκουν στο Δημόσιο, σε νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου ή έχουν παραχωρηθεί σε Ο.Τ.Α. ή σε ιδιώτες χωρίς τη συναίνεση αυτού που έχει το δικαίωμα της αλιευτικής εκμετάλλευσης ή χωρίς την ειδική άδεια ελεύθερης αλιείας της αρμόδιας αρχής. Η ποινή είναι φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών και χρηματικό πρόστιμο τουλάχιστον 1468 €, καθώς και με αφαίρεση της άδειας αλιείας σκάφους και της άδειας του κυβερνήτη από ένα μέχρι τρεις μήνες. Με τις ίδιες ποινές τιμωρούνται ο μισθωτής ή/και αυτός που έχει τη χρήση και την εκμετάλλευση των παραπάνω εκτάσεων, καθώς και οι ελεύθεροι αλιείς, στις περιπτώσεις που επιτρέπεται η διενέργεια ελεύθερης αλιείας με αλιευτικά εργαλεία και συσκευές μη επιτρεπόμενες.

Εφόσον ο παραβάτης απολογηθεί εγγράφως και αποφασιστεί η επιβολή κυρώσεων εκδίδονται οι σχετικές αποφάσεις που πρέπει να είναι πλήρως αιτιολογημένες (τόπος και είδος παράβασης, ποσότητα αλιεύματος, ακριβής χρόνος, κ.τ.λ.). Επιπλέον, θα πρέπει απαραίτητα, να αναγράφεται η διάταξη του νόμου βάσει του οποίου τιμωρείται ο παραβάτης, καθώς και το σχετικό διάταγμα ή απόφαση που παραβαίνει ο τιμωρούμενος. Στην περίπτωση αφαίρεσης της άδειας αλιείας συντάσσεται και πρακτικό αφαίρεσης το οποίο καλείται να υπογράψει και παραβάτης.

Οι αποφάσεις θα πρέπει να είναι αιτιολογημένες και εκδίδονται μετά τη λήψη της αιτιολογίας του παραβάτη αφού περάσει άπρακτη η προθεσμία που του ορίστηκε με έγγραφη πρόσκληση για να απολογηθεί. Επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής στο

Συμβούλιο Αλιείας μέσα σε 15 ημέρες από την επίδοση της απόφασης. Η προσφυγή συζητείται μετά από κατάθεση του ενδιαφερόμενου. Ωστόσο, η άσκηση προσφυγής στο Συμβούλιο Εκδίκασης Αλιευτικών Προσφυγών δεν αναστέλλει την καταβολή του προστίμου που έχει επιβληθεί κατά την επιβολή της ποινής από το αρμόδιο όργανο.

3.12. ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΙΣ ΑΛΙΕΩΝ

Η ελληνική νομοθεσία έχει καθοριστεί αποζημίωση των επαγγελματιών αλιέων από ζημιές που υφίστανται τα εργαλεία τους από τα δελφίνια τις φώκιες και άλλα προστατευόμενα είδη. Ειδικότερα, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν.1650/86 (ΦΕΚ 160Α'/16-10-86, ΚΕΦ. Δ', άρθ. 22 «Οικονομικές ρυθμίσεις» παράγραφος 3), για υλικές ζημιές που προκαλούνται σε αλιευτικά εργαλεία από είδη της άγριας πανίδας που έχουν χαρακτηριστεί σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 20 ως σπάνια ή απειλούμενα με εξαφάνιση, μπορούν να χορηγούνται με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας αποζημιώσεις, επιδοτήσεις ή άλλες κατά περίπτωση παροχές. Η εκτίμηση των ζημιών γίνεται από την αρμόδια Υπηρεσία του ΥΠΑΝ και η καταβολή των αποζημιώσεων από το Κεντρικό Ταμείο Γεωργίας Κτηνοτροφίας και Δασών του ίδιου Υπουργείου ή από άλλες πηγές χρηματοδότησης.

Σύμφωνα με την παράγραφο 4 του ίδιου άρθρου, με Προεδρικό Διάταγμα που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Οικονομικών, Γεωργίας και ΠΕΧΩΔΕ ορίζονται οι προϋποθέσεις, τα απαιτούμενα δικαιολογητικά, η διαδικασία και οι λοιποί όροι χορήγησης των αποζημιώσεων ή επιδοτήσεων που προβλέπονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 22. Ωστόσο δεν έχουν ακόμη ενεργοποιηθεί οι σχετικές διατάξεις, καθ' όσον υπάρχουν δυσκολίες στην έκδοση των παραπάνω διαταγμάτων. Η πρωτοβουλία για την έκδοσή του ανήκει στο ΥΠΕΧΩΔΕ, το οποίο είναι αρμόδιο για την περαιτέρω μεθόδευση του θέματος, για την δημιουργία νομοθετικού πλαισίου. Ήδη μελετάται με την συνεργασία των Υπηρεσιών, Υπ. Γεωργίας και ΥΠΕΧΩΔΕ, η αναγκαιότητα τροποποίησης του ανωτέρω άρθρου. Μετά την επίλυση του θέματος και σε δεύτερο στάδιο, θα εξετασθούν σε συνεργασία και με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, οι όροι και οι προϋποθέσεις Κοινοτικής συγχρηματοδότησης, ώστε να καθίσταται ευχερέστερη και λιγότερο ελαχθής η τήρηση των υποχρεώσεων που προβλέπονται από το Ν. 1650/86.

4. ΙΔΡΥΣΗ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΜΟΝΑΔΩΝ ΥΔΑΤΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΩΝ

Η ίδρυση και η λειτουργία μονάδων υδατοκαλλιεργειών (ΥΔ) επιτρέπεται με ειδική άδεια που εκδίδεται με Απόφαση του Γενικού Γραμματέα της εκάστοτε Περιφέρειας (**βλέπε παράρτημα 8**). Ο ενδιαφερόμενος ή ο νόμιμος εκπρόσωπός του υποβάλλει αίτηση με το καταστατικό της εταιρείας (ΦΕΚ δημοσίευσης) στην αρμόδια υπηρεσία της Περιφέρειας (Διεύθυνση Αλιείας ή Γεωργικής Ανάπτυξης στους νομούς που δεν υπάρχει αυτοτελές τμήμα αλιείας). Στη συνέχεια η Δ/ση Αλιείας της Περιφέρειας διαβιβάζει το φάκελο της στα Γραφεία Αλιείας της οικείας Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης του Νομού προκειμένου να εισηγηθεί την ίδρυση ή μη της μονάδας.

Με την εγκύκλιο 141217/24-7-2007 του Υπ. Αγρ. Αν. και Τροφ. ρυθμίζονται τα θέματα αδειοδότησης των μονάδων ΥΔ, στις οποίες καλλιεργούνται διάφορα θαλάσσια μεσογειακά είδη, αλλά και είδη των εσωτερικών υδάτων. Ωστόσο, θα πρέπει να σημειωθεί ότι **μέχρι σήμερα ισχύει αναστολή** τόσο για τη μίσθωση θαλάσσιων χώρων όσο και για τη χορήγηση αδειών ίδρυσης ή επέκτασης ιχθυοτροφείων για την **καλλιέργεια τσιπούρας και λαβρακιού** σε θαλάσσιες ή χερσαίες εγκαταστάσεις (εγκύκλιος αρ. 260727/24-8-94). Επίσης, η αναστολή έχει επεκταθεί και στα λεγόμενα «νέα είδη» (εγκύκλιος αρ. 258169/4-10-2000), όπως μυτάκι, κέφαλος, φαγκρί, γλώσσα,

ενώ επιτρέπεται η ίδρυση και εγκατάσταση μονάδων ΥΔ για είδη που δεν καλλιεργούνται στην Ελλάδα, όπως ο τόνος, το καλκάνι, κ.α.

Αναφορικά με τις **μονάδες οστρακοειδών**, οι διατάξεις που ισχύουν είναι εξίσου δεσμευτικές με αυτές που ισχύουν και στην περίπτωση των μονάδων καλλιέργειας ψαριών.

Οι διαδικασίες που ακολουθούνται για την μίσθωση θαλάσσιας έκτασης με σκοπό την εγκατάσταση μονάδας ΥΔ και την έκδοση Άδειας Ίδρυσης και λειτουργίας της μονάδας, συνοπτικά, είναι η εξής (Εικόνα 4):

- Επιλογή του είδους ή των ειδών προς εκτροφή και μεθόδου-συστήματος εκτροφής.
- Επιλογή της κατάλληλης θέσης , για την εγκατάσταση της μονάδας
- Υποβολή αίτησης , για μίσθωση της επιλεγείσας θαλάσσιας έκτασης με τα απαραίτητα δικαιολογητικά (βλ. Πίνακα) στην αρμόδια Υπηρεσία Αλιείας , της Νομαρχίας όπου ανήκει η αιτούμενη προς παραχώρηση θέση.(Μέγιστος απαιτούμενος χρόνος για την έκδοση των Σύμφωνων Γνωμών των συναρμοδίων Υπηρεσιών, 3 μήνες).
- Υποβολή αίτησης με τα απαραίτητα δικαιολογητικά (Εικόνα 4) για την έκδοση Προέγκρισης Χωροθέτησης , από την αρμόδια Υπηρεσία της Περιφέρειας.
- Όταν εκδοθούν οι Σύμφωνες Γνώμες (Εικόνα 4) των συναρμοδίων Υπηρεσιών και η Προέγκριση Χωροθέτησης, ακολουθεί η έκδοση της απόφασης του Νομάρχη που αφορά την μίσθωση του θαλάσσιου χώρου.
- Υποβολή αίτησης, συνοδευόμενη από Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (Μ.Π.Ε.) στο Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. (όταν η ετήσια δυναμικότητα της μονάδας είναι πάνω από 200 t ψάρια ή κάτω από 160t οστρακοειδή) με εξαίρεση τις περιοχές που εμπίπτουν μέσα σε όρια Ramsar & πλην της Περιφέρειας Αττικής, για την έκδοση Απόφασης Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων (Α.Ε.Π.Ο.)
- Με την Απόφαση Μίσθωσης και την Απόφαση Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων (Α.Ε.Π.Ο.), εκδίδεται η Απόφαση Νομάρχη που αφορά την Άδεια Ίδρυσης και λειτουργίας της μονάδας, οπότε και ο επενδυτής μπορεί να προχωρήσει στην εγκατάσταση του εξοπλισμού και την οργάνωση της μονάδας.
- Εφόσον οι υπό ίδρυση μονάδες ζητούν την ένταξη του σχεδίου σε αναπτυξιακό πρόγραμμα οικονομικών ενισχύσεων , απαιτούνται επιπλέον και τα δικαιολογητικά που προβλέπονται σε αυτά.

Για την **έκδοση της Α.Ε.Π.Ο.**, σύμφωνα με το Ν. 1650/86, όπως τροποποιήθηκε από το Ν. 3010/2002 όλα τα έργα και οι δραστηριότητες κατατάσσονται σε 10 ομάδες,

2 κατηγορίες και 4 υποκατηγορίες, ως προς τις αρνητικές επιπτώσεις τους στο περιβάλλον. Στην πρώτη κατηγορία κατατάσσονται έργα και δραστηριότητες που είναι πιθανό να προκαλέσουν σοβαρές επιπτώσεις στο περιβάλλον. Στη δεύτερη κατηγορία εντάσσονται έργα και δραστηριότητες που δεν προκαλούν σοβαρές επιπτώσεις και στην τρίτη κατηγορία έργα και δραστηριότητες που έχουν μικρές επιπτώσεις στο περιβάλλον. Όσον αφορά τις ΥΔ, αυτές σύμφωνα με την ΚΥΑ 15393/2332/2002 (Κατάταξη δημόσιων και ιδιωτικών έργων και δραστηριοτήτων σε κατηγορίες σύμφωνα με το άρθρο 3 του Ν. 1650/1986, όπως αντικαταστάθηκε με το αρ. 2 του Ν. 3010/2002) οι ΥΔ κατατάχθηκαν στην 8^η ομάδα. Η έγκριση Α.Ε.Π.Ο. απαιτείται και για τις περιπτώσεις μετεγκατάστασης παλαιότερων έργων, αλλά και επέκτασης, τροποποίησης ή και τον εκσυγχρονισμό υφιστάμενων έργων, εφόσον επέρχονται ουσιαστικές διαφοροποιήσεις σε σχέση με τις επιπτώσεις στο περιβάλλον.

Με τις Α.Ε.Π.Ο. οι αρμόδιες Υπηρεσίες επιβάλλουν προϋποθέσεις, όρους, περιορισμούς και διαφοροποιήσεις για την πραγματοποίηση του έργου ή της δραστηριότητας ως προς τη θέση εγκατάστασης, την εφαρμοζόμενη τεχνολογία και τα γενικά τεχνικά χαρακτηριστικά.

Για την έκδοση της Α.Ε.Π.Ο. απαιτείται η διαδικασία της Προκαταρκτικής Περιβαλλοντικής Εκτίμησης και της Εκτίμησης των Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων της μονάδας που θα δημιουργηθεί (ΚΥΑ 11014/703/φ104: «Διαδικασία Προκαταρκτικής Περιβαλλοντικής Εκτίμησης και Αξιολόγησης και Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων σύμφωνα με το αρ. 4 του Ν. 1650/1986 (Α' 160), όπως αντικαταστάθηκε με το αρ. 2 του Ν. 3010/2002»). Οι παραπάνω διαδικασίες είναι απαραίτητη η ενημέρωση του κοινού και η θετική γνωμοδότηση των Περιφερειακών Συμβουλίων.

Στη συνέχεια, η διαδικασία που ακολουθείται περιλαμβάνει την υποβολή αρχών Προμελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων και στη συνέχεια της Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων. Η προκαταρκτική περιβαλλοντική εκτίμηση δεν απαιτείται στις περιπτώσεις που η μονάδα (ή το έργο) έχει ενταχθεί σε **Περιοχή Οργανωμένης Ανάπτυξης Υδατοκαλλιεργειών (ΠΟΑΥ)**, γεγονός που καταργεί την υποχρέωση του ενδιαφερόμενου επενδυτή να υποβάλει Προμελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων.

Η ΠΟΑΥ τέθηκαν σε εφαρμογή από το 2002 (Υπ. Απ. 17239/30-8-2002) και καθορίζουν τους χώρους στους οποίους μπορούν να εγκατασταθούν οι μονάδες ΥΔ. Ως ΠΟΑΥ ορίζονται οι θαλάσσιες εκτάσεις, καθώς και οι χερσαίες εκτάσεις που είναι παραγωγικές για την επιχειρηματική ανάπτυξη της πρωτογενούς, δευτερογενούς ή τριτογενούς παραγωγής, καθώς και δραστηριοτήτων ή επιχειρηματικών πρωτοβουλιών

πειραματικού χαρακτήρα. Το άρθρο 3 της παραπάνω Υπ. Απ. με την οποία θεσπίστηκαν οι ΠΟΑΥ ορίζει ότι προκειμένου να χαρακτηριστούν θαλάσσιες εκτάσεις ως ΠΟΑΥ απαιτείται η υποβολή εκ μέρους του επενδυτή σχετική αίτηση η οποία θα πρέπει να συνοδεύεται από οικονομοτεχνική μελέτη, καθώς και από μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων.

Στην περίπτωση ίδρυσης μιας ΠΟΑΥ σε μια περιοχή στην οποία υπάρχουν εγκαταστημένες μονάδες ΥΔ, θα πρέπει, αρχικά, να διασφαλιστεί η συμφωνία των ενδιαφερόμενων για τη λήψη αποφάσεων που αφορούν τη χωροθέτηση των εγκαταστάσεων, την επιλογή των έργων υποδομής, καθώς και την υποχρέωση κάλυψης των δαπανών που απαιτούνται στις περιπτώσεις που απαιτείται η μετεγκαταστάσεις των υπαρχόντων μονάδων.

A: Απαραίτητα δικαιολογητικά για έγκριση περιβαλλοντικών όρων (Α.Ε.Π.Ο.) μονάδων σε πλωτές εγκαταστάσεις.

· Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΜΠΕ). Στη μελέτη αυτή πέραν των άλλων θα γίνεται αναφορά για : το ισοζύγιο του οξυγόνου σε συνάρτηση με το είδος χρησιμοποιούμενου νερού (γλυκό , υφάλμυρο , θαλασσινό), την ετήσια διακύμανση της θερμοκρασίας, την παραγωγική διαδικασία, τον ετήσιο ρυθμό ανάπτυξης των υδροβίων οργανισμών, το σύστημα εκτροφής, την προτεινόμενη πυκνότητα εκτροφής, τη χρησιμοποιούμενη παροχή νερού, το σύστημα κυκλοφορίας του νερού, το προτεινόμενο σύστημα αερισμού – οξυγόνωσης, τον ρυθμό ανακύκλωσης του νερού, το ρυθμό ανανέωσης του νερού, την ένταση χορήγησης τροφής, το χρησιμοποιούμενο σύστημα καθαρισμού του νερού, κλπ.

· Προέγκριση χωροθέτησης, σε περίπτωση που η μίσθωση έγινε μετά την 25.10.1990

· Απόφαση μίσθωσης, στην οποία θα αναφέρονται οι συντεταγμένες των κορυφών του μισθωμένου θαλάσσιου χώρου, εφόσον επιτρέπεται, η τοποθέτηση των αγκυροβολίων εκτός των ορίων της μισθωμένης θαλάσσιας έκτασης. Επίσης, θα αναφέρονται υποχρεωτικά και οι γεωγραφικές συντεταγμένες, των κορυφών του καταλαμβανόμενου χώρου των αγκυροβολίων.

· Μισθωτήριο συμβόλαιο, σύμφωνα με την απόφαση μίσθωσης.

· Θεωρημένος χάρτης, (1:5.000) από την Υπηρεσία Αλιείας του Νομού, στον οποίο θα δίδονται οι ακριβείς αποστάσεις της μονάδας από τις άλλες υφιστάμενες ή υπό ίδρυση μονάδες της περιοχής, καθώς επίσης οι υφιστάμενες χρήσεις γης σε περιμετρική απόσταση 1.000m. Θα αναφέρονται επίσης οι γεωγραφικές συντεταγμένες των άκρων

της μισθωμένης θαλάσσιας έκτασης, οι διαστάσεις των πλευρών που οριοθετούν την μισθωμένη θαλάσσια έκταση, ισοβαθείς ή αντιπροσωπευτικά βάθη στη μισθωμένη θαλάσσια έκταση.

- Τοπογραφικό διάγραμμα, κλίμακας 1:200 έως 1:1000, με τη γενική διάταξη όλων των προβλεπόμενων εγκαταστάσεων, όπου θα δίδονται οι ακριβείς διαστάσεις των κλωβών, διαδρόμων, εξέδρων εργασίας, τομές των διαφόρων τύπων κλωβών, απεικόνιση των αγκυροβολίων, κλπ.

- Λεπτομερής περιγραφή της παραγωγικής διαδικασίας των εκτρεφόμενων ειδών και των πλωτών εγκαταστάσεων.

- Αποφάσεις της Περιφερειακής Ενότητας για χαρακτηρισμό της συγκεκριμένης θαλάσσιας περιοχής ως κατάλληλης για διαβίωση, αλιεία και καλλιέργεια οστράκων, προκειμένου για μονάδα οστρακοκαλλιέργειας.

B: Απαραίτητα δικαιολογητικά για έγκριση περιβαλλοντικών όρων (Α.Ε.Π.Ο.) σε χερσαίες εγκαταστάσεις

- Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΜΠΕ). Στη μελέτη αυτή πέραν των άλλων θα γίνεται αναφορά για : το ισοζύγιο του οξυγόνου σε συνάρτηση με το είδος χρησιμοποιούμενου νερού (γλυκό , υφάλμυρο , θαλασσινό) , την ετήσια διακύμανση της θερμοκρασίας , την παραγωγική διαδικασία , τον ετήσιο ρυθμό ανάπτυξης των υδροβίων οργανισμών , το σύστημα εκτροφής , την προτεινόμενη πυκνότητα εκτροφής , την χρησιμοποιούμενη παροχή νερού , το σύστημα κυκλοφορίας του νερού , το προτεινόμενο σύστημα αερισμού – οξυγόνωσης , τον ρυθμό ανακύκλωσης του νερού , τον ρυθμό ανανέωσης του νερού , την ένταση χορήγησης τροφής , το χρησιμοποιούμενο σύστημα καθαρισμού του νερού κλπ.

- Προέγκριση χωροθέτησης όλων των χερσαίων εγκαταστάσεων , εφόσον η δημιουργία αυτών έγινε μετά την 25.10.1990

- Απόφαση μίσθωσης του χερσαίου χώρου ή τίτλοι ιδιοκτησίας.

- Μισθωτήριο συμβόλαιο ή οποιοδήποτε δημόσιο έγγραφο που αποδεικνύει τη χρήση τους ως εγκαταστάσεις παραγωγής ή υποστήριξης μονάδας υδατοκαλλιέργειας.

- Χημική ανάλυση του νερού για την διαπίστωση της καταλληλότητας εκτροφής ψαριών γλυκού νερού θεωρημένη από την αρμόδια Υγειονομική Υπηρεσία της εκάστοτε Περιφερειακής Ενότητας.

- Ενιαία άδεια χρήσης νερού – εκτέλεσης έργου , από τη Δ/ση Ε.Β. του Νομού, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο Ν. 1739/87, εφόσον χρησιμοποιείται γλυκό νερό.

· Βεβαίωση της αρμόδιας υπηρεσίας για την ελάχιστη παροχή νερού , της πηγής υδροδότησης της μονάδας, που διαπιστώθηκε στην τελευταία δεκαετία

· Εγκεκριμένη μελέτη διάθεσης επεξεργασμένων υγρών αποβλήτων για Ιχθυογεννητικούς Σταθμούς (ΙΧ.Σ.), για οικήματα διαμονής ή γραφείων προσωπικού, συσκευαστηρίου κλπ., από την Διεύθυνση Υγιεινής και Δημόσιας Υγείας της Περιφερειακής Ενότητας

· Απόφαση της Διεύθυνσης Υγιεινής «περί καθορισμού φυσικού αποδέκτη των επεξεργασμένων υγρών αποβλήτων»

· Σύμφωνη γνώμη της Διεύθυνσης Υδατοκαλλιεργειών και Εσωτερικών Υδάτων για τον επιτρεπτό αριθμό ιχθυδίων τσιπούρας – λαβρακίου που θα παράγεται στο συγκεκριμένο ΙΧΣ (έγγραφο αριθμ. 263445/18-12-95 Διεύθυνσης Υδατ/γειων και Εσωτερικών Υδάτων)

· Βεβαίωση της Κτηνιατρικής Υπηρεσίας της Ν.Α. (για περιπτώσεις δημιουργίας συσκευαστηρίου) ότι το προτεινόμενο συσκευαστήριο θα κατασκευασθεί και λειτουργήσει σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο Ν. 412/94 (Οδηγία 91 / 493 / ΕΟΚ) καθώς και θεωρημένη κάτοψη του συσκευαστηρίου , κλίμακας 1:100 – 1:500, όπου θα αναγράφονται λεπτομερώς οι διαστάσεις των εγκαταστάσεων.

· Λεπτομερής περιγραφή της παραγωγικής διαδικασίας των εκτρεφόμενων ειδών, του ΙΧΣ , των εγκαταστάσεων αυτών , καθώς και του συσκευαστηρίου.

· Νομαρχιακές Αποφάσεις χαρακτηρισμού ρεόντων υδάτων ή λιμνών, ως κατάλληλων για την διαβίωση και αλιεία ιχθύων σαλμονίδων , κυπρινοειδών κλπ.

· Τοπογραφικό διάγραμμα κλίμακας 1:200 ή 1:1000 του συγκεκριμένου χερσαίου χώρου, με την γενική διάταξη όλων των προβλεπόμενων προαναφερθέντων εγκαταστάσεων καθώς και κατόψεις , τομές , κλίμακας 1:20 έως 1:100, του χώρου εκτροφής (δεξαμενές , σύστημα τροφοδοσίας και αποχέτευσης νερού κλπ.), καθώς και όλων των κτιριακών εγκαταστάσεων, με τις απαραίτητες διαστάσεις.

· Θεώρηση από την Πολεοδομία της γενικής διάταξης των προβλεπόμενων εγκαταστάσεων της μονάδας σε ότι αφορά τους όρους δόμησης.

· Βεβαίωση Κτηνιατρικής Υπηρεσίας της Ν.Α. ότι , στη μονάδα καλλιέργειας ψαριών σε χερσαίες δεξαμενές, οι δεξαμενές υποδοχής εισαγόμενων οργανισμών, πληρούν τις προϋποθέσεις και μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως δεξαμενές καραντίνας, σύμφωνα με τον αριθμ. 260417/4-8-94 εγκύκλιο της Διεύθυνσης Υδατ/γειών και Εσωτερικών Υδάτων.

· Χάρτης προσανατολισμού κλίμακας 1:25.000 έως 1:50.000

Γ: Απαραίτητα δικαιολογητικά για λειτουργούσες πριν την 25-10-1990 πλωτές και χερσαίες εγκαταστάσεις :

· Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΜΠΕ). Στη μελέτη αυτή πέραν των άλλων θα γίνεται αναφορά για: το ισοζύγιο του οξυγόνου σε συνάρτηση με το είδος χρησιμοποιούμενου νερού (γλυκό , υφάλμυρο , θαλασσινό) , την ετήσια διακύμανση της θερμοκρασίας, την παραγωγική διαδικασία, τον ετήσιο ρυθμό ανάπτυξης των υδροβίων οργανισμών, το σύστημα εκτροφής, την προτεινόμενη πυκνότητα εκτροφής, τη χρησιμοποιούμενη παροχή νερού, το σύστημα κυκλοφορίας του νερού, το προτεινόμενο σύστημα αερισμού – οξυγόνωσης, τον ρυθμό ανακύκλωσης του νερού, το ρυθμό ανανέωσης του νερού, την ένταση χορήγησης τροφής, το χρησιμοποιούμενο σύστημα καθαρισμού του νερού, κλπ.

· Αποδεικτικά σύστασης του Φορέα (καταστατικό, ΦΕΚ), εφόσον πρόκειται για Νομικό πρόσωπο.

· Τα προηγούμενα μισθωτήρια συμβόλαια, οι Αποφάσεις Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων, καθώς και οι τροποποιήσεις – συμπληρώσεις αυτών.

Αίτηση συνοδευόμενη από :

- A. Χάρτη ευρύτερης περιοχής (με Γ.Μ. & Γ.Π. θέσης)
  - B. Τοπογραφικό Διάγραμμα, κλίμακας 1:1.000-1:5.000 (με Γ.Σ.)
  - Γ. Τεχνοοικονομική Προμελέτη
  - Δ. Κάτοψη & Τομή κλωβών με βάθη Θαλάσσης
- 8 αντίτυπα**

Υπηρεσία Αλιείας της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης

- A. Γ.Ε.Ν.
  - B. Υ.Ε.Ν.
  - Γ. Ε.Ο.Τ.
  - Δ. Αρχαιολογική Υπηρεσία
  - Ε. Τοπική Αυτοδιοίκηση (προαιρετικά)
  - Στ. Δ/ση Υγιεινής (περιπτώσεις χειρ. εγκ/σεων)
- Θα εκδώσουν**

Σύμφωνες Γνώμες

Αίτηση συνοδευόμενη από :

- A. Τοπογραφικό Διάγραμμα (Γ.Υ.Σ.) της ευρύτερης περιοχής, κλίμακας 1:50.000-1:20.000, με ιδιαίτερη επισήμανση της θέσης του γηπέδου
  - B. Τοπογραφικό Διάγραμμα, κλίμακας 1:1.000-1:200
  - Γ. Φωτογραφίες με ιδιαίτερη επισήμανση του γηπέδου
  - Δ. Ερωτηματολόγιο – Τεχνοοικονομική Προμελέτη
- 3 αντίτυπα**

Στην αρμόδια Περιφ/κή Υπηρεσία για

Απόφαση Μίσθωσης (Νομάρχης)

Προέγκριση Χωροθέτησης Δραστηριότητας

Αίτηση συνοδευόμενη από :

- A. Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (Μ.Π.Ε.)
  - B. Προέγκριση Χωροθέτησης
- 4 αντίτυπα**

Άδεια Ίδρυσης & Λειτουργίας (Νομάρχης)

Α.Ε.Π.Ο (Απο Κεντρικές ή Περιφερειακές Υπηρεσίες)

Εικόνα 4. Διαδικασία Μίσθωσης Θαλάσσιου Χώρου & Άδεια Ίδρυσης Μονάδας Υδατοκαλλιέργειας.

5. ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Ανώνυμος 2008.** Αλιευτική δραστηριότητα στον Κορινθιακό και τον Πατραϊκό Κόλπο: Υφιστάμενη κατάσταση και προοπτικές. Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Αλιείας 2000-2006: Μέτρο 4.4-«Ενέργειες που τίθενται σε εφαρμογή από τους επαγγελματίες». Τελική Έκθεση.
- Ζουρίδης Χ.Ι. 1998.** Η θαλάσσια αλιεία στο Ν. Αχαΐας. Μεταπτυχιακή εργασία στο ΜΠΣ Θαλάσσιας Βιολογίας, Αλιείας και Υδατοκαλλιεργειών, Πανεπιστήμιο Πατρών.
- Fiorentini L., Caddy J.F., de Leiva, J.I. 1997.** Long- and short-term trends of Mediterranean fishery resources. Studies and Reviews, General Fisheries Council for the Mediterranean 69: 1-72.
- Jennings, S., Kaiser, M.J. 1998.** The effects of fishing on marine ecosystems. Adv. Mar. Biol. 34, 201–352.
- Kapadagakis A. 2007.** Management and legislation in Hellenic fisheries. (C. Papaconstantinou, A. Zenetos, V. Vassilopoulou & G. Tserpes - eds) - Chapter 7, p. 151-158.
- Κονδυλάκης, Κ. 2012.** Ιστορική εξέλιξη των τεχνικών χαρακτηριστικών των επαγγελματικών αλιευτικών σκαφών στις ελληνικές θάλασσες την περίοδο 1964-2007. Πτυχιακή Διπλωματική Εργασία, ΤΕΙ Μεσολογγίου, Τμήμα Υδατοκαλλιεργειών και Αλιευτικής Διαχείρισης, 46 σελ. και 13 σελ. Παράρτημα.
- Moutopoulos D.K., Stergiou K.I. 2012.** Spatial disentangling of Greek commercial fisheries landings by gear between 1928-2007. Journal of Biological Research, 18: 265-279.
- Papaconstantinou, C., 2002.** Developing of the specifications of a monitoring system for fisheries research. Monographs on marine sciences, National Centre for Marine Research, Athens.
- Πούλος Κ., 2006.** Συγκριτική ανάλυση της δομής και της δυναμικής του αλιευτικού στόλου των κρατών-μελών και των εξαρτώμενων από την αλιεία περιοχών της Ε.Ε. Μεταπτυχιακή Διπλωματική Εργασία, Πανεπιστήμιο Πατρών.
- Stergiou K.I., E.D. Christou, D. Georgopoulos, A. Zenetos, C. Souvermezoglou. 1997.** The Hellenic Seas: Physics, Chemistry, Biology and Fisheries. Oceanography and Marine Biology: an Annual Review, 35: 415-538.

- Stergiou K.I., Moutopoulos D.K., Armenis G. 2009.** Perish legally and ecologically: the ineffectiveness of the minimum landing sizes in the Mediterranean Sea. *Fisheries Management and Ecology*, 16: 368-375.
- Stergiou K.I., D.K. Moutopoulos, G. Krassas. 2004.** Body size overlap in industrial and artisanal fisheries for five commercial species in the Mediterranean Sea *Scientia Marina*, 68(1): 179-188.
- Stergiou K.I., D.K. Moutopoulos, A.C. Tsikliras. 2007.** Spatial and temporal variability in Hellenic marine fisheries landings. In: *State of Hellenic Fisheries* (C. Papaconstantinou, A. Zenetos, V. Vassilopoulou & G. Tserpes - eds) - Chapter 6, p. 23-43.
- Stergiou K.I., G. Petrakis, C.-Y. Politou. 1996.** Small-scale fisheries in the South Euboikos Gif (Greece): species composition and gear competition. *Fisheries Research*, 26: 325-336.
- Tzanatos E., E. Dimitriou, G. Katselis, M. Georgiadis, C. Koutsikopoulos. 2005.** Composition, temporal dynamics and regional characteristics of small-scale fisheries in Greece. *Fisheries Research*, 73: 147-158.
- Tzanatos E., E. Dimitriou, L. Papaharisis, A. Roussi, S. Somarakis, C. Koutsikopoulos. 2006.** Principal socio-economic characteristics of the Greek small-scale coastal fishermen. *Ocean and Coastal Management*, 49(7-8):511-527.

Παράρτημα 1

ΝΟΜΟΘΕΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΛΙΕΙΑΣ

Άδειες Αλιείας για σκάφη παράκτιας αλιείας

Β.Δ. 666/66 (ΦΕΚ 160 Α΄/22-8-66) Περί αδειών αλιευτικών σκαφών	Π.Δ. 332/83 (ΦΕΚ 119 Α΄/83) Μεταβίβαση αρμοδιοτήτων του Υπουργείου Γεωργίας και Προϊσταμένων διανομαρχιακών Υπηρεσιών Υπουργείου Γεωργίας στους Νομάρχες
Π.Δ. 261/91 (ΦΕΚ 98 Α΄/1-7-91) Προϋποθέσεις για τη χορήγηση αδειών αλιείας σε επαγγελματικά σκάφη	Π.Δ. 94/93 (ΦΕΚ 40 Α΄/23-3-93) Καθορισμός αρμοδιοτήτων που διατηρούνται από τον Υπουργό και τις περιφερειακές αρχές ή όργανα διανομαρχιακού επιπέδου του Υπουργείου Γεωργίας

Άδειες Αλιείας για σκάφη μέσης αλιείας (Μηχανότρατες, και Γρι-γρί)

Β.Δ. 666/66 (ΦΕΚ 160 Α΄/22-8-66) Περί αδειών αλιευτικών σκαφών	Π.Δ. 143/86 (ΦΕΚ 53 Α΄/24-4-86) Περιορισμός έκδοσης αλιείας με μηχανότρατες και συμπλήρωση του Β.Δ. 817/66 "Περί κανονισμού της δια τρατών αλιείας"
Π.Δ. 346/82 (ΦΕΚ 61 Α΄/20-5-82) Άδειες αλιείας αλιευτικών σκαφών υπολειπομένων διαστάσεων	Π.Δ. 261/91 (ΦΕΚ 98 Α΄/1-7-91) Προϋποθέσεις για τη χορήγηση αδειών αλιείας σε επαγγελματικά σκάφη
Π.Δ. 332/83 (ΦΕΚ 119 Α΄/83) Μεταβίβαση αρμοδιοτήτων του Υπουργείου Γεωργίας και Προϊσταμένων διανομαρχιακών Υπηρεσιών Υπουργείου Γεωργίας στους Νομάρχες	Π.Δ. 94/93 (ΦΕΚ 40 Α΄/22-3-93) Καθορισμός αρμοδιοτήτων που διατηρούνται από τον Υπουργό και τις περιφερειακές αρχές ή όργανα διανομαρχιακού επιπέδου του Υπουργείου Γεωργίας

Διατάξεις ρύθμισης της αλιείας με μηχανότρατες

Β.Δ. 917/66 (ΦΕΚ 248 Α΄/12-11-66) Περί κανονισμού της δια μηχανοτρατών αλιείας	Π.Δ. 1064/80 (ΦΕΚ 268 Α΄/27-11-80) Περί απαγορεύσεως της αλιείας διά τρατών και μηχανοτρατών εις θαλασσίας περιοχάς του Κορινθιακού Κόλπου
Π.Δ. 50/67 (ΦΕΚ 13 Α΄/67) Περί τροποποιήσεως του άρθρου 8 και συμπληρώσεως του άρθρου 10 του υπ΄ αριθ. 917/66 Β.Δ. αρμοδιότητος Υπουργείου Βιομηχανίας	Π.Δ. 988/80 (ΦΕΚ 247 Α΄/23-10-80) Περί απαγορεύσεως της διά μηχανοτρατών και τρατών αλιείας εις τον Κόλπο Γκραντές Λασηθίου Κρήτης
Π.Δ. 94/75 (ΦΕΚ 28 Α΄/28-2-75) Περί αντικαταστάσεως του άρθρου 10 του υπ΄ αριθ. 917/66 Β.Δ. "Περί κανονισμού της διά μηχανοτρατών αλιείας"	Π.Δ. 698/81 (ΦΕΚ 173 Α΄/23-10-80) Περί αντικαταστάσεως του άρθρου 2 του Π.Δ. 1064/80 "Περί απαγορεύσεως της αλιείας διά τρατών και μηχανοτρατών εις θαλασσίας περιοχάς του Κορινθιακού Κόλπου"

Π.Δ. 938/75 (ΦΕΚ 299 Α΄/31-12-75) Περί συμπληρώσεως του άρθρου 5 του Β.Δ. 917/66 "Περί κανονισμού της διά μηχανοτρατών αλιείας"	Π.Δ. 9/91 (ΦΕΚ 6 Α΄/24-1-91) Ρύθμιση αλιείας στη θαλάσσια περιοχή του Κόλπου Φοινικούντας του Νομού Μεσσηνίας
Π.Δ.189/78 (ΦΕΚ 41 Α΄78) Περί κανονισμού αλιείας εις τους κόλπους Θεσσαλονίκης και Θερμαϊκών	Π.Δ. 222/91 (ΦΕΚ 82 Α΄) Ρύθμιση αλιείας στο Μεσσηνιακό Κόλπο
Π.Δ. 555/79 (ΦΕΚ 174 Α΄/31-7-79) Περί απαγορεύσεως της διά μηχανοτρατών αλιείας εις τον κόλπο Ζαβέρδας Λευκάδος	Ν. 2040/92 (ΦΕΚ 70 Α΄/23-4-92) άρθρο 10 Άδειες αλιείας αλιευτικών σκαφών υπολειπομένων διαστάσεων
Π.Δ.739/79 (ΦΕΚ 219 Α΄/18-9-79) Περί της διά μηχανοτρατών αλιείας εις την θαλάσσιαν περιοχή Έβρου	Καν(ΕΚ) 1626/94 (L171/1) Για τη θέσπιση ορισμένων τεχνικών μέτρων διατήρησης των αλιευτικών πόρων στη Μεσόγειο
Π.Δ. 1063/80 (ΦΕΚ 268 Α΄/27-11-80) Περί αντικαταστάσεως του άρθρου 2 του Β.Δ. 917/66 "Περί κανονισμού της διά μηχανοτρατών αλιείας"	Ν. 2326/95 (ΦΕΚ 153 Α΄/27-7-95) άρθρο 9 Άδειες αλιείας αλιευτικών σκαφών υπολειπομένων διαστάσεων
	Καν(ΕΚ) 2550/2000 (L 292/7) Για την τροποποίηση του Καν(ΕΚ) 1626/94 για τη θέσπιση ορισμένων τεχνικών μέτρων διατήρησης των αλιευτικών πόρων στη Μεσόγειο

Διατάξεις ρύθμισης της αλιείας με κυκλικά δίχτυα (γρι-γρί ημέρας , γρι-γρί νύχτας)

Β.Δ. 23-3-53 (ΦΕΚ 81 Α΄) Γρι-γρί ημέρας, γρι-γρί νύχτας	Π.Δ. 921/75 (ΦΕΚ 293 Α΄) Περί αντικαταστάσεως της παραγράφου 3 του άρθρου 2 του Β.Δ. 17-8-55 "Περί αντικαταστάσεως των άρθρων 11 και 14 του Β.Δ. 23-3-53 "Περί κανονισμού της διά κυκλικών δικτύων (γρι-γρί) αλιείας
Β.Δ. 17-8-55 (ΦΕΚ 243 Α΄) Περί αντικαταστάσεως των άρθρων 11 και 14 του από 23-3-53 Β.Δ. "Περί κανονισμού της διά κυκλικών δικτύων (γρι-γρί) αλιείας	Π.Δ. 1095/77 (ΦΕΚ ... Α΄) Περί απαγορεύσεως της αλιείας διά υποβρυχίου φωτός
Β.Δ. 17-8-55 (ΦΕΚ 243 Α΄) Περί αντικαταστάσεως του άρθρου 3 του από 18-1-54Β.Δ. "Περί προσωρινής ρυθμίσεως της διά μικρών κυκλικών δικτύων τύπου γριγράκι αλιείας"	Π.Δ. 554/79 (ΦΕΚ 174 Α΄/79) Περί απαγορεύσεως της αλιείας διά κυκλικών δικτύων εντός του Βιστωνικού Κόλπου
Β.Δ. 31-8-57 (ΦΕΚ 186 Α΄) Περί αλιείας δια κυκλικών δικτύων εις τον	Π.Δ. 550/81 (ΦΕΚ 142 Α΄/5-6-81) Περί απαγορεύσεως εις θαλασσίαν περιοχή της

Κόλπον Μαλλιακόν-Ευβοϊκόν και Ελευσίνας	νήσου Σκοπέλου της αλιείας διά γρι-γρί ημέρας
Β.Δ. 732/60 (ΦΕΚ 179 Α') Περί απαγορεύσεως αλιείας διά κυκλικών διχτύων (γρι-γρί) εντός του όρμου του Ναυαρίνου	Π.Δ. 1358/81 (ΦΕΚ ..... Α') Απαγόρευση της αλιείας δια γρι-γρί ημέρας εις θαλάσσιαν περιοχήν μεταξύ των εκβολών του ποταμού Νέστου και του ακρωτηρίου Αχλάδα Ιμέρου Ροδόπης
Β.Δ. 445/63 (ΦΕΚ 129 Α'/63) Περί των χρησιμοποιουμένων διχτυωτών εργαλείων υπό των συγκροτημάτων κυκλικών διχτύων (γρι-γρί)	Π.Δ. 25/93 (ΦΕΚ 9 Α'/5-2-93) Τροποποίηση και συμπλήρωση του Β.Δ. από 23-3.../8-4-53 (ΦΕΚ 81 Α') "Περί κανονισμού της διά κυκλικών διχτύων (γρι-γρί) αλιείας " και του Π.Δ. 189/78 (ΦΕΚ 41 Α') "Περί κανονισμού αλιείας εις τους Κόλπους Θεσσαλονίκης και Θερμαϊκόν "
Β.Δ. 764/11-11-69 (ΦΕΚ 242 Α'/27-11-69) Περί των χρησιμοποιουμένων διχτυωτών εργαλείων υπό των συγκροτημάτων κυκλικών διχτύων (γρι-γρί)	Π.Δ. 353/94 (ΦΕΚ ..... Α'/.) Απαγόρευση αλιείας με κυκλικά δίχτυα (γρι-γρί) νύχτας στον Όρμο Αντίκυρας
Β.Δ. 357/70 (ΦΕΚ 113 Α'/23-5-70) Περί αλιείας διά κυκλικών διχτύων (γρι-γρί) ημέρας εις Νότιον Ευβοϊκόν Κόλπον	

Διατάξεις ρύθμισης της αλιείας με δίχτυα

Β.Δ. 7-4-53 (ΦΕΚ 98Α'/53) Περί περιορισμών της αλιείας με την βοήθεια φωτιστικών μέσων (πυροφάνι)	Π.Δ. 332/83 (ΦΕΚ 119 Α'/83) Μεταβίβαση αρμοδιοτήτων του Υπουργείου Γεωργίας και Προϊσταμένων διανομαρχιακών Υπηρεσιών Υπουργείου Γεωργίας στους Νομάρχες
Β.Δ. 11-10-57 (ΦΕΚ 222 Α') Περί απαγορεύσεως της αλιείας δια λεντισιάς (τσέτας)	Π.Δ. 373/85 (ΦΕΚ 131Α'/22-7-85) Ερασιτεχνική -Αθλητική Αλιεία
Π.Δ. 435/70 (ΦΕΚ 142 Α') άρθρο 3 Περί διενέργειας αλιείας εντός του μη ενοικιαζόμενου χώρου της λιμνοθάλασσας Μεσολογγίου - Αιτωλικού	Π. Δ. 144/86 (ΦΕΚ 53 Α'/24-4-86) Περιορισμοί αλιείας και εμπορίας των χταποδιών (<i>Octopus vulgaris</i>) και απαγόρευση της αλιείας στην θαλάσσια περιοχή "Λιβάρι"
Ν.Δ. 420/70 (ΦΕΚ 27 Α'/31-1-70) Αλιευτικός κώδικας	Π.Δ. 88/87 (ΦΕΚ 49 Α'/14-4-87) Μέθοδος αλιείας με κουλούρα Γενικός Κανονισμός Λιμένος, άρθρο 23
Π.Δ. 1094/77 (ΦΕΚ 356 Α') Περί απαγορεύσεως από 1ης Ιουλίου 1978 της αλιείας δια μονόκλωνων δικτύων εκ μεσηνέζας	Π.Δ. 497/88 (ΦΕΚ 31Α') Απαγόρευση αλιείας με δίχτυα στον Μαλιακό Κόλπο
Π.Δ. 189/78 (ΦΕΚ 41 Α') Περί κανονισμού αλιείας στους κόλπους Θεσσαλονίκης και Θερμαϊκό	Π.Δ. 497/88 (ΦΕΚ 225Α'/5-10-88) Απαγόρευση αλιείας με δίχτυα στο Μαλιακό Κόλπο

Π.Δ. 491/78 (ΦΕΚ 105 Α΄/78) άρθρο 1 Περί αλιείας διά υποβρυχίου τυφεκίου	Π.Δ.40/93 (ΦΕΚ 14 Α΄/12-2-93) Απαγόρευση αλιείας με παρασυρόμενα δίχτυα (Drift nets) και Καν (ΕΚ) 1626/94 (L 171)
Π.Δ. 338/80 (ΦΕΚ 96 Α΄/80) Περί απαγορεύσεως αλιείας διά στατικών δικτύων στην περιοχή Μαλιακού κόλπου	Καν (ΕΚ) 1626/94 (L 171) Θέσπιση ορισμένων τεχνικών μέτρων διατήρησης των αλιευτικών πόρων στη Μεσόγειο
Π.Δ. 986/80 (ΦΕΚ 247 Α΄/80) Περί των χρησιμοποιουμένων δικτύων αλιείας του είδους ιχθύος Γλώσσα (<i>Solea ssp</i>) στην περιοχή Αλεξανδρουπόλεως	

Διατάξεις ρύθμισης της αλιείας με παραγάδια

Π.Δ. 435/70 (ΦΕΚ 142 Α΄) άρθρο 3 Περί διενέργειας αλιείας εντός του μη ενοικιαζόμενου χώρου της λιμνοθάλασσας Μεσολογγίου - Αιτωλικού	Π.Δ. 373/85 (ΦΕΚ 131Α΄/22-7-85) Ερασιτεχνική -Αθλητική Αλιεία
Π.Δ. 189/78 (ΦΕΚ 41 Α΄) Περί κανονισμού αλιείας στους κόλπους Θεσσαλονίκης και Θερμαϊκό	Καν (ΕΚ) 1626/94 (L 171) Θέσπιση ορισμένων τεχνικών μέτρων διατήρησης των αλιευτικών πόρων στη Μεσόγειο

Παράρτημα 2
ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΙΚΑ ΓΙΑ ΤΗ ΧΟΡΗΓΗΣΗ ΑΔΕΙΑΣ
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΙΕΙΑΣ

Αριθ. Πρωτ.:

ΑΙΤΗΣΗ
του

ΠΡΟΣ:

Επώνυμο :
Όνομα :
Πατρώνυμο :
Μητρώνυμο :
Όνομα :
συζύγου :
Έτος :
γέννησης :
Τόπος :
Κάτοικος :
Αρ. :
Ταυτότητας
Τηλ.
Επάγγελμα

Θέμα: «Έγκριση χορήγησης επαγγελματικής άδειας-αλιείας σκάφους»

Σας παρακαλώ να εγκρίνετε τη χορήγηση επαγγελματικής άδειας-αλιείας για το σκάφος το οποίο κατέχω και έχει χαρακτηριστικά:

Μέγιστο μήκος:

Μέγιστο πλάτος:

Μηχανή τύπου:

Ισχύς μηχανής:

Όνομα σκάφους:

Αλιευτικός εξοπλισμός:

Ο Αιτών

Α. Έγκριση χορήγησης Άδειας-Αλιείας Σκάφους

1) Αίτηση για χορήγησης άδειας αλιείας με τα στοιχεία του ενδιαφερόμενου και τα χαρακτηριστικά του ΝΕΟΥ σκάφους που συμπληρώνεται στα κατά τόπους Γραφεία Αλιείας των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων.

2) 2 πρόσφατες φωτογραφίες του ενδιαφερόμενου

3) Υπεύθυνη Δήλωση του ενδιαφερόμενου για την αποδοχή κανόνων ναυσιπλοΐας.

4) Βεβαίωση ΑΛΙΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ (ή ΑΓΡΟΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ) του Δήμου ή της Κοινότητας που κατοικεί ο ενδιαφερόμενος με την οποία θα πιστοποιείται ότι έχει ως κύρια ασχολία την αλιεία ή την γεωργία. Εάν ασκεί παράλληλα και δεύτερο επάγγελμα, από αυτά που δεν αποκλείουν το χαρακτηρισμό του σαν επαγγελματία (Ν. 1361/83: μικροπαντοπώλες, κουρείς, καφεπώλες, άλλοι μικροεπαγγελματίες, εργάτες σε βιομηχανίες/οικοδομές/τουρισμό, άνεργοι ναυτικοί και οι συνταξιούχοι των προηγούμενων επαγγελμάτων) αυτό θα αναγράφεται λεπτομερώς. Επίσης, θα αναγράφεται ο χρόνος απασχόλησής του κατά έτος. Επαγγελματίες ψαράδες δε μπορούν να θεωρηθούν οι έμμισθοι υπάλληλοι (Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ., Ν.Π.Ι.Δ.), οι ελεύθεροι επαγγελματίες (εργολάβοι διάφορων έργων, βιοτέχνες, γιατροί, δικηγόροι, επιχειρηματίες), καθώς και οι συνταξιούχοι των κατηγοριών αυτών.

5) Αντίγραφο εκκαθαριστικού εισοδήματος του προηγούμενου έτους, από την εφορία.

6) Τιμολόγιο αγοράς ή κατασκευής του σκάφους (με ημερομηνία έκδοσης, το υλικό κατασκευής και τις διαστάσεις του σκάφους). Στις περιπτώσεις μεταβίβασης επαγγελματικών σκαφών αλιείας, απαιτείται το τιμολόγιο αρχικής αγοράς και τεχνικά χαρακτηριστικά θα προϋπάρχουν στο φάκελο του σκάφους και η ιδιοκτησία-κυριότητα στο νέο ιδιοκτήτη θα αποδεικνύεται με απόδειξη αγοράς ή πώλησης. Διαφορετικά στην απόδειξη πώλησης του παλαιού ιδιοκτήτη, θα αναγράφονται όλα τα παραπάνω στοιχεία. Επίσης, τιμολόγιο ή απόδειξη αγοράς μηχανής (με ημερομηνία έκδοσης, την ιπποδύναμη και τον οίκο κατασκευής).

7) Βιβλιάριο τύπου Β, το οποίο είναι διατιμημένο έγγραφο του Ν.Α.Τ. (Η καταβολή του τιμήματος βαρύνει τον ενδιαφερόμενο). Η συμπλήρωση των στοιχείων γίνεται με μέριμνα της αρμόδιας υπηρεσίας αλιείας και θα αναγράφονται **ΟΠΩΣΔΗΠΟΤΕ** τα αλιευτικά εργαλεία.

Κατόπιν το Γραφείο Αλιείας θα ελέγξει την επαγγελματική δραστηριότητα και την κατοικία του ιδιοκτήτη του σκάφους και αν συντρέχουν οι απαιτούμενες προϋποθέσεις η εκάστοτε Περιφερειακή Ενότητα θα μεριμνήσει για την έκδοση χορήγησης επαγγελματικής

άδειας αλιείας σκάφους στο όνομά του, χορηγώντας ταυτόχρονα στο σκάφος και τον Αριθμό Μητρώου Αλιευτικού Σκάφους (Α.Μ.Α.Σ.) όπως καταχωρείται στο Κ.Α.Μ.. Κατά την έκδοση των αδειών θα συμπληρώνεται και το πρόσθετο τρίτο φύλλο του βιβλιαρίου το οποίο θα διαβιβάζεται στη Διεύθυνση Θαλάσσιας Αλιείας (για τις άδειες που προορίζονται για την άσκηση της αλιείας στη θάλασσα) και στη Διεύθυνση Υδατοκαλλιέργειών και Εσωτερικών Υδάτων (για τις άδειες των εσωτερικών υδάτων).

Παράρτημα 3
ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΙΚΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΔΕΙΑ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ
ΠΛΩΝ (ΑΞΙΟΠΛΟΪΑΣ)

Απαιτούμενα δικαιολογητικά για την έκδοση ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟΥ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗΣ αλιευτικών σκαφών

Τα επαγγελματικά αλιευτικά σκάφη με μήκος μεγαλύτερο των 10 m έχουν υποχρέωση εφοδιασμού με Πρωτόκολλο Γενικής Επιθεώρησης (Π.Γ.Ε.). Σύμφωνα με τις διατάξεις του αρ. 2 του Γ & Λ. αρ. 26 τα επαγγελματικά σκάφη με μήκος μικρότερο των 10 m δεν υποχρεούνται στην έκδοση Π.Γ.Ε. αλλά εφοδιάζονται με άδεια εκτέλεσης πλόων επαγγελματικού σκάφους η οποία επέχει θέση και πιστοποιητικού (πιστοποιητικό καταμέτρησης). Τα επαγγελματικά σκάφη μήκους μέχρι 10 μέτρων θεωρούνται μικρά σκάφη και εφοδιάζονται με πιστοποιητικό καταμέτρησης και επιθεωρούνται από το Κεντρικό Λιμεναρχείο κάθε Περιφερειακής Ενότητας.

Για την έκδοση πιστοποιητικού καταμέτρησης οι δικαιούχοι υποβάλλουν:

1. Την απόφαση με την οποία χορηγήθηκε η άδεια αλιείας στο(ους) διακούχο(ους).
2. Αίτηση του(ων) δικαιούχου(ων)
3. Υπεύθυνη Δήλωση ιδιοκτήτη
4. Φωτοαντίγραφο τιμολογίου αγοράς μηχανής (για τα νέα σκάφη) μαζί με το

φυλλάδιο της εταιρείας. Σε περίπτωση αγοράς παλαιού σκάφους ή μηχανής, θα προσκομίζονται τα νόμιμα παραστατικά αγοροπωλησίας ή σε περίπτωση που δεν είναι δυνατό να προσκομισθούν αυτά, τότε θα υπογράψει οι ιδιοκτήτης υπεύθυνη δήλωση για τον τρόπο απόκτησης. Σε περίπτωση ιδιοκατασκευής του σκάφους θα πρέπει να υποβληθεί ένορκη βεβαίωση του ιδιοκτήτη σε Ειρηνοδίκη ή Συμβολαιογράφο θεωρημένη από τη Δ.Ο.Υ. στην οποία υπάγεται. Στη ένορκη βεβαίωση θα πρέπει να δηλώνεται η ιδιοκατασκευή του σκάφους, το υλικό κατασκευής του, το έτος και ο τόπος ναυπήγησής του και τα λοιπά χαρακτηριστικά του στοιχεία. Η ένορκη βεβαίωση συνοδεύεται από τιμολόγια ή αποδείξεις αγοράς των υλικών που αποκτήθηκαν για την κατασκευή του σκάφους. Στην περίπτωση που ο ιδιοκτήτης του οποίου χάθηκαν τα παραστατικά αγοράς του σκάφους του ή της μηχανής και δεν είναι δυνατή η έκδοση αντιγράφου των τίτλων αυτών γίνονται αποδεκτές ένορκες βεβαιώσεις του ιδιοκτήτη και δυο (2) μαρτύρων σε Ειρηνοδίκη ή Συμβολαιογράφο θεωρημένες από τη Δ.Ο.Υ. στην οποία υπάγεται ο ιδιοκτήτης και στις οποίες υποχρεωτικά αναγράφονται: 1. ο πωλητής, 2. η χρονολογία, και 3. το τίμημα αγοράς του σκάφους ή της μηχανής καθώς και τα χαρακτηριστικά του στοιχεία (εργοστάσιο κατασκευής, υλικό, διαστάσεις, μέγιστη συνεχής ιπποδύναμη, τύπος μηχανής, κ.τ.λ.). Σε κάθε περίπτωση ο ένας από τους μάρτυρες που υπογράφουν την ένορκη βεβαίωση πρέπει, υποχρεωτικά, να είναι εκπρόσωπος της επιχείρησης πώλησης του σκάφους ή της μηχανής και ελλείψει αυτού εκπρόσωπος της οικείας επαγγελματικής ένωσης. Όταν είναι δυνατή η έκδοση αντιγράφων των παραστατικών αγοράς μπορεί να γίνει δεκτή ένορκη

βεβαίωση του ιδιοκτήτη σε Ειρηνοδίκη ή Συμβολαιογράφο, θεωρημένη από τη Δ.Ο.Υ. στην οποία υπάγεται ο ιδιοκτήτης και στην οποία υποχρεωτικά αναγράφονται τα εν λόγω στοιχεία. Στην τελευταία περίπτωση τα αντίγραφα των παραστατικών αγοράς είναι σφραγισμένα με τη σφραγίδα του πωλητή και θεωρημένα από αυτόν (τον πωλητή) ή το νόμιμο εκπρόσωπό του.

5. Ένα χαρτόσημο Δημοσίου (3€) και ένα παράβολο Δημοσίου (30€) από δημόσιο ταμείο, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 6 του Π.Δ. 373/85 και την ΚΥΑ αρ. 251629/3-2-94. Το κάθε παράβολο αφορά κάθε σκάφος.

6. Δαπάνη καταμέτρησης που περιλαμβάνει: Τέλη καταμέτρησης (3,78€), Μ.Τ.Ν. (30€) και ΕΚΟΕΜ (10€). Τα ποσά καταβάλλονται τη στιγμή της καταμέτρησης στους ελεγκτές του Λιμεναρχείου.

Παράρτημα 4
ΕΛΑΧΙΣΤΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΟΥ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ
ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ ΣΤΙΣ ΑΔΕΙΕΣ ΑΛΙΕΙΑΣ
(ΕΚ 1281/2005)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Ελάχιστες Πληροφορίες

I. ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗΣ

Α. ΣΚΑΦΟΣ ⁽¹⁾

1. Αριθμός μητρώου κοινοτικού στόλου [«CFR» ^(*)].
2. Όνομα σκάφους ⁽²⁾
3. Κράτος σημαίας/Χώρα νηολόγησης ^(*)
4. Λιμάνι νηολόγησης [Όνομα και εθνικός κωδικός ^(*)]
5. Εξωτερική σήμανση ^(*)
6. Διεθνές διακριτικό κλήσεως ασυρμάτου [IRCS ^(*)] ⁽³⁾

Β. ΚΑΤΟΧΟΣ ΑΔΕΙΑΣ/ΠΛΟΙΟΚΤΗΤΗΣ/ΠΡΑΚΤΟΡΑΣ ΣΚΑΦΟΥΣ

1. Όνομα και διεύθυνση του κατόχου της άδειας
2. Όνομα και διεύθυνση του πλοιοκτήτη ⁽¹⁾
3. Όνομα και διεύθυνση του πράκτορα του σκάφους ⁽¹⁾

II. ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΛΙΕΥΤΙΚΗΣ ΙΚΑΝΟΤΗΤΑΣ

1. Ισχύς μηχανής (kW) ^(**)
2. Χωρητικότητα (GT) ^(**)
3. Ολικό μήκος ^(**) ⁽¹⁾
4. Κύριο αλιευτικό εργαλείο ^(*) ⁽¹⁾
5. Βοηθητικό αλιευτικό εργαλείο ^(*) ⁽¹⁾

---

^(*) Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 26/2004.

^(**) Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2930/86.

⁽¹⁾ Οι πληροφορίες αυτές πρέπει να αναγράφονται στις άδειες αλιείας μόνον όταν το σκάφος καταχωρισθεί στο μητρώο κοινοτικού αλιευτικού στόλου σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 26/2004.

⁽²⁾ Για σκάφη που διαθέτουν όνομα.

⁽³⁾ Για σκάφη που απαιτείται να διαθέτουν διεθνές διακριτικό κλήσεως ασυρμάτου IRCS.

Παράρτημα 5

ΑΛΙΕΥΤΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΣΤΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ ΝΕΡΑ (ΛΙΜΝΕΣ ΚΑΙ ΠΟΤΑΜΙΑ)

Β.Δ. 142/71 ΦΕΚ Α/59/71

«περί αλιείας υδρόβιων ζώων λιμνών, ποταμών και προστασία αυτών»

Β.Δ. 249/72 ΦΕΚ Α/58/72

«περί των επιτρεπόμενων εντός των λιμνών αλιευτικών εργαλείων...»

Π.Δ. 40/74 ΦΕΚ Α/15/74

«Τροποποίηση των Β.Δ. 142/71 ΚΑΙ 249/72»

Π.Δ. 36/77 ΦΕΚ Α/16/77

«περί απαγόρευσης της δια δικτύων αλιείας εντός της λ. Βεγορίτιδας»

Π.Δ. 235/79 ΦΕΚ Α/65/79

«περί ρυθμίσεως της εντός των ποταμών διενεργούμενης αλιείας»

Π.Δ. 658/81 ΦΕΚ Α/166/81

«περί προστασίας της ιχθυοπανίδας των λιμνών και ποταμών»

Π.Δ. 373/85 ΦΕΚ Α/131/85 (αρ. 1, 4, 6)

«ερασιτεχνική και αθλητική αλιεία»

Β.Δ. 805/68 ΦΕΚ Α/282/68

«περί αλιείας δια βολκών»

Β.Δ. 435/70 ΦΕΚ Α/142/70

«αλιεία στο μη ενοικιαζόμενο χώρο της λιμνοθάλασσας Μεσολογγίου-Αιτωλικού»

Β.Δ. από 26-1-54 ΦΕΚ Α/26/54

«περί απαγορεύσεως αλιείας και πώλησης ιχθύων ορισμένων διαστάσεων»

Π.Δ. 54/78 ΦΕΚ Α/10/78

«περί αλιείας γόνου και ιχθύων και λοιπών υδρόβιων οργανισμών»

Β.Δ. από 7-9-53 ΦΕΚ Α/245/53

«περί απαγόρευσης της αλιείας εν γένει έξωθι των ιχθυοτροφείων»

Β.Δ. 666/66 ΦΕΚ Α/10/78

«περί αδειών αλιευτικών σκαφών»

Π.Δ. 262/83 ΦΕΚ Α/97/83

«Απαγόρευση της αλιείας με γρύππο στις λίμνες Μεγάλη και Μικρή Πρέσπα»

Νομαρχιακές αποφάσεις που έχουν εκδοθεί κατά εξουσιοδότηση

- της παραγράφου 1 του άρθρου 9 του Ν. 2040/92

- της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του Β.Δ. 142/71 σε συνδυασμό με το Ν.Δ. 532/70 και το Π.Δ. 332/83

- της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του Π.Δ. 235/79 σε συνδυασμό με το Ν.Δ. 532/70 και το Π.Δ. 332/83

Παράρτημα 6

ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΟΝΟΜΑΣΙΑΣ ΕΙΔΩΝ ΑΛΙΕΥΤΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ (ΦΕΚ 1035 Β/2003)

02010352507030012

14613

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

Αρ. Φύλλου 1035

25 Ιουλίου 2003

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Ρύθμιση εκτάσεων του αγροκτήματος Βαλτοτοπίου Κιλκίς.....	1
Καθορισμός εμπορικής ονομασίας ειδών αλιευτικών προϊόντων και άλλες λεπτομέρειες για την ενημέρωση του καταναλωτή στον τομέα των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας.....	2

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Αριθ. 1391	(1)
Ρύθμιση εκτάσεων του αγροκτήματος Βαλτοτοπίου Κιλκίς.	

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Το Ν. 1558/1985 (ΦΕΚ 137 Α) Κυβέρνηση και Κυβερνητικά όργανα, όπως τροποποιήθηκε.
2. Το άρθρο 11 παρ. 5 του Ν. 3147/2003 (ΦΕΚ Α 153).
3. Την Ε/43858/4.12.67 απόφαση του Υπουργού Γεωργίας, με την οποία διατέθηκε έκταση εμβαδού 800 περίπου στρεμμάτων του αγρ/τος Βαλτοτοπίου Κιλκίς για παραχώρηση σε ακτήμονες καλλιεργητές του ομώνυμου συνοικισμού, με προσωρινό και μετακλητό δικαίωμα καλλιέργειας, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 171 και 172 του από 19.3.41 Β.Δ/τος «Περί κωδικοποίησης εις ενιαίο κείμενο των διατάξεων της Νομοθεσίας περί αποστραγγιζομένων γαιών».
4. Την 20/68 απόφαση της Επιτροπής Απαλλοτριώσεων Κιλκίς, με την οποία κρίθηκαν οι δικαιούχοι παραχώρησης της έκτασης του αγρ/τος Βαλτοτοπίου, που είχε διατεθεί με την προαναφερόμενη απόφαση του Υπουργού Γεωργίας.
5. Τα στοιχεία της διανομής αγρ/τος Βαλτοτοπίου έτους 1969, που διενεργήθηκε από Ιδιωτικό Συνεργείο, με την επίβλεψη της Τοπογραφικής Υπηρεσίας Θεσσαλονίκης.
6. Το 2059/8.11.99 έγγραφο της Δ/σης Γεωργίας Νομαρχιακής Αυτ/σης Κιλκίς, σύμφωνα με το οποίο οι κριθέντες δικαιούχοι με την 20/68 απόφαση της Επιτροπής Απαλλοτριώσεων Κιλκίς, κατέχουν και καλλιεργούν, μέ-

χρι σήμερα, τα τεμάχια που δικαιώθηκαν, όπως ακριβώς αναγράφονται στον πίνακα της διανομής έτους 1969.

7. Το 3296/14.12.2000 έγγραφο του Τμήματος Τοπογραφικών Έργων Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Κιλκίς, μαζί με αντίγραφα διαγράμματος και πίνακα συμπληρωματικής διανομής αγρ/τος Βαλτοτοπίου Ν. Κιλκίς έτους 1969.

8. Το 5366/2.4.2003 έγγραφο του Νομάρχη Κιλκίς, με το οποίο εισηγείται την κύρωση της Σ.Δ. 1969 του αγρ/τος Βαλτοτοπίου.

9. Το 2122/1.4.2003 έγγραφο του Δήμου Αξιούπολης, με το οποίο συναινεί για την ολοκλήρωση της διαδικασίας κύρωσης της διανομής.

10. Το γεγονός ότι το υφιστάμενο νομικό και πραγματικό καθεστώς, λόγω της μακροχρόνιας κατοχής της έκτασης, δεν μπορεί να ανατραπεί.

11. Το ότι με την απόφαση αυτή δεν προκαλείται δαπάνη σε βάρος των πιστώσεων του Κρατικού Προϋπολογισμού του Υπουργείου Γεωργίας, αποφασίζουμε:

Παραχωρούμε οριστικά τις εκτάσεις του αγρ/τος Βαλτοτοπίου Κιλκίς, που είχαν διατεθεί με την Ε/43858/4.12.1967 απόφαση του Υπουργού Γεωργίας, στους κριθέντες με την 20/68 απόφαση της Επιτροπής Απαλλοτριώσεων Κιλκίς δικαιούχους ή τους νόμιμους διαδόχους - κατόχους των εκτάσεων, σύμφωνα με τα στοιχεία, της διενεργηθείσας από Ιδιωτικό Συνεργείο, διανομής έτους 1969.

Η κύρωση της συγκεκριμένης διανομής θα γίνει με απόφαση του Νομάρχη Κιλκίς.

Για την παραχώρηση οφείλεται τίμημα, το οποίο θα καθορισθεί με απόφαση του Νομάρχη Κιλκίς, ίσο με το 1/10 της αγοραίας αξίας της έκτασης, σύμφωνα με τα στοιχεία της αρμόδιας Δ.Ο.Υ. κατά το χρόνο της παραχώρησης και θα καταβληθεί σε πέντε (5) ίσες ετήσιες άτοκες δόσεις.

Μετά την εξόφληση του τιμήματος θα εκδοθούν οι τίτλοι κυριότητας, ο τύπος των οποίων θα καθορισθεί με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας.

Η μεταγραφή των οριστικών τίτλων κυριότητας γίνεται με μέριμνα των ενδιαφερομένων.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 10 Ιουλίου 2003

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ

Αριθ. 159996

(2)

Καθορισμός εμπορικής ονομασίας ειδών αλιευτικών προϊόντων και άλλες λεπτομέρειες για την ενημέρωση του καταναλωτή στον τομέα των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α) Του Ν. 1558/85 (ΦΕΚ137/Α/85), περί «Κυβέρνησης και Κυβερνητικών Οργάνων», όπως συμπληρώθηκαν με τη διάταξη του άρθρου 27 Ν. 208/92 (ΦΕΚ154/Α/92) και όπως αυτές αντικαταστάθηκαν με το άρθρο 1 παρ. 2 Ν. 2469/97 (ΦΕΚ 38/Α/97).

β) Του άρθρου 9 παρ. 2 του Ν. 2732/99 (ΦΕΚ 154/Α/99) περί «Διεπαγγελματικών Οργανώσεων και ρύθμισης θεμάτων αρμοδιότητας του Υπουργείου Γεωργίας»

γ) Του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 104/2000 του Συμβουλίου για την Κοινή Οργάνωση των αγορών των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας» όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

δ) Του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2065/2001 της Επιτροπής για τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής του Καν. (ΕΚ) αριθ. 104/200 του Συμβουλίου όσον αφορά την ενημέρωση του καταναλωτή στον τομέα των προϊόντων της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας.

ε) Του Καν. (ΕΚ) 2406/96 περί κοινών προδιαγραφών εμπορίας των αλιευτικών προϊόντων.

στ) Της Οδηγίας 2000/13/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την επισήμανση, την παρουσίαση και τη διαφήμιση των τροφίμων.

2. Την ανάγκη καθορισμού του καταλόγου των εμπορικών ονομασιών που είναι αποδεκτές στην ελληνική επικράτεια, και της διαδικασίας προσαρμογής του σε συνάρτηση με την ανάγκη της αγοράς

3. Την ανάγκη ενημέρωσης του καταναλωτή, ειδικότερα όσον αφορά την εμπορική ονομασία του είδους, τη μέθοδο παραγωγής και τη ζώνη αλίευσης

4. Την 231/03 Γνωμοδότηση του Συμβουλίου Αλιείας

5. Το γεγονός ότι από τις διατάξεις της παρούσας απόφασης δεν προκαλείται δαπάνη εις βάρος του Κρατικού Προϋπολογισμού, αποφασίζουμε:

1. Αλιευτικά προϊόντα μπορούν να προσφέρονται στη λιανική πώληση στον τελικό καταναλωτή, ανεξάρτητα από τη μέθοδο εμπορίας, μόνον εφόσον μία κατάλληλη ετικέτα ή επισήμανση αναφέρει:

α) Την εμπορική ονομασία του είδους σύμφωνα με το συνημμένο παράρτημα.

β) Τη μέθοδο παραγωγής σύμφωνα με τα πιο κάτω:

• Για την αλιεία στην θάλασσα, η ένδειξη θα περιλαμβάνει τη φράση «...αλιευμένο...».

• Για την αλιεία στα εσωτερικά νερά η ένδειξη θα περιλαμβάνει τη φράση «...αλιευμένο σε γλυκά νερά...».

• Για τα προϊόντα καλλιέργειας υδροβίων οργανισμών που παραμένουν καθ' όλη τη διάρκεια εκτροφής ή καλλιέργειάς τους και μέχρι και τη συγκομιδή τους στην ιδιοκτησία φυσικού ή νομικού προσώπου, η ένδειξη θα περιλαμβάνει τη φράση «...υδατοκαλλιέργειας...».

γ) Τη ζώνη αλίευσης σύμφωνα με τα πιο κάτω:

• Για τα προϊόντα που αλιεύονται στη θάλασσα, την ένδειξη μιας από τις παρακάτω ζώνες:

Ζώνες αλίευσης	Καθορισμός της ζώνης(*)
Βορειοδυτικός Ατλαντικός	Ζώνη FAO αριθ. 21
Βορειοανατολικός Ατλαντικός(†)	Ζώνη FAO αριθ. 27
Βαλτική Θάλασσα	Ζώνη FAO αριθ. 27 .III d
Κεντροδυτικός Ατλαντικός	Ζώνη FAO αριθ. 31
Κεντροανατολικός Ατλαντικός	Ζώνη FAO αριθ. 34
Νοτιοδυτικός Ατλαντικός	Ζώνη FAO αριθ. 41
Νοτιοανατολικός Ατλαντικός	Ζώνη FAO αριθ. 47
Μεσόγειος Θάλασσα	Ζώνη FAO αριθ. 37.1, 37.2, και 37.3
Εύξεινος Πόντος	Ζώνη FAO αριθ. 37.4
Ινδικός Ωκεανός	Ζώνη FAO αριθ. 51 και 57
Ειρηνικός Ωκεανός	Ζώνη FAO αριθ. 61, 67, 71, 77, 81 και 87
Ανταρκτική	Ζώνη FAO αριθ. 48, 58, και 88

(*) Κατάλογος (επετηρίδα) FAO. Στατιστική αλιείας. Αλιεύματα. Τόμος 86/1.2000.

(†) Πλην Βαλτικής Θάλασσας.

• Για τα προϊόντα που αλιεύονται σε γλυκά νερά, την ένδειξη του κράτους μέλους ή της τρίτης χώρας καταγωγής του προϊόντος.

• Για τα προϊόντα υδατοκαλλιέργειας, την ένδειξη του κράτους μέλους ή της τρίτης χώρας, στην οποία εκυλίχθηκε το στάδιο τελικής ανάπτυξης του προϊόντος. Ειδικά για τα προϊόντα λιμνοθαλασσών αναφέρεται επιπρόσθετα και η ένδειξη «λιμνοθάλασσας».

• Στην περίπτωση δε κατά την οποία ένας εμπορευόμενος επιθυμεί να αναφέρει μια «ακριβέστερη ζώνη» αλίευσης ή παραγωγής εφόσον πρόκειται για προϊόντα υδατοκαλλιέργειας, αυτή θα πρέπει να συνοδεύει την ενιαία ένδειξη που προβλέπεται από την παρούσα απόφαση, να αναγράφεται μεταξύ παρενθέσεων μετά από αυτή και να αναφέρεται σε θαλάσσια περιοχή και μόνο αν πρόκειται για προϊόν που αλιεύθηκε στη θάλασσα ή σε χερσαία περιοχή για τα προϊόντα που αλιεύονται σε γλυκά νερά. Ειδικά για τα προϊόντα λιμνοθαλασσών και εφόσον ο εμπορευόμενος επιθυμεί, μπορεί να αναγράφεται μεταξύ των παρενθέσεων το όνομα της λιμνοθάλασσας.

Οι πιο πάνω ρυθμίσεις εφαρμόζονται τηρουμένων των διατάξεων του Καν. (ΕΚ) 2406/96 και της Οδηγίας 2000/13/ΕΚ.

2. Είδος που δεν περιλαμβάνεται στον κατάλογο εμπορικών ονομασιών της προηγούμενης παραγράφου 1, έχει τη δυνατότητα να τίθεται σε εμπορία υπό εμπορική ονομασία προσωρινού χαρακτήρα που χορηγείται από την Γενική Δ/νση Αλιείας/ Δ/νση Αλιευτικών Εφαρμογών και ΕΑΠ με την ακόλουθη διαδικασία:

Ο ενδιαφερόμενος εμπορευόμενος καταθέτει αίτηση αναφέροντας το επιστημονικό όνομα του είδους που προτίθεται να διαθέσει στην αγορά. Η Γενική Δ/νση Αλιείας/ Δ/νση Αλιευτικών Εφαρμογών απαντάει εντός πέντε (5) εργάσιμων ημερών.

Η οριστική εμπορική ονομασία καθορίζεται με έκδοση απόφασης του Υπουργού Γεωργίας μετά από γνώμη του Συμβουλίου Αλιείας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΟΝΟΜΑΣΙΩΝ ΑΛΙΕΥΤΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ		
α/α	ΕΙΔΟΣ	ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΟΝΟΜΑ
1	<i>Acanthistius brasilianus</i>	Πέρκα Αργεντινής
2	<i>Acanthurus monroviae</i>	Χειρούργος
3	<i>Acipenser gueldenstaedfi cochicus</i>	Οξύρυγχος Δούναβη
4	<i>Acipenser naccarii</i>	Οξύρυγχος Ανδριατικής
5	<i>Acipenser stellatus</i>	Αστροξυρύχι
6	<i>Acipenser sturio</i>	Οξύρυγχος
7	<i>Aequipecten opercularis</i>	Καλόχτενο
8	<i>Alopias vulpinus</i>	Αλεπόσκυλος
9	<i>Alosa fallax</i>	Σαρδελομάνα
10	<i>Alosa macedonica</i>	Λιπαριά
11	<i>Alosa pontica</i>	Σαρδελομάνα Πόντου
12	<i>Anguilla anguilla</i>	Χέλι
13	<i>Aphanopus carbo</i>	Μαυροσπαθόψαρο
14	<i>Arca barbata</i>	Καλόγνωμη χνουδάτη
15	<i>Arca noae</i>	Καλόγνωμη
16	<i>Argentina sphyraena</i>	Γουρλομάτης
17	<i>Argyrosomus regius</i>	Κρανιός
18	<i>Aristaeomorpha foliacea</i>	Κόκκινη γαρίδα
19	<i>Aristeus antennatus</i>	Γαλαζοκόκκινη Γαρίδα
20	<i>Aristichthys nobilis</i>	Μαρμαροκυπρίνος
21	<i>Aspritrigla cuculus</i>	Γκριζοκαπόνι
22	<i>Aspritrigla obscura</i>	Ασπιδοκαπόνι
23	<i>Astacus fluviatialis</i>	Καραβίδα Γλυκού Νερού
24	<i>Astacus pallipes</i>	Ασπροπόδαρη Καραβίδα
25	<i>Atherina spp.</i>	Αθερίνες
26	<i>Auxis rochei rochei</i>	Κοπάνι
27	<i>Auxis thazard thazard</i>	Κοπανάκι
28	<i>Balistes carolinensis</i>	Βαλιστής
29	<i>Barbatia barbata</i>	Ψευτοκαλόγνωμη
30	<i>Barbus cyclolepis</i>	Βιργιάνα
31	<i>Belone belone belone</i>	Ζαργάνα
32	<i>Blennius ocellaris</i>	Βουλοσαλιάρα
33	<i>Bolinus brandaris</i>	Ακανθωτός στρόμπος
34	<i>Boops boops</i>	Γόττα
35	<i>Brama brama</i>	Θαλασσομπράμα
36	<i>Brosmius erosme</i>	Μπρόσμιος
37	<i>Buccinum undatum</i>	Βούκινο
38	<i>Callinectes spp.</i>	Καβούρια
39	<i>Callista chione</i>	Γυαλιστερή
40	<i>Cancer pagurus</i>	Κάβουρας Ατλαντικού
41	<i>Cancer spp.</i>	Κάβουρες
42	<i>Caranx crysos</i>	Τραχούρι
43	<i>Caranx hippos</i>	Αλογοκοκκάλι
44	<i>Caranx rhonchus</i>	Πρασινοκοκκάλι
45	<i>Carcharhinus altimus</i>	Καρχαρίνος μεγαλόρυγχος
46	<i>Carcharhinus brachyurus</i>	Καρχαρίνος βραχύουρος
47	<i>Carcharhinus brevipinna</i>	Καρχαρίνος κοντόπτερος
48	<i>Carcharhinus falciformis</i>	Καρχαρίνος λείος

49	<i>Carcharhinus limbatus</i>	Καρχαρίνος μελανόακρος
50	<i>Carcharhinus melanopterus</i>	Καρχαρίνος μελανόπτερος
51	<i>Carcharhinus obscurus</i>	Καρχαρίνος σκοτεινόχρωμος
52	<i>Carcharhinus plumbeus</i>	Καρχαρίνος Τεφρός
53	<i>Carcinus aestuarii</i>	Τσαγανός
54	<i>Cardium echinatum</i>	Μεθύστρα Κόκκινη
55	<i>Cardium edule</i>	Μεθύστρα Ατλαντικού
56	<i>Centrophorus granulosus</i>	Κοκκοκεντροφόρος
57	<i>Centropomus spp.</i>	Κεντρόπομοι
58	<i>Cerastoderma glaucum</i>	Πουρλίδα, Κατρουλίδα
59	<i>Cetorhinus maximus</i>	Σαπουνάς
60	<i>Chamellea gallina</i>	Ψευτοκύδωνο
61	<i>Cheilopogon heterunus</i>	Χελιδονόψαρο Μεσογείου
62	<i>Chelidonichthys lucerna</i>	Χελιδονάς
63	<i>Chelon labrosus</i>	Χειλονάρι
64	<i>Chlamys varia</i>	Καλογριά
65	<i>Clupea harengus</i>	Ρέγγα
66	<i>Clupeonella cultriventris</i>	Κλουπεονέλλα
67	<i>Cobitis spp.</i>	Βελονίτσες
68	<i>Cololabis saira</i>	Σάιρα
69	<i>Conger conger</i>	Μουγγρί
70	<i>Conger orbignianus</i>	Μουγγρί Αργεντινής
71	<i>Conodon nobilis</i>	Γραμμάτος Μπούρος
72	<i>Coris julis</i>	Γύλος
73	<i>Coryphaena hippurus</i>	Κυνηγός
74	<i>Crangon crangon</i>	Κράγκων
75	<i>Crassostrea angulata</i>	Στρείδι Πορτογαλίας
76	<i>Crassostrea gigas</i>	Στρείδι Ειρηνικού
77	<i>Ctenopharyngodon idellus</i>	Χορτοφάγος Κυπρίνος
78	<i>Cynoscion striatus</i>	Κυνόψαρο
79	<i>Cyprinus carpio</i>	Κυπρίνος
80	<i>Dactylopterus volitans</i>	Χελιδονόψαρο Κόκκινο
81	<i>Dalatias licha</i>	Σκυμοσκυλόψαρο
82	<i>Dasyatis pastinaca</i>	Βατοτρυγόνα
83	<i>Dentex angolensis</i>	Οδοντόψαρο Αγκόλας
84	<i>Dentex canariensis</i>	Οδοντόψαρο Καναρίων
85	<i>Dentex dentex</i>	Συναγρίδα
86	<i>Dentex macrophthalmus</i>	Μπαλάς
87	<i>Dicentrarchus labrax</i>	Λαυράκι
88	<i>Diplodus annularis</i>	Σπάρος
89	<i>Diplodus puntazzo</i>	Μυτάκι
90	<i>Diplodus sargus sargus</i>	Σαργός
91	<i>Diplodus vulgaris</i>	Καμπανάς
92	<i>Dipturus batis</i>	Γκριζόβατος
93	<i>Dipturus oxyrinchus</i>	Νόνα
94	<i>Donax trunculus</i>	Κίτρινο κοχύλι
95	<i>Dosidicus gigas</i>	Θράψαλο Γίγας
96	<i>Dosinia exoleta</i>	Στρογγυλή αχιβάδα
97	<i>Echinus spp.</i>	Αχινοί
98	<i>Eledone cirrhosa</i>	Αλιδόνα

99	<i>Eledone moschata</i>	Μοσχιός
100	<i>Engraulis encrasicolus</i>	Γαύρος
101	<i>Ensis siliqua</i>	Σπαθοσωλήνας
102	<i>Epinephelus aeneus</i>	Σφυρίδα
103	<i>Epinephelus caninus</i>	Βλαχοσφυρίδα
104	<i>Epinephelus fasciatus</i>	Στήρα
105	<i>Epinephelus guaza</i>	Ροφός
106	<i>Epinephelus morio</i>	Αμερικάνικος Ροφός
107	<i>Etmopterus spinax</i>	Μαυροαγκαθίτης
108	<i>Euthynnus alletteratus</i>	Καρβούνι
109	<i>Exocoetus volitans</i>	Χελιδονόψαρο τροπικών
110	<i>Flexopecten glaber</i>	Γυαλιστερό χτένι
111	<i>Gadus macrocephalus</i>	Γάδος Ειρηνικού
112	<i>Gadus morhua</i>	Γάδος
113	<i>Galeus melastomus</i>	Μελανόστομος
114	<i>Gari depressa</i>	Έσπερος
115	<i>Genypterus capensis</i>	Οφίδιο κινγκ- λιπ
116	<i>Gobius spp.</i>	Γωβιοί
117	<i>Gymnamodytes cicerelus</i>	Αμμόχελο
118	<i>Haliotis tuberculata</i>	Αυτί της θάλασσας
119	<i>Hippoglossoides spp.</i>	Ιππόγλωσσοι
120	<i>Hirundichthys rondeletii</i>	Χελιδονόψαρο Μαυρόφτερο
121	<i>Homarus gammarus</i>	Αστακοκαραβίδα
122	<i>Hoplostethus atlanticus</i>	Οπλόστηθος Ατλαντικού
123	<i>Huso huso</i>	Μουρούνα
124	<i>Hypophthalmichthys molitrix</i>	Ασημοκυπρίνος
125	<i>Illex coindetti</i>	Κόκκινο Θράψαλο
126	<i>Isocardia humana</i>	Καρδιά
127	<i>Istiophorus albicans</i>	Ιστιοφόρος Ατλαντικού
128	<i>Isurus oxyrinchus</i>	Ρυγχοκαρχαρίας
129	<i>Katsowonus pelamis</i>	Ρίκι
130	<i>Labrus spp.</i>	Χειλούδες
131	<i>Lamna nasus</i>	Λάμια
132	<i>Lates calcarifer</i>	Γιγαντοπέρκα
133	<i>Lates niloticus</i>	Πέρκα Νείλου
134	<i>Lepidopus caudatus</i>	Σπαθόψαρο
135	<i>Lepidorhombus boscii</i>	Ζαγκέτα
136	<i>Lepidorhombus whiffiagonis</i>	Κιτρινοζαγκέτα
137	<i>Leucoraja circularis</i>	Στρογγυλόβατος
138	<i>Leucoraja fullonica</i>	Ακανθόβατος
139	<i>Leucoraja melitensis</i>	Βάτος Μάλτας
140	<i>Leucoraja naevus</i>	Ψηφιδόβατος
141	<i>Lichia amia</i>	Λίτσα
142	<i>Limanda limanda</i>	Γλώσσα Λιμάντα
143	<i>Liocarcinus depurator</i>	Μεσογειακό Καβούρι
144	<i>Lithodes spp.</i>	Βασιλικά Καβούρια
145	<i>Lithognathus mormyrus</i>	Μουρμούρα
146	<i>Lithophaga lithophaga</i>	Πετροσωλήνας
147	<i>Littorina littorea</i>	Λιτορίνα
148	<i>Liza aurata</i>	Μυξινάρι

149	<i>Liza ramada</i>	Μαυράκι
150	<i>Liza saliens</i>	Γάστρος (Ψωμώνι)
151	<i>Loligo forbesi</i>	Πελαγικό καλαμάρι
152	<i>Loligo vulgaris</i>	Καλαμάρι
153	<i>Lophius budegassa</i>	Πεσκαντρίτσα Μαύρη
154	<i>Lophius piscatorius</i>	Πεσκαντρίτσα (Φανάρι)
155	<i>Lutjanus purpureus</i>	Λουτζιάνος Κόκκινος
156	<i>Macruronus magellanicus</i>	Γρεναδιέρος
157	<i>Maja squinado</i>	Καβουρομάνα
158	<i>Makaira indica</i>	Μαύρο Μακάιρα
159	<i>Makaira nigricans</i>	Μπλέ Μακάιρα
160	<i>Melanogrammus aeglefinus</i>	Μελανόγραμμαμος Γάδος
161	<i>Mercenaria mercenaria</i>	Κυδώνι Ατλαντικού
162	<i>Merlangius merlangus</i>	Ταούκι
163	<i>Merluccius australis</i>	Βακαλάος Παταγωνίας
164	<i>Merluccius bilinearis</i>	Βακαλάος Βορείου Ατλαντικού
165	<i>Merluccius capensis</i>	Βακαλάος Νοτίου Αφρικής
166	<i>Merluccius gayi gayi</i>	Βακαλάος Νοτίου Ειρηνικού
167	<i>Merluccius hubbsi</i>	Βακαλάος Αργεντινής
168	<i>Merluccius merluccius</i>	Βακαλάος
169	<i>Merluccius paradoxus</i>	Βακαλάος Ακρωτηρίου
170	<i>Merluccius polli</i>	Βακαλάος Δυτικής Αφρικής
171	<i>Merluccius productus</i>	Βακαλάος Βορείου Ειρηνικού
172	<i>Merluccius senegalensis</i>	Βακαλάος Σενεγάλης
173	<i>Metanephrops andamanicus</i>	Καραβίδα Ινδικού
174	<i>Metanephrops thompsoni</i>	Κινέζικη Καραβίδα
175	<i>Metapenaeus monoceros</i>	Καφέ Γαρίδες
176	<i>Microchirus spp.</i>	Γλωσσάκια
177	<i>Microcosmus sulcatus</i>	Φούσκα
178	<i>Micromesistius australis</i>	Προσφυγάκι Αυστραλίας
179	<i>Micromesistius poutassou</i>	Προσφυγάκι
180	<i>Microstomus kitt</i>	Λεμονόγλωσσα
181	<i>Modiolus barbatus</i>	Χάβαρο
182	<i>Molva macrophthalmia</i>	Γλαυκοποντικόψαρο
183	<i>Molva molva</i>	Ποντικόψαρο
184	<i>Monodonta turbinata</i>	Τροχός
185	<i>Mugil cephalus</i>	Κέφαλος
186	<i>Mullus barbatus</i>	Κουτσομούρα
187	<i>Mullus surmuletus</i>	Μπαρμπούνι
188	<i>Murex spp.</i>	Στρόμπι
189	<i>Mustelus astrerias</i>	Αστρογαλέος
190	<i>Mustelus mustelus</i>	Γκριζογαλέος
191	<i>Mustelus punctulatus</i>	Στικτογαλέος
192	<i>Mustelus spp.</i>	Γαλέοι
193	<i>Mya arenaria</i>	Σκαφλιάς
194	<i>Mycteroperca spp.</i>	Πίγκες Βραζιλίας
195	<i>Mytilus edulis</i>	Μύδι Ατλαντικού
196	<i>Mytilus galloprovincialis</i>	Μύδι Μεσογείου
197	<i>Nephrops norvegicus</i>	Καραβίδα Θάλασσας
198	<i>Nototodarus sloani</i>	Θράψαλο Ν. Ζηλανδίας

199	<i>Oblada melanura</i>	Μελανούρι
200	<i>Octopus vulgaris</i>	Χταπόδι
201	<i>Ocyurus chrysurus</i>	Λουτζιάνος Κιτρινούουρος
202	<i>Oncorhynchus mykiss</i>	Πέστροφα
203	<i>Orcynopsis unicolor</i>	Ορκυνοπαλαμίδα
204	<i>Ostrea edulis</i>	Στρείδι
205	<i>Pagellus acarne</i>	Μουσμούλι
206	<i>Pagellus bellottii bellottii</i>	Κοκκινολέθρινο Σενεγάλης
207	<i>Pagellus bogaraveo</i>	Κεφαλάς
208	<i>Pagellus erythrinus</i>	Λυθρίνι
209	<i>Pagrus africanus</i>	Αφρικανικό Φαγκρί
210	<i>Pagrus auriga</i>	Ζωνοφαγκρί Ατλαντικού
211	<i>Pagrus caeruleostictus</i>	Στικτοφαγκρί
212	<i>Pagrus major</i>	Ιαπωνικό Φαγκρί
213	<i>Palaemon serratus</i>	Γαριδάκι
214	<i>Palinurus elephas</i>	Αστακός
215	<i>Palinurus mauritanicus</i>	Αστακός Μαυριτανίας
216	<i>Palinurus vulgaris</i>	Αστακός
217	<i>Pandalus borealis</i>	Πάνταλος
218	<i>Paracentrotus lividus</i>	Αχινός
219	<i>Paralichthys spp.</i>	Ψευτο-Υπόγλωσσες
220	<i>Parapenaeus longirostris</i>	Γάμπαρη
221	<i>Patella coerulea</i>	Πεταλίδα
222	<i>Pecten jacobaeus</i>	Χτένι Αγίου Ιακώβου
223	<i>Pecten maximus</i>	Χτένι Ατλαντικού
224	<i>Pecten opercularis</i>	Χτένι
225	<i>Pecten varius</i>	Πολύχρωμο Χτένι
226	<i>Penaeus japonicus</i>	Γαρίδα Ιαπωνίας
227	<i>Penaeus kerathurus</i>	Γαρίδα
228	<i>Perna canaliculus</i>	Μύδι Ν. Ζηλανδίας
229	<i>Pholas dactylus</i>	Φωλάδα
230	<i>Phopilema spp.</i>	Μέδουσες
231	<i>Phycis blennoides</i>	Λασποσαλούβαρδος
232	<i>Phycis phycis</i>	Πετροσαλούβαρδος
233	<i>Phyllonotus trunculus</i>	Στρόμπος
234	<i>Platichthys flesus</i>	Φάσι
235	<i>Plectorhynchus mediterraneus</i>	Μπούρος
236	<i>Pleoticus muelleri</i>	Γαρίδα Κόκκινη Αργεντινής
237	<i>Plesionika narval</i>	Συμιακό γαριδάκι
238	<i>Plesionika martia</i>	Χρυσή γαρίδα
239	<i>Plesionika edwardsii</i>	Ριγωτή γαρίδα
240	<i>Plesionika heterocarpus</i>	Γαρίδα βέλος
241	<i>Plesiopenaeus edwardsianus</i>	Γαρίδα Μαρόκου
242	<i>Pleuronectes platessa</i>	Φάσι Ατλαντικού
243	<i>Pollachius pollachius</i>	Κιτρινοπολλάκιος
244	<i>Pollachius virens</i>	Μαυροπολλάκιος
245	<i>Polyprion americanus</i>	Βλάχος
246	<i>Pomatomus saltatrix</i>	Γοφάρι
247	<i>Prionace glauca</i>	Γλαυκός
248	<i>Psetta maeotica</i>	Καλκάνι Ευξείνου

249	<i>Psettodes bennetti</i>	Καλκάνι Ατλαντικού
250	<i>Psettodes erumei</i>	Καλκάνι Ινδικού
251	<i>Pseudocaranx dentex</i>	Κοκκάλι
252	<i>Pseudophycis bachus</i>	Ψευδοσαλούβαρδος
253	<i>Pseudolithus typus</i>	Ψευδομηλοκόπι
254	<i>Pseudupeneus prayensis</i>	Ψευδομπάρμπουνο Σενεγάλης
255	<i>Raja africana</i>	Βάτος Αφρικής
256	<i>Raja asterias</i>	Αστροβάτος
257	<i>Raja brachyura</i>	Ξανθόβατος
258	<i>Raja clavata</i>	Καλκανόβατος
259	<i>Raja miraletus</i>	Ματόβατος
260	<i>Raja montagui</i>	Κηλιδόβατος
261	<i>Raja polystigma</i>	Σπικτόβατος
262	<i>Raja radula</i>	Τραχύβατος
263	<i>Raja rondeleti</i>	Αχινόβατος
264	<i>Raja undulata</i>	Κυματόβατος
265	<i>Reinhardtius hippoglossoides</i>	Ιππόγλωσσα
266	<i>Rossia macrosoma</i>	Ρόσσια
267	<i>Rostroraja alba</i>	Λευκόβατος
268	<i>Ruditapes decussatus</i>	Μαρμαροαχιβάδα
269	<i>Ruditapes philippinarum</i>	Φιλιππινέζικη Αχιβάδα
270	<i>Salilota australis</i>	Σαλιλότα Αυστραλίας
271	<i>Salmo salar</i>	Σολομός Ατλαντικού
272	<i>Salmo trutta trutta</i>	Θαλασσινή Πέστροφα
273	<i>Sarda chiliensis chiliensis</i>	Παλαμίδα Ειρηνικού
274	<i>Sarda orientalis</i>	Παλαμίδα Ανατολής
275	<i>Sarda sarda</i>	Παλαμίδα
276	<i>Sardina pilchardus</i>	Σαρδέλα
277	<i>Sardinella aurita</i>	Φρίσσα
278	<i>Sardinella maderensis</i>	Φρίσσα Μαδέρας
279	<i>Sarpa salpa</i>	Σάλπα
280	<i>Saurida tumbil</i>	Σαρόψαρο
281	<i>Saurida undosquamis</i>	Λεπτοσκαρμός
282	<i>Scardinius erythrophthalmus</i>	Κοκκινοφτέρα
283	<i>Sciaena umbra</i>	Σκιός
284	<i>Scomber colias</i>	Κολιός
285	<i>Scomber japonicus</i>	Κολιός
286	<i>Scomber scombrus</i>	Σκουμπρί
287	<i>Scomberesox saurus</i>	Λουτσοζαργάνα
288	<i>Scophtalmus maximus</i>	Καλκάνι
289	<i>Scorpaena elongata</i>	Κοκκινσκορπίνα
290	<i>Scorpaena notata</i>	Σκορπίδι
291	<i>Scorpaena porcus</i>	Μαυροσκορπιός
292	<i>Scorpaena scrofa</i>	Σκορπίνα
293	<i>Scyliorhinus canicula</i>	Σκυλοψαράκι
294	<i>Scyliorhinus stellaris</i>	Γατοψαράκι
295	<i>Scyllarus arctus</i>	Λασποκαβούρι
296	<i>Sebastes marinus</i>	Κοκκινόψαρο Ατλαντικού
297	<i>Sebastes mentella</i>	Κοκκινόψαρο βυθού
298	<i>Sepia officinalis</i>	Σουπιά

299	<i>Sepiola rondeletti</i>	Σεπιόλα
300	<i>Seriola dumerili</i>	Μαγιάτικο
301	<i>Serranus cabrilla</i>	Χάνος
302	<i>Serranus scriba</i>	Πέρκα
303	<i>Sgyllarides spp.</i>	Αστακουδάκια
304	<i>Siganus luridus</i>	Αγριόσαλπα μαύρη
305	<i>Siganus rivulatus</i>	Αγριόσαλπα άσπρη
306	<i>Solea aegyptiaca</i>	Γλώσσα Αιγύπτου
307	<i>Solea impar</i>	Γλώσσα Αδριατικής
308	<i>Solea lascaris</i>	Αμμόγλωσσα
309	<i>Solea senegalensis</i>	Γλώσσα Σενεγάλης
310	<i>Solea solea</i>	Γλώσσα
311	<i>Solen marginatus</i>	Αμμοσωλήνας
312	<i>Sparisoma cretense</i>	Σκάρος
313	<i>Sparus auratus</i>	Τσιπούρα
314	<i>Sparus pagrus</i>	Φαγκρί
315	<i>Sphyaena chrysotaenia</i>	Κουτσομουρόλουτσος
316	<i>Sphyaena sphyaena</i>	Λούτσος
317	<i>Sphyaena viridensis</i>	Κιτρινοστομόλουτσος
318	<i>Sphyma lewini</i>	Κτενοζύγαινα
319	<i>Sphyma zygaena</i>	Ζύγαινα
320	<i>Spicara maena</i>	Μένουλα
321	<i>Spicara smaris</i>	Μαρίδα
322	<i>Spisula subtruncata</i>	Αχιβαδάκι
323	<i>Spondylisoma cantharus</i>	Σκαθάρι
324	<i>Sprattus sprattus</i>	Παπαλίνα
325	<i>Squalus acanthias</i>	Κεντρόνι
326	<i>Squalus blainville</i>	Γκριζοκεντρόνι
327	<i>Squantina squantina</i>	Ρίνα
328	<i>Squilla mantis</i>	Ζαβογαρίδα
329	<i>Strongylura marina</i>	Ζαργάνα Ατλαντικού
330	<i>Synaptura kleinii</i>	Κηλιδόγλωσσα
331	<i>Tapes pullastra</i>	Αχιβάδα
332	<i>Tellina spp.</i>	Τελλίνες
333	<i>Tetrapturus albidus</i>	Μαρλίνος Ατλαντικού
334	<i>Tetrapturus belone</i>	Μαρλίνος Μεσογείου
335	<i>Tetrapturus georgei</i>	Ξιφομαρλίνος
336	<i>Thais haematoma</i>	Πορφύρα
337	<i>Thenus orientalis</i>	Αστακουδάκι Ινδικού
338	<i>Theragra chalcogramma</i>	Βακαλάος Αλάσκας
339	<i>Thunnus alalunga</i>	Τόνος Μακρόπτερος
340	<i>Thunnus albacares</i>	Τόνος Κίτρινος
341	<i>Thunnus obesus</i>	Τόνος Μεγαλόματος
342	<i>Thunnus thynnus</i>	Τόνος
343	<i>Todarodes sagittatus sagittatus</i>	Θράψαλο Βυθού
344	<i>Torpedo marmorata</i>	Μαρμαρομουδιάστρα
345	<i>Torpedo nobiliana</i>	Μαυρομουδιάστρα
346	<i>Torpedo torpedo</i>	Ματομουδιάστρα
347	<i>Trachinus draco</i>	Μεγαλοδράκαινα
348	<i>Trachurus mediterraneus</i>	Ασπροσάφριδο

349	<i>Trachurus picturatus</i>	Μαυροσαύριδο
350	<i>Trachurus trachurus</i>	Γκριζοσάφριδο
351	<i>Trigla lyra</i>	Λυροκαπόνι
352	<i>Trigloporus lastoviza</i>	Κούκος
353	<i>Trisopterus luscus</i>	Μπακαλιαράκι
354	<i>Trisopterus minutus</i>	Φίγι
355	<i>Tylosurus acus imperialis</i>	Βασιλοζαργάνα
356	<i>Umbrina cirrosa</i>	Μυλοκόπτι
357	<i>Uranoscopus scaber</i>	Λίχνος
358	<i>Urophycis brasiliensis</i>	Ουροσαλούβαρδος Βραζιλίας
359	<i>Urophycis chuss</i>	Σαλούβαρδος Κόκκινος
360	<i>Urophycis tenuis</i>	Σαλούβαρδος Λευκός
361	<i>Venus gallina</i>	Χάλαρο
362	<i>Venus verrucosa</i>	Κυδώνι
363	<i>Xiphias gladius</i>	Ξιφίας
364	<i>Xyrichtys novacula</i>	Κατσούλα
365	<i>Zeus faber</i>	Χριστόψαρο

3. Η απόφαση αυτή ισχύει από τη δημοσίευσή της.
 Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 14 Ιουλίου 2003

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Γ. ΔΡΥΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

Ελάχιστα μεγέθη θαλάσσιων οργανισμών

Επιστημονική ονομασία	Κοινή ονομασία	Ελάχιστο μέγεθος
1. Ψάρια		
<i>Dicentrarchus labrax</i>	<u>Λαβράκι</u>	25 cm
<i>Diplodus annularis</i>	<u>Σπάρος</u>	12 cm
<i>Diplodus puntazzo</i>	<u>Ούγαινα</u>	18 cm
<i>Diplodus sargus</i>	<u>Σαργός</u>	23 cm
<i>Diplodus vulgaris</i>	<u>Καραγκιόζης</u>	18 cm
<i>Engraulis encrasicolus</i> *	<u>Γαύρος</u>	9 cm
<i>Epinephelus</i> spp.	<u>Σφυρίδες</u>	45 cm
<i>Lithognathus mormyrus</i>	<u>Μουρμούρα</u>	20 cm
<i>Merluccius merluccius</i> ***	<u>Βακαλάος</u>	20 cm
<i>Mullus</i> spp.	<u>Μπαρμπούνια</u>	11 cm
<i>Pagellus acarne</i>	<u>Μουσμούλι</u>	17 cm
<i>Pagellus bogaraveo</i>	<u>Κεφαλάς</u>	33 cm
<i>Pagellus erythrinus</i>	<u>Λυθρίνι</u>	15 cm
<i>Pagrus pagrus</i>	<u>Φαγγρί</u>	18 cm
<i>Polyprion americanus</i>	<u>Βλάχος</u>	45 cm
<i>Sardina pilchardus</i> **	<u>Σαρδέλα</u>	11 cm
<i>Scomber</i> spp	<u>Κολιός</u>	18 cm
<i>Solea vulgaris</i>	<u>Γλώσσα</u>	20 cm
<i>Sparus aurata</i>	<u>Τσιπούρα</u>	20 cm
<i>Trachurus</i> spp.	<u>Σαυρίδι</u>	15 cm

Επιστημονική ονομασία	Κοινή ονομασία	Ελάχιστο μέγεθος
2. Μαλακόστρακα		
<i>Homarus gammarus</i>	<u>Αστακογαρίδα</u>	300 mm TL 105 mm CL
<i>Nephrops norvegicus</i>	<u>Καραβίδα</u>	20 mm CL 70 mm TL
Palinuridae	<u>Αστακοί</u>	90 mm CL
<i>Parapenaeus longirostris</i>	<u>Κόκκινη γαρίδα</u>	20 mm CL
3. Δίθυρα μαλάκια		
<i>Pecten jacobaeus</i>	<u>Μεγάλο χτένι</u>	10 cm
<i>Venerupis spp.</i>	<u>Κοχύλια</u>	25 mm
<i>Venus spp.</i>	<u>Αχιβάδες</u>	25 mm

ΟΜ: ολικό μήκος· ΜΚ: μήκος κελύφους,

(*) Γαύρος: Τα κράτη μέλη μπορούν να μετατρέπουν το ελάχιστο μέγεθος σε 110 άτομα ανά kg,

(**) Σαρδέλα: Τα κράτη μέλη μπορούν να μετατρέπουν το ελάχιστο μέγεθος σε 55 άτομα ανά kg,

(***) Μπακαλιάρος: Ωστόσο, μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2008 για τον μπακαλιάρo μεγέθους μεταξύ 15 και 20 cm, επιτρέπεται περιθώριο ανοχής 15% κατά βάρος. Αυτό το όριο ανοχής πρέπει να τηρείται τόσο από τα επιμέρους σκάφη, στη θάλασσα ή στον τόπο εκφόρτωσης, όσο και στις αγορές πρώτης πώλησης μετά την εκφόρτωση. Το όριο αυτό πρέπει να τηρείται επίσης στο πλαίσιο οποιασδήποτε εμπορική συναλλαγής σε εθνικό και διεθνές επίπεδο.

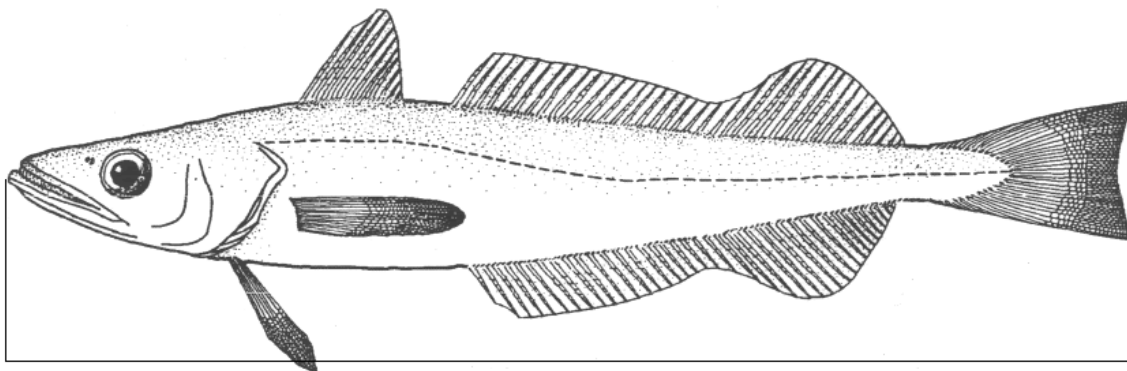
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

Μέτρηση του μεγέθους των θαλάσσιων οργανισμών

1. Το μέγεθος οποιουδήποτε ψαριού μετράται, όπως εμφανίζεται στην εικόνα 1, από την άκρη του ρύγχους έως την άκρη του ουραίου πτερυγίου.
2. Το μέγεθος της караβίδας (*Nephrops norvegicus*) μετράται όπως εμφανίζεται στην εικόνα 2:
  - είτε ως το μήκος του κελύφους, παράλληλα προς τη διάμεση γραμμή, από το οπίσθιο τμήμα μιας από τις οφθαλμικές κόγχες μέχρι το απώτερο ραχιαίο άκρο του κελύφους, ή
  - ως ολικό μήκος, μετρούμενο από το άκρο του ρύγχους έως το οπίσθιο ακραίο σημείο, χωρίς τις ακίδες.
3. Το μέγεθος του αστακού (*Homarus gammarus*) μετράται όπως εμφανίζεται στην εικόνα 3,
  - είτε ως το μήκος του κελύφους, παράλληλα προς τη διάμεση γραμμή, από το οπίσθιο τμήμα μιας από τις οφθαλμικές κόγχες μέχρι το απώτερο ραχιαίο άκρο του κελύφους, ή
  - ως ολικό μήκος, μετρούμενο από το άκρο του ρύγχους έως το οπίσθιο ακραίο σημείο, χωρίς τις ακίδες.

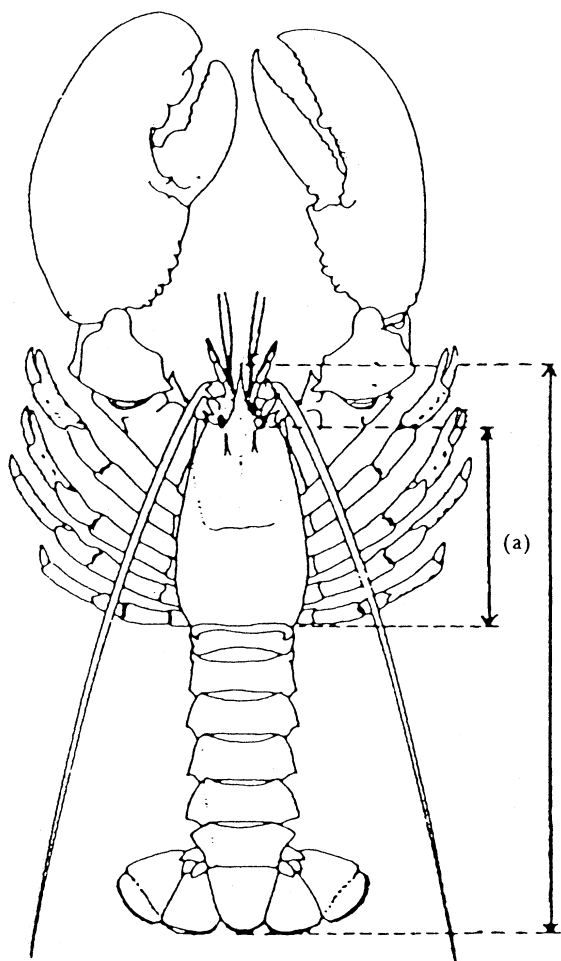
4. Το μέγεθος των καραβίδων (*Palinuridae*) μετράται όπως εμφανίζεται στην εικόνα 4, ως μήκος του κελύφους, παράλληλα προς τη διάμεση γραμμή, από το άκρο του ρύγχους έως το μεσαίο σημείο του απώτερου ραχιαίου άκρου του κελύφους.
5. Το μήκος των δίθυρων μαλακίων μετράται όπως εμφανίζεται στην εικόνα 5, κατά μήκος του μακρύτερου τμήματος του οστράκου.

Εικόνα 1

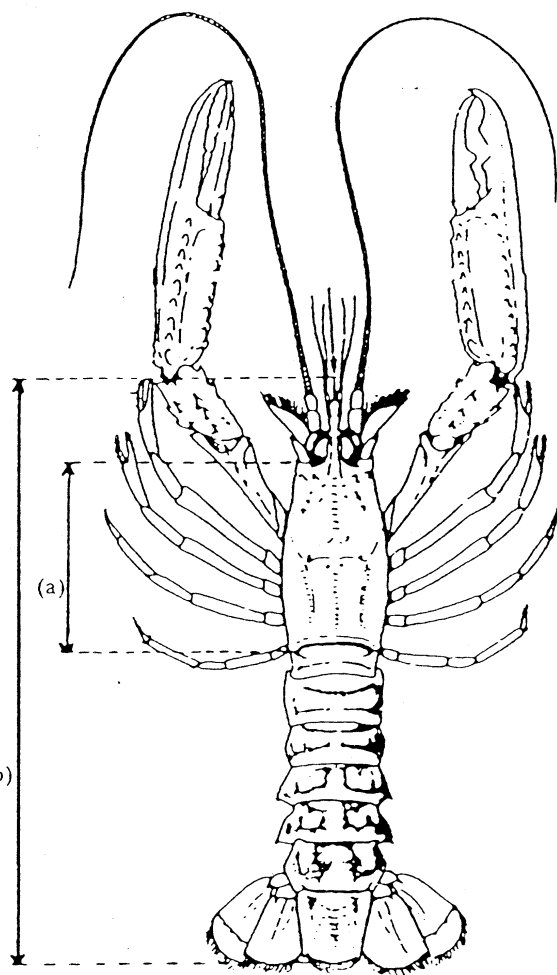

Εικόνα 3

(*Homarus*)
Lobster

Εικόνα 2

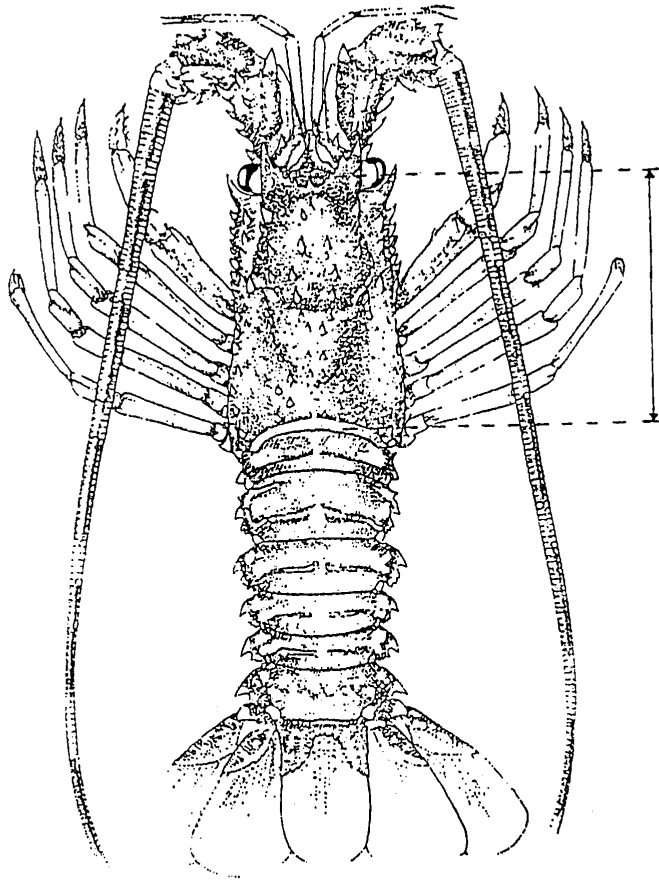

(*Nephrops*)
Norway lobster

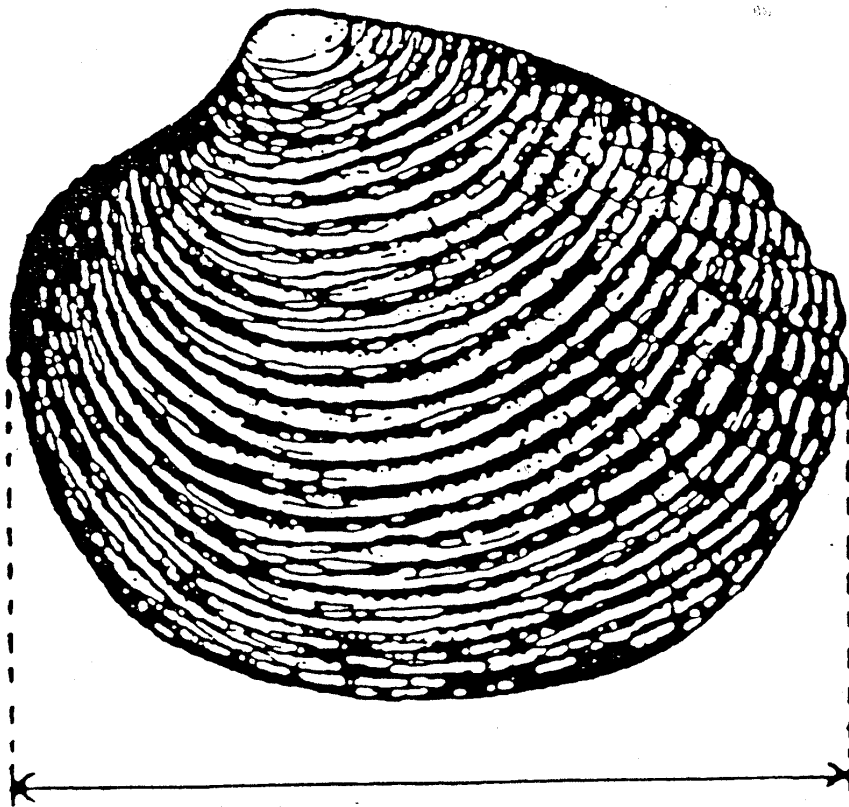
(α) Μήκος κελύφους

(β) Συνολικό μήκος

Εικόνα 4

Εικόνα 5

Παράρτημα 8

**Διαδικασία αδειοδότησης μονάδων υδατοκαλλιέργειας
(18/7/2011)**

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ
ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ &
ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ
ΓΕΝΙΚΗ Δ/ΝΣΗ ΑΛΙΕΙΑΣ
Δ/ΝΣΗ ΥΔΑΤ/ΓΕΙΩΝ &
ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΔΑΤΩΝ
ΤΜΗΜΑΤΑ 3^ο & 4^ο

ΑΝΑΡΤΗΤΕΑ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ
Αθήνα, 18- 07 - 2011

Αρ. Πρωτ.: 9230.4/2/11

.....
Ταχ. Δ/νση : Λ. Συγγρού 150 ΠΡΟΣ : Όπως ο Π.Δ.
176 71 Καλλιθέα
Πληροφορίες : Μπρουλιδάκης Γ.
Τηλέφωνο : 210 928 72 04
Fax : 210 928 71 40
.....

ΘΕΜΑ: «Διαδικασία αδειοδότησης μονάδων υδατοκαλλιέργειας»

ΣΧΕΤ.: α. Η αριθμ. 9231.2/1/11/29.03.2011 εγκύκλιος Υπ. Θ.Υ.Ν.ΑΛ.
β. Ο Νόμος 3208/2003 αρθρ. 19 παρ. 11
γ. Ο Νόμος 1845/1989 αρθρ. 32

Με αφορμή ερωτήματα που έχουν τεθεί από τις αρμόδιες για την αδειοδότηση μονάδων υδατοκαλλιέργειών, υπηρεσίες της αποκεντρωμένης διοίκησης, διευκρινίζουμε τα εξής:

Η εκμίσθωση υδάτινης έκτασης για ίδρυση μονάδας υδατοκαλλιέργειας, χωρίς να έχει προηγηθεί παραχώρηση του χώρου για δοκιμαστική εκτροφή ή δημοπρασία, επιτρέπεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 32 του νόμου 1845/89.

Δηλαδή το συγκεκριμένο άρθρο προβλέπει την δυνατότητα εκμίσθωσης υδάτινης έκτασης σε μισθωτές -συμπληρώνοντας το άρθρο 35 του νδ 420/70 ως προς τους τρόπους εκμετάλλευσης των ιχθυοτρόφων υδάτων-, με **την έκδοση εγκριτικής απόφασης**, με την οποία επιλέγεται ο συγκεκριμένος τρόπος εκμετάλλευσης ιχθυοτρόφου ύδατος και εφ'όσον συντρέχουν προϋποθέσεις, οι οποίες βάσει του ίδιου νόμου είναι η καταλληλότητα της προς εκμετάλλευση υδάτινης έκτασης για εκτροφή υδρόβιου οργανισμού και η υποχρέωση του μισθωτή να πραγματοποιήσει την μονάδα εντός τριών ετών από την μίσθωση της υδάτινης έκτασης.

Η καταλληλότητα της προς μίσθωση περιοχής, όπως είναι γνωστό, κρίνεται βάσει των περιβαλλοντικών, υδροβιολογικών συνθηκών και των κανόνων χωρικής διάρθρωσης των δραστηριοτήτων που ισχύουν και διασφαλίζεται μέχρι σήμερα μέσω των γνωμοδοτήσεων των συναρμόδιων υπηρεσιών.

Με τον νόμο 3208/2003 καθορίζονται τα της μίσθωσης και χορήγησης άδειας εγκατάστασης μονάδας υδατοκαλλιέργειας. Ο νόμος αυτός ορίζει ότι η μίσθωση υδάτινης έκτασης γίνεται με Απόφαση της Αποκεντρωμένης Διοίκησης(στο εξής) και **καταρτίζεται με σύμβαση που περιβάλλεται τον τύπο συμβολαιογραφικού εγγράφου μεταξύ του δημοσίου και του μισθωτή, που υπογράφεται μέσα σε τρεις μήνες από την έκδοση της Απόφασης. Με την ίδια Απόφαση χορηγείται και άδεια για την εγκατάσταση της μονάδας (ίδρυσης και λειτουργίας).** Ως εκ τούτου η Απόφαση μίσθωσης και η χορήγηση της άδειας εγκατάστασης αποτελούν ενιαία πράξη. Αν τρεις (3) μήνες μετά την έκδοση της εν λόγω απόφασης δεν υπογραφεί σύμβαση, η Απόφαση αυτή παύει να ισχύει.

Για την πραγματοποίηση της υδατοκαλλιεργητικής δραστηριότητας, είναι επίσης γνωστό, ότι απαιτείται η έγκριση όρων για την προστασία του περιβάλλοντος, η οποία αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για την χορήγηση άδειας εγκατάστασης (άρθρο 4 του ν. 1650/86), καθώς και άδεια χρήσης νερού(άρθρο 11 του νόμου 3199/2003).

Αυτές οι απαραίτητες προϋποθέσεις είναι ευνόητο ότι θα πρέπει να έχουν εξασφαλισθεί για την έκδοση της Απόφασης μίσθωσης και χορήγησης άδειας εγκατάστασης.

Συμπερασματικά λοιπόν η διαδικασία για την εκμίσθωση χώρου κατάλληλου για εκτροφή υδρόβιων οργανισμών, κατά τις διατάξεις του άρθρου 32 του νόμου 1845/89 και η έκδοση Απόφασης μίσθωσης και χορήγησης άδειας εγκατάστασης (νόμος 3208/2003 άρθρο 19 πργ.11) έχουν ως εξής:

Αίτημα εν δυνάμει μισθωτή, γνωμοδότηση συναρμόδιων υπηρεσιών, ΠΠΕΑ , **έκδοση εγκριτικής απόφασης της αποκεντρωμένης διοίκησης**, περιβαλλοντική αδειοδότηση (ΑΕΠΟ, άδεια χρήσης νερού), έκδοση Απόφασης «Μίσθωσης και Χορήγησης Άδειας Εγκατάστασης και Λειτουργίας», έκδοση μισθωτηρίου συμβολαίου.

Τέλος θα θέλαμε να επισημάνουμε τα εξής:

- 1.Η διαδικασία γνωμοδότησης των συναρμόδιων Υπηρεσιών, για την εκμίσθωση υδάτινης έκτασης με σκοπό την εγκατάσταση μονάδας υδατοκαλλιέργειας τις περισσότερες φορές βαίνει παράλληλα και επικαλυπτόμενα με την αντίστοιχη διαδικασία για την περιβαλλοντική αδειοδότηση και παρουσιάζεται το φαινόμενο να γνωμοδοτούν για την ίδια μονάδα, οι ίδιες υπηρεσίες (ΓΕΝ, ΥΕΝ, Υπ. Πολιτισμού και Τουρισμού κλπ) δύο και τρεις φορές προς την ίδια περιφερειακή Διοίκηση. Για να αποφεύγονται τέτοιου είδους φαινόμενα είναι απαραίτητος ο συντονισμός των περιφερειακών υπηρεσιών, ώστε να καλύπτονται με μια γνωμοδότηση από την κάθε συναρμόδια υπηρεσία. Ως εκ τούτου, αναφορικά με τις νέες μισθώσεις, η αρμόδια Υπηρεσία (Δ/ση Αγροτικών Υποθέσεων) της Αποκεντρωμένης Διοίκησης,

- για την έκδοση της Απόφασης Μίσθωσης και Άδειας Ίδρυσης και Λειτουργίας της μονάδας, θα πρέπει να εξετάζει τον σχετικό φάκελο και εφόσον δεν συμπεριλαμβάνονται ήδη οι απαραίτητες σύμφωνες γνώμες, τότε να τις αναζητά, έτσι όπως προβλέπεται από τις διατάξεις της ισχύουσας Αλιευτικής Νομοθεσίας.
2. Για την άδεια χρήσης νερού, δεδομένου ότι η υδατοκαλλιεργητική δραστηριότητα, για την πραγματοποίησή της υπόκειται σε έγκριση περιβαλλοντικών όρων, η αίτηση χορήγησης άδειας χρήσης νερού, προωθείται παράλληλα με την διαδικασία περιβαλλοντικής αδειοδότησης (άρθρο 3 πργ.2 της ΚΥΑ 43504/2005, ΦΕΚ 1784/Β/20-12-205). Η δε άδεια χρήσης νερού εκδίδεται εντός είκοσι ημερών, μετά την έκδοση της ΑΕΠΟ (άρθρο 3 πργ 4 της ΚΥΑ). Για την έκδοση της εν λόγω άδειας δεν είναι υποχρεωτική η προσκόμιση συμφωνητικού μίσθωσης, αλλά οποιοδήποτε έγγραφου από το οποίο να προκύπτει δικαίωμα αποκλειστικής χρήσης του χώρου στο οποίο θα γίνεται η χρήση του νερού. (Παράρτημα IV, πργ 2 της ΚΥΑ 43504/2005).
  3. Η περίπτωση των μετεγκαταστάσεων μονάδων ακολουθεί την παραπάνω περιγραφείσα διαδικασία, αν και εφόσον πρόκειται για αίτημα μίσθωσης νέου χώρου.

Η ΠΡΟΙΣΤΑΜΕΝΗ ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ

ΜΑΡΙΑ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Εσωτ. Διαν. :

1. Γραφείο Γεν. Δ/νσης Αλείας
2. Δ/νση Υδ/γειών & Εσ. Υδ.
Τμήματα 1°, 2°, 3° & 4°